

நவம்பர்
2009

114

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

என்னைகள்
கீழ்த்தும் கடத்தும்

துவாரகனூடன்
ஓர் உரையாடல்
-ஞானதீநிகாக
கவிஞர் பெரிய ஜங்கரன்

எழுத்தாளர்
நந்தீன் சேவியர்

விலை: 50/=

சொழி - பிராந்தியம்
- தேசியம்

எம். எம். ஜெயசீலன்

ஒளி - 10 சுடர் - 06

**பகிர்தலின் மூலம்
விரிவும்
ஆழமும்
பெறுவது
ஞானம்**

ஆசிரியர் :

தி. ஞானசேகரன்

இணை ஆசிரியர் :

ஞானம் ஞானசேகரன்

ஓவியர் :

கௌதமன்

தலைமை அலுவலகம் :

19/7, பேராதினை வீதி, கண்டி.

தொடர்புகளுக்கு... :

தி. ஞானசேகரன்

ஞானம் கிளை அலுவலகம்

3-B, 46^{ஆவது} ஒழுங்கை,

கொழும்பு - 06.

தொலைபேசி : **011 -2586013**

0777-306506

+61 02 80077270

தொலைநகல்: **011-2362862**

E-mail : **editor@gnanam.info**

Web : **www.gnanam.info**

**வெளிநாட்டு, உள்நாட்டு
வங்கித் தொடர்புகள்:
Swift Code :- HBLILKLX
T. Gnanasekaran
Hatton National Bank -
Wellawatte Branch
A/C No. 009010309024**

ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்புகளின் கருத்துகட்டு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்புடையவர்கள். புனைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், முகவரி ஆகியவற்றை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும். பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு. - **ஆசிரியர்**

இதழினுள்ளே ...

- **கவிதைகள்**
  - கொற்றை பி. கிருஷ்ணானந்தன் 08
  - செ. ஞானராசா 08
  - ச. லலீசன் 22
  - வதிரி கண - எதிர்வீரசிங்கம் 22
  - ச. முருகானந்தன் 26
  - த. ஜெயசீலன் 26
  - கருணாகரன் 37
  - எஸ். வஸீம் அக்ரம் 37
- **கட்டுரைகள்**
  - செல்லத்துரை சுதர்சன் 04
  - வாகரைவாணன் 13
  - அருணன் 14
  - சிற்பி 27
  - எஸ். அரகிரத்தினம் 31
  - அந்தனி ஜீவா 36
  - எம்.எம். ஜெயசீலன் 38
  - தமிழ்நேசன் அடிகளார் 44
- **சிறுகதைகள்**
  - சிவா சண்முகம் (குறுங்கதை) 06
  - யோகா பாலச்சந்திரன் 10
  - க. நவம் 16
- **நோக்காணல்**
  - தெளிவத்தை ஜோசப் / தி. ஞானசேகரன் 19
  - துவாரகன் / பெரிய ஐங்கரன் 32
- **பர்ஸிய பிக்கு சொன்ன கதைகள்**
  - கவிஞர் சோ.ப. 23
- **சமகால கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள்**
  - குறிஞ்சிநாடன் 52
- **பத்தி எழுத்து**
  - மரணாமக்கீன் 29
  - துரை மனோகரன் 46
  - கே. விஜயன் 48
- **வாசகர் பேசுகிறார்** 54

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மேவு மாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடெரல்லாம்
விழிப்பெற்றுப் பதவி கொள்வார்.

நாடகம் – சினிமா பண்பாடு

கலை, இலக்கியம் என்பவை வெறும் பொழுதுபோக்குச் சாதனங்கள் அல்ல –
கிளு கிளுப்பை உண்டி – மக்களின் கீழ்த்தர உணர்ச்சிகளைத் தூண்டி – அதீத கற்பனைக்
கனவுகளுக்குத் தீனி போட்டு – அவர்களின் சிந்தனையை மழுங்கடித்து சுறுசுறுப்பற்ற சோம்பேறிகளாக
அவர்களைச் சிதைக்காமல் –

அப்படிக்கற்ற – ஆனந்தமான – சூழ்நிலையில் – அவர்களின் மனநிலையை மேம்படுத்தி –
விழுமியங்களின் செழுமையை – இலட்சியங்களின் மகிமையை – இவற்றை உள்ளீடாகக் கொண்ட
பண்பாட்டைப் பாதுகாத்துப் பரிமளிக்கச் செய்வதிலிருந்து அவை தவறவே கூடாது.

நாடகம் என்பது கலைகளுள் ஒன்று –

இசையைப் போல் – ஓவியத்தைப் போல் – ‘மூத்த’ கலைகளுள் ஒன்று –

எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்களுக்கு இலக்கியம் ஆற்றும் சேவையை –

ஏழைப் பாமர மக்களுக்கு நாடகத்தால் மட்டுமே சிறப்பாக ஆற்ற முடியும் –

நாட்டுக்கு வேண்டிய நல்ல கதை – எளிமையான உரையாடல் – பொருத்தமான ஒப்பனை –
இயல்பான நடப்பு – முதலியவை நிறைந்துள்ள நாடகங்கள் –

உயர்ந்த சிந்தனைகளை – நல்ல தத்துவங்களை – நடைமுறைப்படுத்த வேண்டிய ஒழுக்க
நெறிகளை – அம்மக்களின் உள்ளங்களிற் பதியச் செய்வதில் பெருவெற்றி கண்டுள்ளன –

தமிழ் உட்பட்ட இந்திய நாடகங்கள் பல இந்த உண்மைக்குச் சான்றாக உள்ளன –

சாதாரணமான – சராசரிச் சிறுவனாக – இருந்த மோகனதாஸ் கரம்சந்த் காந்தியை –

சத்தியத்தின் காவலனாக – அஹிம்சா மூர்த்தியாக மஹாத்மா காந்தியாகப் பரிணமிக்கச்
செய்ததில் –

சின்னஞ்சிறு வயதில் அவர் பார்த்த அரிச்சந்திரன் நாடகத்திற்குப் பென்னம்பெரிய பங்கு உண்டு –

இன்றைய மக்களின் – குறிப்பாக இளைஞர் யுவதிகளின் – இதயங்களை ஆக்கிரமித்து – தனிக்கோ
லோச்சம் ‘சினிமா’ என்பது –

அடிப்படையில் நாடகமே!

இரசிகர்களின் முன்னிலையில் – மேடையில் நடிக்கப்பட்ட நாடகம் –

விஞ்ஞான, தொழில் நுட்ப வசதிகளைப் பயன்படுத்தி வெள்ளித் திரைக்குப் ‘புலம்’ பெயர்ந்து –

சினிமா என்ற கவர்ச்சிப் பெயரிலே கலகலக்கத் தொடங்கிய போதிலும் –

நிசமான நடிக்கர்கள் நிழலாகத் தோற்றமளிக்கத் தொடங்கிய போதிலும் –

அதன் ஆரம்ப காலங்களில் –

பண்பாட்டைப் பிரதிபலித்து – அதைப் பாதுகாக்கின்ற பாரிய பொறுப்பிலிருந்து அது நடுவெவில்லை
– வழுவவில்லை –

ஆனால் –

கடந்த சில ஆண்டுகளாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் தமிழ்ச் சினிமாப் படங்களைப்
பார்க்கும்போது –

நாம் தமிழ் நாட்டிலேதான் இருக்கின்றோமா –

தமிழ்ப் படங்களைத்தான் பார்க்கின்றோமா –

தமிழ்ப் பாடல்களை – தமிழ் வசனங்களைத்தான் – கேட்கின்றோமா –

தமிழ் நடிக்கர்கள்தான் நடித்துக்கொண்டிருக்கின்றார்களா –

என்பன போன்ற பயங்கரமான சந்தேகங்கள் - நம் உள்ளங்களிலிருந்து படைபடையாய்க் கிளம்புகின்ற பரிதாபத்துக்கு முற்றுப்புள்ளி போட முடியாமல் மூச்சுத் திணறுகின்றோம் -

அன்பின் ஆற்றலை - பக்தியின் பரவசத்தை தியாகத்தின் மகத்துவத்தைக் காட்டிய கதைகளுக்குப் பதிலாக -

முரட்டும் பிடிவாதமும் - பழிக்குப் பழி வாங்கும் மனோபாவமும் - அதிரடித் தாக்குதல்களும் அடுக்கடுக்காக வந்து அச்சமூட்டும் கதைகள் -

கற்கண்டுத் தமிழில் அமைந்த கருத்தாழம் மிக்க வசனங்களுக்குப் பதிலாக -

சர்வ மொழிச் "சாம்பராய்க்" கொட்டப்படும் சத்தற்ற கூச்சல்களும் -

காதுகளில் இன்பத் தேனைப் பாய்ச்சிய பாடல்களின் இடத்தில், அந்தரங்கங்களை அம்பலப்படுத்தும் அசிங்கமான வரிகள் -

நமது கலாசாரம் பண்பாட்டுக்கு அமைய - கண்ணியமாகத் தயாரிக்கப்பட்டுக் கருத்தைக் கவர்ந்த கறுப்பு வெள்ளைப் படங்கள் எங்கே -

'மஞ்சள்' கதையும் 'பச்சை' வசனங்களும் 'நீலக்' காட்சிகளும் 'சிவப்பு' ஆறும் நிரம்பி வழியும் இன்றைய வர்ணப் படங்கள் எங்கே?

நடிகர்கள் தம் திறமையைக் காட்டி மக்களைத் திருப்திப்படுத்தியது - அந்தக் காலம் -

தம் உடை வறுமையை - உடம்பின் வெறுமையைக் காட்டி - மக்களைத் திசை திருப்பி வருவது - இந்தக் காலம்!

கலை என்ற நிலையிலிருந்து தொழில் என்ற நிலைக்குக் குத்துக்கரணமடித்த பின்னர் - நாடகம் என்ற 'சினிமா' வால் கோடி கோடியாகப் பணத்தைக் குவிக்க முடிந்ததே தவிர -

குன்றுமணியளவு கூட மக்களின் பண்பாட்டைக் காப்பாற்ற முடியவில்லை -

தரணி போற்றும் தமிழ்ப் பண்பாடே!

வெள்ளித்திரை என்று வரும்போது மட்டும் நீ கள்ளத்தனம் பண்ணுவதேன் -

மக்களைக் கலங்கவைத்துக் கசக்குவதேன்?

இலங்கை இலக்கியப்பேரவை விருதுபெறும் நூல்கள் - 2008

இலங்கை இலக்கியப் பேரவையின் விருதுக்கும் பரிசுக்குமுரிய இலக்கிய நூல்கள் பின்வருமாறு :

1. நாவல்	:-	லோமியா - எஸ். ஏ. உதயன்
2. சிறுகதை	:-	நினைவுகள் மடிவதில்லை - சிற்பி
3. கவிதை	:-	இது நதியின் நூள் - பெண்ணியா
4. ஆய்வு	:-	தகுதியான நூல்கள் கிடைக்கப்பெறவில்லை
5. சிறுவர் இலக்கியம்	:-	தாமரையின் ஆட்டம் - கே.எம்.எம். இக்பால்
6. நாடகம்	:-	ஒரு கலைஞரின் கதை - கலைஞர் கலைச்செல்வன்
7. பத்துறை	:-	மனமெனும் தோணி - கோசிலா மகேந்திரன்
8. சமயம்	:-	சிவஞானபோதச் சிற்றுரை - மட்டுவில் ஆ. நடராஜா இறை விழுமியம் அருள்பணி - அ. ஸ்ரீபன்
9. மொழிபெயர்ப்பு	:-	கூளவம்சம் கூறும் இலங்கை வரலாறு - செங்கை ஆழியான் சிறுவர் நீதி போதனைக்கதைகள் - வைரமுத்து சுந்தரேசன்
10. காவியம்	:-	எந்நூலும் கிடைக்கப்பெறவில்லை

விழா நடைபெறும் நூள் பின்னர் அறிவிக்கப்படும்.

சி. சிவநாசன், செயலாளர் இலங்கை இலக்கியப்பேரவை

அடுத்த இதழ்

எஸ்.பொ. சிறப்பு மலராக
மலர்கிறது.

ஒரு நாள் அவர்கள் எங்களைப் போல வேதங்களை ஆக்கிக்கொள்வார்கள்

சமூக இலக்கியப் போராளி நந்தினி சேவியர்

- செல்லத்துரை சுதர்சன்

நந்தினி சேவியரின் 'அயல்கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்' 1993இல் வெளிவந்தது. அவர் எழுதிய எட்டுச் சிறுகதைகளின் தொகுதியிது. கவிஞர் ஜபார் மூலம் அத்தொகுதி கிடைத்தது. வாசித்திருந்தேன். ஆனால் 1996இல் தான் சேவியரை நேரில் சந்திக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. கவிஞர் ஜபாருடன் திருமலையில் உள்ள சேவியரின் வீட்டில் சேவியரைச் சந்தித்தேன். கலை, இலக்கியத்தைவிடச் சமூகப் பிரச்சினைகள், அரசியல் பிரச்சினைகள் பற்றியே அதிகம் பேசினார். அன்று மட்டுமல்ல நான் அவரைச் சந்தித்த பல தடவைகளில் அவரது பேச்சு சமூகம் பற்றியதாகவே இருந்தது. அவரிடம் இருந்த சமூகம் பற்றிய அக்கறையும், சமூகத்தைக் கூர்ந்து நோக்கும் பார்வையும், விமர்சன மனப்பாங்கும் அவரது எழுத்துக்களைச் சமூகச் சார்புடையதாகக்கின.

1967இல் இருந்து எழுதத் தொடங்கியவர் சேவியர். சிறுகதைகள், நாவல், குறுநாவல், கட்டுரைகள், பத்திகள் எனப் பல்வேறு வடிவங்களில் சமூகம் பற்றிய தன் நோக்கை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இருப்பினும் இவர் ஈழத்து இலக்கிய உலகில் சிறுகதைப் படைப்பாளியாகவே பரவலாக அறியப்பட்டுள்ளார்.

இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (சீனச் சார்பு) வாலிப சங்க இயக்கத்தில் இணைந்து செயற்பட்ட சேவியர் அதன் தொடர்ச்சியாகப் பல முக்கிய சமூகப் போராட்டங்களில் பங்குபெற்றவர். அடக்கப்பட்ட மக்களின் உரிமைகளை வென்றெடுக்கப் போராடியவர்களுள் சேவியரும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கூடியவர். மார்க்ஸியக் கொள்கையில் பற்றுடைய இவர் அந்நோக்கில் சில கட்டுரைகளையும் பத்திகளையும் எழுதியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

நந்தினி சேவியரின் சிறுகதைகள் சமூகப் பிரச்சினைகளை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டவை. தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை வெளியீடான 'அயல்கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்' என்ற சேவியரின் தொகுதியில் உள்ள சிறுகதைகள் பற்றி இ. முருகையன் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“நந்தினி சேவியரின் கதைகள் ஆயிரத்தில் ஒருவரான அற்புதத் தனியாளர் ஒருவரைப் பற்றியோ, அவருடைய விசித்திர குணாதிசயங்களைப் பற்றியோ பேசிவிட்டு நிறுத்திக் கொள்ளும் தன்மையை உடையன அல்ல. கால ஓட்டத்திலே இடையீடின்றி மாறிக் கொண்டிருக்கும் வாழ்நிலைகளின் இயக்கத் திசைகளை நுணுக்கமாக நோக்குவதற்கு நமக்கு உதவி செய்யும் வல்லமை வாய்ந்த கலைக்கருவிகள் அவை. அதனாலேதான் இந்தக் கதைகளை வியக்க வைக்கும்

சாதனைகளாக நாம் இனங்காண்பதில்லை. நமது அநுபவ விரிவுக்கும் வாழ்க்கை விளக்கத்துக்கும் துணை போகும் திறன் கொண்ட - நயந்து திளைப்பதற்கு ஏற்ற ஏதுக்களை நிறையவே கொண்டுள்ள - சீரிய படைப்புக்களென உணர்ந்து போற்றுகிறோம்” (முருகையன் ; 1993). வெறும் புளிச்சல் ஏவறைகளுக்கும், அரண்மனை இலக்கியக் கொட்டாவி களுக்கும் அவரது கதை உலகில் இடம் இல்லை. சிறுகதைகளைப் போலவே அவரது நாவல்கள் (மேகங்கள், கடற்கரையில் தென்னை மரங்கள் நிற்கின்றன) குறுநாவல் முதலியனவும் சமூகச் சார்பான இலக்கியப் படைப்புக்களே ஆகும். சேவியரின் கதைகளில் மண்வாசனை அதிகம் புலப்படுகிறது. புவியியற் சித்திரப்பிலிருந்து மொழிக் கையாளுகை வரை கதைப் பின்னலிலிருந்து கதை மாந்தர் வரை அர்த்த புஷ்டியுடன் நிலைபெற்றுள்ளன. வெகு லாவகமாகக் கதையை நகர்த்திச் சென்று கதையின் முடிவில் வாசகனை அதிர்வோடு சிந்திக்க வைக்கும் தன்மையே சேவியரின் பலமாகும். நீட்டி முழக்காமல் சொற்செட்டாய் அமையும் புனைகதை வெளிக்குள் தனது கதை மாந்தர்களை உருவாக்கி நடமாடவிட்டு முரண்பட வைத்துக் கதை சொல்லியும் கதை மாந்தராய்க் கலந்துவிடும் தன்மையை அவர் நிகழ்த்திக் காட்டியுள்ளார்.

சேவியரின் கட்டுரைகளில் “கடந்த நூற்றாண்டில் ஈழத்து மார்க்சிய இலக்கியம்” (2000) என்பது குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கூடியது. ஈழத்தில் நடைபெற்ற முற்போக்கு இலக்கிய விவாதங்களின் பின்னணியில் அரசியல், சமூக இயக்கங்களினதும், இலக்கியத்தினதும், இலக்கியப் படைப்புகளினதும் வளர்ச்சியை அக்கட்டுரையில் அவர் விரிவாக நோக்கியுள்ளார்.

ஈழத்து இலக்கிய உலகில் நடைபெற்ற இருட்டடிப்புகள், இலக்கியத் திருடல்கள், வெளித் தெரியாத பூடகங்கள் முதலியவற்றை அவர் “தெரிந்ததும் தெரியாதவையும்” என்ற தலைப்பில் எழுதிய பத்திகள் விபரிக்கின்றன. இப்பத்திகளை அவர் வ. தேவசகாயம் என்ற பெயரில் எழுதினார். இவற்றைவிட 'எழுத்தாயுத வீரர்களும் திடசங்கற்பமும்' (தினகரன் - 2006), 'இலக்கியச் சஞ்சிகைகளும் சர்ச்சைகளும்' (வீரகேசரி - 2006) முதலிய கட்டுரைகளையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லலாம். முற்போக்கை எதிர்த்தும் மறுத்தும் எழுதும் சாராரை இவர் பின்வருமாறு எழுதுகிறார். “நாய்கள் குரைத்துக் கொண்டிருக்கும், வண்டிகள் ஓடிக் கொண்டிருக்கும்” (10.12.2006 - வீரகேசரி) இக்கட்டுரைகளை தாவீது கிறிஸ்ரோ என்ற பெயரில் எழுதியுள்ளார்.

சேவியரின் சினிமா தொடர்பான கட்டுரைகளும் அதிகம் சிலாகித்துப் பேசப்படவேண்டியவை. அவற்றில் வெளி வராதவையும் உள்ளன. வெளிவந்த கட்டுரைகளை அவர் தாவித் து கிறிஸ்ரோ என்ற பெயரிலேயே எழுதியுள்ளார். 'துறைசார் ஒளிப்பதிவாளர்களும் சிறந்த திரைப்படங்களும் குறும்படங்களும்', 'தமிழ்ச் சினிமாவில் தமிழ் எழுத்தாளர்கள்', 'இனிது பெற' என்றொரு குறும்படம், ஆவணப்படம் ஒன்றும் குறும்படம் இன்னொன்றும் முதலிய கட்டுரைகளைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லலாம்.

நாடகம், கூத்து தொடர்பான இவரது சில கட்டுரைகள் குறிப்பிடத்தக்கன. அக்கட்டுரைகளில் சமூக வரலாற்றோடு தன் அனுபவத்தையும் கலந்து பல வரலாற்றுச் செய்திகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். ஈழத்தின் கலை வரலாறு இன்னும் சரியாக எழுதப்படாத நிலையில் இவரது கட்டுரைகள் விடுபட்ட வரலாறுகளை இட்டு நிரப்பிச் செல்வதாக அமைகின்றன. உதாரணமாக 'வடமராட்சியின் இசை - நாடகம் - கூத்துக்கள் பற்றிய சில சுருக்கக் குறிப்புகள்' (தினக்குரல் - 2006) என்ற கட்டுரையைக் குறிப்பிடலாம். இக்கட்டுரையில் 'வடமராட்சியின் கலைப் பாரம்பரியம் பற்றி ஆராயும் ஆராய்ச்சி மாணவர்கள், நாடக வித்தகர்கள், நாடகமும் அரங்கியலும் கற்றவர்கள் இவைபற்றி விரிவாக ஆராய வேண்டும், எழுத வேண்டும் என்பதுவே எனது விருப்பம் என்று குறிப்பிடுகிறார். வடமராட்சியின் கலைப்பாரம்பரியம் முழுமையாக ஆராயப் படாமல் இருப்பது யாவரும் அறிய வேண்டிய உண்மை என்பதும் இவ்விடத்தில் நினைவிற கொள்ளத்தக்கது.

கலை, இலக்கியங்களில் பரிசோதனை முயற்சிகள் நடைபெற வேண்டும் என்று விரும்பியவர்களில் சேவியரும் ஒருவர். "ஈழத்தின் இலக்கியத்தில் பரிசோதனை முயற்சிகள்" (தினக்குரல் - 2006) என்ற அவரது கட்டுரை குறிப்பிடத்தக்கது. இதில் அவர் கவிதை, சிறுகதை ஆகிய இலக்கிய வடிவங்களில் காலந்தோறும் செய்யப்பட்ட பரிசோதனை முயற்சிகள் பற்றி விபரித்து செய்யப்பட வேண்டிய முயற்சி தொடர்பான ஆதங்கத்தையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

சேவியர் எழுதிய விமர்சனக் குறிப்புகள் தாக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டவையல்ல. அவை படைப்பையும், படைப்பாளியையும், சமூகத்தையும் அடிப்படையாக வைத்து கலையாக்க முறைமைக்குப் பின்னான சமூக இயங்கியலை விபரிப்பவை. அவரது "புதுமைப் பித்தனை மீறிய கதை சொல்லும் இலாவகம்" (தினக்குரல் 12.11.2006) என்ற ஜெயகாந்தன் பற்றிய கட்டுரையை இங்கு குறிப்பிடலாம். அக்கட்டுரையின் ஓரிடத்தில் அவர் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்.

ஜி. நாகராஜனின் கதைகளில் விளிம்பு நிலை மக்களின் வாழ்வு இரத்தமும் சதையுமாக வெளிப்பட்டது. அவர் கதைகளில் அவ்வாழ்வின் அருவருப்புக்கள் அனைத்தையும் மிக வெறுப்போடு படைப்பாக்கினார். வாசகனிடத்தில் அவ்வாழ்க்கையின் மீதான கொடூரத் தனங்களை அருவருப்போடு அம்பலமாக்கினார். ஒரு விதத்தில் இது புதுமைப்பித்தனை அண்மித்த கைங்கரியம். ஜெயகாந்தனிடம் இது மறுதலையாக வெளிப்பட்டது. விளிம்பு நிலை மக்களது வாழ்வு, அவர்களது சுற்றுச் சூழல் என்பன மிகவும் அழகியலுடன் வெளிப்பட்டு அவ்வாழ்வு வெறுப்புக்குரியதல்ல,

விருப்புக்குரியதென வாசகர்களை நம்பவைத்து அவர்களது வாழ்வு மாற்றப்பட வேண்டும் எனும் தார்மீக கோபத்தை எழுப்பத் தவறிய (பெரும்) தவறை அவரது சிறுகதைகள் செய்திருக்கின்றன. (தினக்குரல் 12.11.2006, ப. 39) இவ்விமர்சனம் பற்றி விரிவாக விவாதம் செய்யவேண்டிய தேவை உள்ளது.

சேவியரின் ஈழத்துச் சமூகம், குறிப்பாக யாழ்ப்பாணச் சமூகம் தொடர்பான வரலாற்றை விரிவாகக் காட்டுவனவாக அவருடன் செய்யப்பட்ட நேர்காணல்கள் விளக்குகின்றன. தலித் இதழ் 'ஓடும்போது இருக்கும் சமத்துவம் உணவு பரிமாறிக் கொள்வதில் இல்லை' என்ற தலைப்பில் வெளியான நேர்காணல் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்படவேண்டியது. இந் நேர்காணலைச் செய்தவர் ரவிக்குமார். இந்நேர்காணலில் ஈழத்தில் சாதி, சாதியப் பிரச்சினைகள், சாதியத்துக்கெதிரான போராட்டங்கள், சாதியப் பிரச்சினைகளைப் பிரதிபலிக்கும் இலக்கியங்கள், அவற்றை ஆக்கியவர்கள், அப்படைப்புக்களில் காணப்படும் சமூகம் பற்றிய தவறான செய்திகள் எல்லாவற்றையும் மிகவும் விலாவாரியாகச் சேவியர் எடுத்துரைத்திருந்தார். அந்த நேர்காணலில் சில உண்மைகளைக் கூறியிருந்தார். சாதியத்துக்கெதிராகக் களத்தில் இறங்கிப் போராடியவர்கள் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் பலரைக் குறிப்பிட்டு "டொமினிக் ஜீவாவைப் பொறுத்தவரை அவர் டானியல் அளவுக்குக் களத்தில் நின்றவரல்ல" (பக். 21) என்று கூறுவதும் "டொமினிக் ஜீவா போன்று 'குரலை உயர்த்தாமலேயே' கொதிப்பை (?) வாசகனுக்குக் கடத்தமுடியும் என நிரூபிப்பவை இவரது சிறுகதைகள்" என்று டானியலின் சிறுகதைகளுடன் ஜீவாவை ஒப்பிடுவதும் மட்டுமல்லாது "..... அவர் (டானியல்) கொஞ்சம் கூடுதலாகக் காட்டினார் கோபத்தைக் காட்டுவதற்காக. ஒரு ஆபிரிக்க எழுத்தாளர் இருந்தாராம். அவர் வெள்ளைக்காரப் பெண்கள் அனைவரையும் சோரம் போனவர்களாகவே காட்டினாராம். அந்தத் தன்மைதான் டானியலிடம் இருந்தது" (பக்கம் - 22) என்று கூறுவதும் அவரது நடுநிலைத் தன்மையைக் காட்டுகின்றன.

இன்னும் "ரோம் நகரம் எரிய பிடில் வாசித்துக் கொண்டிருந்த நீரோ மன்னனாக எம்மால் இருக்க முடியாது" என்ற தலைப்பில் சுட்டும் விழி (2004) இல் வந்த நேர்காணலும், "எழுத்தாளர் நந்தினி சேவியருடன்" என்ற தலைப்பில் கலை முகத்தில் (கலை - 15, முகம் ; 01/02) வந்த நேர்காணலும் இவரது சமூகம் மற்றும் இலக்கிய வளர்ச்சியையும் முரண்பாடுகளையும் விரிவாக விளக்குவனவாய் அமைகின்றன. வி. கௌரிபாலன் செய்த "நந்தினி சேவியர் - ஓர் இடை மறிப்பு" என்ற விரிவான நேர்காணல் வெளிவரவில்லை. வெளிவருதல் பயனுடையது. இவரது நேர்காணல்கள் அனைத்தும் சிறிதொரு நூலாக வெளிவர வேண்டும். அது சமூகவியல் ஆய்வு மாணவருக்கு மிகுந்த பயனுடையதாய் அமையும்.

தமிழில் மொழிபெயர்ப்புத் தொடர்பாக வரலாற்று ரீதியில் அவர் சிந்தித்தவற்றை அடிப்படையாகக்கொண்டு குறிப்புகள் சில எழுதினார். தமிழில் மொழிபெயர்ப்பு முன்முயற்சிகள் பற்றி அவர் எழுதிய "தமிழில் மொழிபெயர்ப்புக் கலையும் முன்

முயற்சிகளும் பற்றிய ஒரு நோக்கு” என்ற கட்டுரை குறிப்பிட்டுச் சொல்லத்தக்கது.

சேவியருடன் உரையாடுவதும் ஒரு சுவையான அனுபவம். ஒருமுறை நானும், சேவியர், கவிஞர் சு. வில்வரத்தினம் ஆகியோரும் உரையாடிக் கொண்டிருந்தோம். அப்போது நிறையப் புதிய செய்திகள் வெளிவந்தன. மறைந்த, மறைக்கப்பட்ட செய்திகளும் தான்.

வடமாகாணக் கல்வி அமைச்சில் இருவரின் இருப்பை எந்தக் கலாசார உத்தியோகத்தராலும் ஈடுசெய்ய முடியாது ஒருவர், கவிஞர் சு.வி. மற்றவர் சேவியர். சு.வி மறைந்து விட்டார். சேவியர் ஓய்வு பெற்று நம் மத்தியில் வாழ்கிறார். வடமாகாண கல்வி அமைச்சு கலை கலை இலக்கியச் செயற்பாடுகளிற்கு தன்னாலான பங்களிப்பை மறைமுகமாகவும் நேரடியாகவும் வழங்கிய சேவியரின் ஓய்வு யாரும் இட்டு நிரப்ப முடியாத வெற்றிடம். சேவியர் பற்றி வெளிவந்த எழுத்துக்கள் மிகக் குறைவு. இலக்கிய வரலாற்று நூல்களில் ஆங்காங்கு பெயர்ப்பதிவுகள் மட்டும் வழமைபோல் காணப்படுகின்றன. விரிவாக வெளிவந்தவற்றுள் கலாநிதி செ. யோகராசாவின்

கட்டுரை குறிப்பிடத்தக்கது. மல்லிகையில் அக்டோபர் 2007 சேவியரைப்பற்றிய அட்டைப்படக் குறிப்பாக அது வெளிவந்துள்ளது. இவற்றைவிட பேராசிரியர் எம்.ஏ. நுஃமான் “அயல் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்” பற்றி 1993 டிசம்பர் இலங்கை வானொலி தேசிய சேவை கலைக்கோலம் நிகழ்ச்சியில் ஆற்றிய காராசாரமான விமர்சன உரையும், முஹ்சீன் எழுதிய “நந்தினி சேவியர் கதைகள் கருத்தியல்களின் பதிவுகள்” என்ற கட்டுரையும் குறிப்பிடத்தகுந்தவை. இவரின் எழுத்துக்களைத் தொகுக்கும் முயற்சியில் ஒப்பனை நிழலில் வி. கௌரிபாலன் இறங்கியுள்ளார். அவரின் முயற்சியில் வெளிவராத நாவல்கள், குறுநாவல்கள் வெளிவருதல் நன்மை பயக்கும்.

சதானேரமும் அடக்கப்பட்ட மக்களைப் பற்றிச் சிந்தித்தும், எழுதிக் கொண்டும், உரையாடிக் கொண்டும் இருக்கும் நந்தினிசேவியருக்கு ஞானத்தின் சார்பில் நாம் என்ன கூறலாம்? சேவியரின் ‘அயல் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், கதையில் வரும் பின்வரும் முடிவையே கூறலாம். “ஒரு நாள் அவர்கள் எங்களைப் போல் வேதங்களை ஆக்கிக் கொள்வார்கள்.”

கூடுகாட்டை அண்மித்த பிரதேசம். சில நூறுவருடங்கள் வயதான அந்த ஆலமரம் விழுதுகள் பரப்பி, பரந்து விரிந்து நின்றது.

அதன் அடியில் தகரக் கொட்டகையின் கீழ் ஒரு வயிரவர் சூலம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருந்தது.

பக்தர்கள் ‘சுடலை வயிரவர்’ என்று அழைத்து, மலர் மாலை சூடி, வடை மாலை போட்டு வழிபட்டு வந்தனர்.

சில வருடங்கள் முன்பு வரை ஆடு, கோழிகள் பலியிடப்பட்டு வந்தன; இன்று வரலாறாகிப் போனது.

இரவுநேரங்களில் எதிர்த்திசையில் உள்ள வெட்ட வெளியில் பில்லி சூனியம், பேய் பிசாசுகள் விரட்டுதல் போன்ற சடங்குகள் அடிக்கடி நடந்து வந்தன.

சாத்திரியர் சின்னத்தம்பியின் தலைமையில் நடக்கும் அந்தச் சடங்குகள் மிகவும் பிரசித்தமானவை.

சமீபத்தில் நடந்த இராணுவ நடவடிக்கையின் போது ‘சரவணன்’ என்ற இளைஞன் இறந்து போனான். அவனுடைய ஆவி உலாவுவதாக ஒரு வதந்தி நிலவியது.

அதிலிருந்து மீள்வதற்கான ஏற்பாடுகள் சாத்திரியாரின் மேற்பார்வையில் நடந்தன.

அன்று இரவு மணி பன்னிரண்டைத் தாண்டிக் கொண்டிருந்தது... தீப்பந்தங்கள் வெளிச்சத்தை தந்து கொண்டிருந்தன. தாரை தம்பட்டம், உடுக்கு வாத்தியங்கள் முழங்கின... சாத்திரியர் சின்னத்தம்பி ஆவேசத்துடன் சுலோகங்களையும், மந்திரங்களையும் உச்ச ஸ்தாயியில் உச்சரித்துக் கொண்டிருந்தார்...

மழை பெய்வதற்கு அறி குறியாக கருமேகங்கள் சூழ்ந்து மின்னலும் இடியும் போட்டி போட்டுக்

கொண்டு பயமுறுத்தின... காற்று பலமாக வீசி ஊழிக் கூத்தாடியது.

திலேரென்று! “மாமே...! நான் சரவணன்... உங்கட மகளை நான் விரும்பியது பிடிக்காமல் ‘புலி’ என்று பட்டம் சூட்டி, ஆமிக்காரனிடம் காட்டிக் குடுத்து வஞ்சம் தீர்த்துக் கொண்டது ஞாபகமிருக்கோ?... இப்ப என்ற ஆவியையும் விரட்டி அடிக்கிறதுக்கு ஏற்பாடுகள் நடக்குது...” என்று ஒரு குரல் அசரீரியாக ஒலித்தது.

அழுகையும், விரக்தியான சிரிப்பும் சில வினாடிகள் தொடர்ந்தன... தொடர்ந்து எங்கும் மயான அமைதி நிலவியது! எதற்கும் பயப்படாத சாத்திரியர் நிலை குலைந்து... முகம் வெளிநி நாடி நரம்புகள் செயலிழந்து போனது போன்ற தோற்றம்... உடலில் லேசான நடுக்கம் தோன்றி மெது மெதுவாக அதிகரித்தது.

திலேரென்று! யாரும் எதிர்பாராத வேளையில் பலமான மின்னல் கீற்று ஒன்று அவருடைய உடலில் இறங்கியது!

“சாத்திரியார் சின்னத்தம்பி தனக்குச்செய்த துரோகத்துக்கு, சரவணன் பலி எடுத்துப் போட்டான்” என்று ஊர்ச் சனங்கள் தங்களுக்குள் பேசிக்கொண்டார்கள்.

POOBALASINGHAM BOOK DEPOT

IMPORTERS, EXPORTERS, SELLERS & PUBLISHERS OF BOOKS,
STATIONERS AND NEWS AGENTS.

Head Office :

202, Sea Street, Colombo 11, Sri Lanka.
Tel. : 2422321. Fax : 2337313, E-mail : pbdho@sltnet.lk

Branches :

340, Sea Street,
Colombo - 11, Sri Lanka.
Tel : 2395665

309A-2/3, Galle Road,
Colombo 06, Sri Lanka.
Tel. : 4-515775, 2504266

4A, Hospital Road,
Bus Stand, Jaffna.

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

புத்தக விற்பனையாளர்கள், ஏற்றுமதி, இறக்குமதியாளர்கள், நூல் வெளியீட்டாளர்கள்

தலைமை :

இல. 202 செட்டியார் தெரு, கொழும்பு 11, இலங்கை.
தொ. பே. 2422321. தொ. நகல் 2337313, மின்னஞ்சல் : pbdho@sltnet.lk

கிளைகள் :

340, செட்டியார் தெரு,
கொழும்பு 11, இலங்கை
தொ.பே. 2395665

இல. 309 A-2/3, காலி வீதி,
கொழும்பு 06, இலங்கை
தொ. பே. 4-5 15775, 2504266

இல. 4A, ஆஸ்பத்திரி வீதி,
பஸ் நிலையம், யாழ்ப்பாணம்.

புதிய வரவுகள்

புத்தகத்தின் பெயர்	எழுத்தாளர்	வெளியீடு	விலை
● உப்புக் காத்து	உடப்பூர் வீரசொக்கன்	இளம்தாரகைவட்டம்	100/=
● புதிய இலைகளால் ஆதல்	புஷ்பலதா லோகநாதன்	-	200/=
● என்னைக் கவர்ந்த உலகத் தலைவர்கள்	மிலந்த மொறகொட	குமரன் புத்தக இல்லம்	700/=
● ஈழத்து முன்னோடிச் சிறுகதைகள் (திருத்திய பதிப்பு)	செங்கை ஆழியான்	பூபாலசிங்கம் பதிப்பகம்	250/=
● இலங்கையில் முதலாளித்துவத்தின் தோற்றம்	குமாரி ஜயவர்த்தன	குமரன் புத்தக இல்லம்	350/=
● அலைகள் அழைத்த பூக்கள்	றகுமான். ஏ. ஜபார்	சரம் இலக்கிய வட்டம்	200/=
● பாதையின் இடையே	ஜே. இம்தியாஸ்	நிகழ் வெளியீடு	150/=
● நெடும்பயணம்	மடுளுகிரியே	ஆகர்ஷா பதிப்பாளர்கள்	225/=
● விட்டு விடுதலை காண்	விஜேரத்தன்	எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையம்	150/=
● கரையைத் தேடும் கட்டுமரங்கள்	மன்னார் அமுதன்	வடலி	750/=
● நலமுடன் (திருத்தியபதிப்பு)	கே.எஸ். பாலச்சந்திரன்	பூபாலசிங்கம் பதிப்பகம்	350/=
● மூடமறுக்கும் வழிகளும் தூடிக்கும் இதயமும்	எஸ். சிவதாஸ்	மருதூர் வெளியீட்டுப் பணிமனை	280/=
	மருதூர் ஏ. மஜீத்		

நாலும் என் நாயும்

என் நாயையும்
எதிர் வீட்டு நாயுடன்
இடையிடையே பழகவிட்டு
இதன் தன்மையை மாற்ற முயற்சிப்பேன்
இனி.

- பொற்குடி சி. சிதம்பரன்-எடுத்தல்

என் வீட்டு நாய்க்கு ஒரு
இங்கிதமே தெரிவதில்லை.

அவன் வந்தாலும் குரைக்கிறது.
இவன் வந்தாலும் குரைக்கிறது.

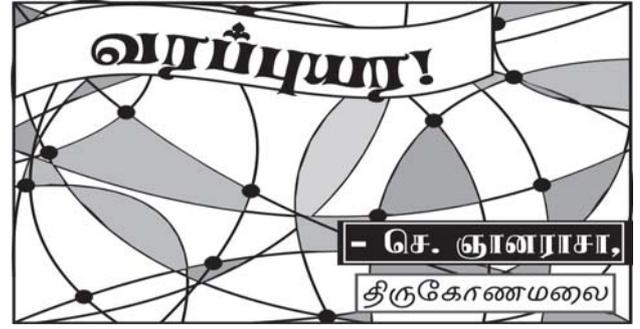
இந்தத் தன்மை மாறாமல்
இப்படியே இருந்துவிட்டால்
எப்படி.....?

எதிர் வீட்டுக்காரனின் நாய்
இப்படியாய் என்றாறமில்லை.

தன்
இருப்பை உணர்த்துவதற்காய்
இருந்திருந்துவிட்டு
பெரிசாகக் குரைக்கும். உடையிடும்
மற்றும்படி
அவன் வந்தாலும் குரைக்காது.
இவன் வந்தாலும் குரைக்காது.

வருபவனின் தோற்றத்தை
வடிவாகப் பார்த்துணர்ந்து
எசமானுக்கு ஏதாவது
நன்மை உண்டென்றுபட்டால்
வரவேற்று வாலையும் ஆட்டும் அது.

என் நாயோ
எப்போதுமே இப்படியாயின்
என் வீட்டுக்கு எவன் வருவான்
எனக்கேதும் “ஒண்டெண்டால்”
எவன் கேட்பான்?

வரப்பயர
வன்னியிலே
நெருப்புயரும்

நெருப்புயர
நீண்ட அகழி
உருவாகும்

கரிப்புகையால்
காடழியும்
ஆடு, மாடு
ஆட்களுடன்
நாய், பூனை
நாதியற்று
திண்டாடும்

செருப்பிழந்த
கால்களுடன்
“செல்” அடித்து
சிதைவடைந்த
காட்சிகளில்
செழிப்பு நிலை
இழந்திருக்கும்

உணர் இழந்த
உறவுகளை
உடரே

பார்த்திருக்க
வோர் இழந்த
மரங்களாக
வீதிகளில் - அது
கிடக்கும்
“ஆர்” தருவார்
அடைக்கலம்?

அகதிமுகாம்
வரவேற்க
உணர் போய்ச்
சேரும்
நாளை எண்ணி

வரப்பயர
நெருப்புயரும்
நெருப்புயர
இருப்பிழக்கும்
இருப்பிழக்க
தெருப்புழுதி
தேகத்தில் விழும்!

தெருப்புழுதி
துடைப்பதற்கு
தேசங்களைக்
கேட்டு
நிற்கும்!

KUMARAN ADD

மாறுவது எது?

"Things do not Change, We Change" - Henry David Thoreau

சீறுகதை

“கிறிஸ்துவுக்கு முன் 341 - 270ம் ஆண்டளவில் வாழ்ந்த எபிகரஸ் (Epicurus) எனும் தத்துவஞானி சொன்னார், மனிதர்கள் மகிழ்ச்சியாக இருக்க வேண்டுமானால், மூன்று விஷயங்கள் அவர்களிடம் இருக்க வேண்டும். ஒன்று நல்ல நண்பர்கள். இரண்டாவதாக, தனக்கு பிடித்தமானவற்றை செய்யக்கூடிய சுதந்திரம். மூன்றாவதாக, நீடித்த மனமகிழ்ச்சியை தரக்கூடிய உண்மையான வாழ்க்கை. பொருளாதார வளமும், அதனால் ஏற்படும் அதிகாரம் தரும் வல்லமையும், சமூக அந்தஸ்தும் சிறிது காலம் மட்டுமே சந்தோசம் தரும். ஆகவே தூய அன்பு, நேர்மையான நட்பு, ஆத்மார்த்தமான சேவை ஆகியன நீண்ட கால மன நிறைவை அளிக்கும் என்று நாம் உணர்தல் வேண்டும். எனவே, தற்காலிகமான அந்தஸ்து, பொருள் குவித்தல் மற்றும் போலி சந்தோசம் நல்கும் விடயங்களில் தனது சக்தி, வல்லமை, திறமை, நேரகாலம் ஆதியனவற்றை விரையம் செய்யாமல், நிலையான மகிழ்வு, திருப்தி ஏற்படக்கூடிய துறைகளில் மனிதன் தனது வாழ்க்காலத்தை செலவிடுதலே அறிவுடைமை”

“அன்பை பற்றிய உண்மைகள்” - எனும் நூலை தற்செயலாகப் புரட்டிய போது முகுந்தனின் பார்வையில் பட்ட இப்பந்தி அவன் கண்களை கலங்க வைத்தது. ஏன்? காரணம் அன்று காலை அவனது வீட்டில் நடந்த சம்பவம் ஊரிலிருந்து புலம் பெயர்ந்து பல தேசங்களில் படாதபாடு பட்டு, ஒருமாதிரி அமெரிக்கா வந்து சேரும் வரை தான் பட்ட துன்பங்கள் சிலகணங்கள் முகுந்தனின் நெஞ்சில் அலைமோதின. அதன் பின்னரும், “எவ்வளவு எதிர்ப்புகளுக்கிடையில் என்னை நம்பியிருந்த பிரமிளாவை கலியாணம் கட்டி இங்கு கூட்டி வந்தேன்” ஏன்? நம்பியவளை கைவிடக் கூடாது என்பதற்காக.

இருபத்தியிரண்டு வருடங்களுக்கு பிறகு, இண்டைக்கு பொஸ்டனில் பெரிய பங்களா, பிரமிளாவுக்கு புதிய பெரிய கார், எனக்கு பஸ் பணம் உழைக்கவேன, இரண்டு மகன்மார் பல்கலைக்கழகத்தில் மகள் கல்லூரியில் - இப்படி கனவிலும் நினைக்காத வசதிகளை பிரமிளாவும் பிள்ளைகளும் அனுபவிக்கின்றனர். இது என் குடும்பம் தான். ஆனாலும் இப்போது நான்....? ஒருவகையில் அநாதை...? ஏன்? என் நெஞ்சைக் கிளறும் பெரிய கேள்வி இதுதான்.

காதலித்து கட்டிய காலத்தில் பிரமிளாவிடம் காதலும் என் மீதான அன்பும் இருந்தது உண்மைதான். இராப்பகலாக கனடா, அமெரிக்கா என்று பஸ் ஓட்டியோட்டி உழைத்தேன். பிரமிளாவும் ஆரம்பத்தில் ஒரு சிறுநாட்டி கடைபில் வேலை செய்தாள்

கொஞ்சம் கொஞ்சமாக குடும்பத்தின் பொருளாதார வசதிகள் உயர்ந்த போது, பிரமிளா வேலையை விட்டுவிட்டு “சோஷல் வேர்க்” - சமூக சேவையில் தீவிரமானாள். அது - அவளது புதுப்புது உடுப்புகள், நகை அலங்காரங்களை ஊராருக்கு காட்டி பவிசு தேட மட்டுமே.

எனக்கு ஐம்பது வயதோடு டயபெடிக்ஸ் (நீரழிவு), ஹைபிரஷர் (உயர் இரத்த அழுத்தம்) நோய்கள் வாழ்வின் பயனாகின. இந்த நிலையில் பிரமிளாவின் அகங்காரப் போக்கும், அசட்டைகளும், ஆணவச் செயல்களும்...ம்... எனக்கு வாழ்வே வெறுத்துப்போய்ச்சது.

இந்த நிலையில் தான் நேற்று நான், இரண்டு கிழமைகளாய் பஸ் ஓடியோடி அலுத்துப்போய் கொஞ்சம் ஓய்வு எடுக்கலாம் என்று வீட்டில் படுத்திருக்கும் போது, “என்ன படுத்து இருக்கிறியள்? பஸ் டிரிப் ஒண்டுமில்லையே? இப்பிடி சோம்பேறியாய் கிடந்தால் எப்பிடி? பிரவீனுக்கும், டிரிஜானுக்கும் யூனிவர்சிட்யில் இந்த, வாற செமஸ்டர் காசு கட்டவேணும். மகள் பிங்கிக்கு கொலேஜ்ல பஷன் ஷோவாம். டூ தவுசன் டொலர் வேணுமாம். ஹும்... ஹும்! எழுப்புங்கோ. அங்கையிங்கை கிளையன்சுக்கு டெலிபோன் அடிச்சுப் பாருங்கோ. ஏதும் டிரிப் கிடைக்கும்” என கழுத்தைப்பிடித்து தள்ளாத குறையாக கத்தித் தீர்த்தாள் என்னைக் கட்டினவள். வரவர அவள் போக்கே இப்படித்தான். டொலர் டொலர் என்று தூரத்துகிறாளே தவிர, அன்பாக, ஆசையாக ஒரு சொல் பேசுவதை அவள் மறந்து விட்டாள். என் உடல்நிலை, மனக்கவலை, ஏக்கம், ஆதங்கம் பற்றி எதுவும் பிரமிளாவுக்கு இப்ப தேவையில்லை. அவளிடமும் அவள் பெற்ற என் பிள்ளைகளிடமும் என் வாழ்வு அடகு வைத்தாயிற்று”

எதுவும் பேசாமல் வெறும் ஐடம் போல கட்டிலில் கிடந்த முகுந்தன் சடாரென எழுந்தான். மணி பதினொன்று. பகல் பொழுது விரிகிறது. ஒரு துண்டு பாணை ரோஸ்ட் பண்ணி சாப்பிட்டு, மருந்தையும் வாயில் போட்டுக்கொண்டு, வாறன் என்று கூட, ஒருவரிடமும் சொல்லாமல் போய்விட்டான். பிரமிளா தனது அறையில் அன்று மாலை நடைபெறவுள்ள லேடெஸ் கிளப் விருந்துக்கு அணியும் உடுப்புகளை ரெடி பண்ணிக் கொண்டிருந்தாள். குளிர்காலம் - இலேசாக மட்டும் மந்தாரமுமாய் பொழுதும் அழுகிறது. சற்று மனம் விட்டு

யாரோடாவது பேசி ஆறவேண்டும் போலிருந்ததால் முகுந்தன் வீட்டிலிருந்து வெளியேறினான். அவனது வாகனம் இருநூறு கிலோமீட்டர் தூரம் போய் நின்றது.

தன் வீட்டின் மணி அடித்து கேட்டதும் கதவைத் திறந்த திருமதி. ஜெயமணி தேவதாசன் முகுந்தனைக் கண்டதும், “வாருங்கோ... வாருங்கோ” என்ன திடீரென்று இந்த நேரத்தில் இண்டைக்கு?” என அன்பூர வரவேற்றார். அந்த அன்பார்ந்த இதமான வார்த்தைகள் முகுந்தனுக்கு அப்போது நிறையத் தேவைப்பட்டன. ஜெயாவின் காலஞ்சென்ற கணவரான தேவதாஸ், முகுந்தனின் பாலிய வயதுக் கூட்டாளி. ஒட்டென்றால் ஒட்டு என்பார்களே, அப்படி ஒரு உண்மை நண்பர்கள். திடீரென சில மாதங்களுக்கு முன்னால் மாரடைப்பினால் தேவதாஸ் காலமான போது, அவரது நிராதரவான குடும்பத்துக்கு முகுந்தன் செய்த உதவிகள், அவர்களது நட்புக்கு நல் இலக்கணமாகின எனலாம்.

இரவு நேரங்களில் தொடர்ந்து பல நாட்கள் முகுந்தன் நீண்ட தூரம் பஸ் வாகனம் ஒட்டி செல்வது பற்றி ஒரு முறை திருமதி தேவதாஸ், மிக அக்கறையோடும் ஆதரவோடும் கேட்டபோது முகுந்தன் உள்ளூர் அழுதே விட்டான். காதலித்து கலியாணம் கட்டி, இத்தனை வருசம் வாழ்க்கையில் கனவே காணாத அளவுக்கு பல செல்வங்களை அனுபவிக்கும் மனைவி பிரமிளா, இப்படி அன்போடு ஒரு தடவையாவது கேட்டிருப்பாளா? – முகுந்தன் தன் வாழ்வை பின் நோக்கி

பார்த்து ஏங்கினான். “முகுந்தன், நீங்கள் டயபெடிக் பிரஷர் எல்லாம் உள்ள வருத்தக்காரர். இரவில் பஸ் ஒட்டிப் போகைக்கலை எங்கையாவது...? இப்ப நீங்கள் இப்படி கடுமையாக கஷ்டப்பட்டு உழைக்க வேண்டிய தேவை இல்லையே? உடம்பை கவனிக்க வேணும் எல்லே?” இப்படி சொன்னபோது ஜெயாவின் முகத்தில் படர்ந்த கருணை, அன்பு உண்மையில் களங்கமற்ற மானுட பாசம் தான். இப்படி காணும் போதெல்லாம், அவனது உடல் நலம் குறித்து நேசமாக கேட்பார் ஜெயா. ஊரில் ஆசிரியத்தொழில் பார்த்த ஜெயா, உலக வாழ்வு குறித்தும், மானுட வாழ்வு பற்றியும் சற்று ஆழமான அக்கறை உள்ளவர் என்பதை, முகுந்தன் படிப்படியாக உணர், பிரமிளாவின் அடவாடிப் போக்குகள் உதவினதாயிருக்கலாம்.

ஜெயாவின் கணவர் தேவதாசின் ஈராண்டு நினைவுப் பூசை, அன்னதானம் அனைத்திலும் முகுந்தனின் குடும்பமும் பங்கேற்ற போதுதான், முகுந்தன், ஜெயா இருவரினதும் மனநெருக்கம் குறித்து பிரமிளாவுக்கு சந்தேகம் பொறி தட்டியது. அன்று முகுந்தன் வீடு திரும்பிய போது, அதிகாலை நான்கு மணி இருக்கும். பிரமிளா, ஒரு காரண காரியமுமின்றி பிலுபிலுவென நச்சரித்து ஓய்ந்தாள். “தேவையில்லாமல் ஊரில் உள்ளவைக்கெல்லாம் அள்ளிக் குடுத்து செய்தது போதும். இனி குடும்பத்தை பாருங்கோ. ஏன் அவையிவைக்கு ஏலாதே, தங்கடை காரியங்களைச் செய்ய?” என கத்தி முடித்தாள் பிரமிளா.

படாத பாடுபட்டு தான் இவ்வளவு காலமும் கட்டி எழுப்பிய குடும்ப கௌரவம், தலைக்கு மேலே வளர்ந்த பிள்ளைகளின் மன அமைதி, எதிர்காலம் ஆகியவற்றை நினைத்து, முகுந்தன் கட்புலன் அற்ற குருடனாகவும் செவிப்புலன் அற்ற செவிடனாகவும் இருக்கப் பழகிக் கொண்டான்.

சில வாரங்கள் கழித்து ஒரு நாள் தனது மற்றோர் அந்தரங்க சினேகிதன் வினோத்தை சந்திக்க நினைத்து, அவனைத்தேடி கனடா – டொரண்டோ போனான் முரளி. பலதும் பத்தும் பேசியபின் திடீரென முகுந்தன் கேட்டான் – “வினோத் உன்னிடம் ஒரு விஷயம் கேட்கிறேன். குடும்பஸ்தன் ஒருவனுக்கு, அவனது மனைவி உண்மையான நேச, பாசம், அன்பு, ஆதரவு காட்டாமல் போனால், சுருக்கமாகச் சொல்வதானால், மேல் நாட்டுக்கு வந்த அவள் காசு பிசாசாக மாறினால், வீண் போலி ஆடம்பரமோ கியாகிப்போனால், புருசன் என்ன செய்யலாம்?

“வினோத் என்ன இது? புதுக்கதையாய் கிடக்கு முகுந்தன்? சரி! அப்பிடி பெண்டில் தடம்மாறிப் போனால், அவளை கொஞ்சம் அடக்கி வச்சு புத்திமதி சொல்லு” எனக் கூறி சிரித்தான்.

“வினோத்! நீ சிரிக்கிறாய் ஏதோ பகிடிக்கதை எண்டு நினைச்சு, சத்தியமடா. என்ர மனுசி இப்ப அப்பிடித்தான். அவவுக்கு

இப்ப காசு - டொலர்கள் குடுத்தால் போதும், புருசன் திண்டானா, குடிச்சானா, இருக்கிறானா, செத்துப்போனானா, ஒண்டும் பார்க்கமாட்டான்.”

வினோத் இப்படி ஒரு நிலையை எதிர்பார்த்தது போல, “நீ அவளுக்கு ஆரம்பத்தில் அளவுக்கு மீறி வசதி காட்டிப்போட்டாய். உன்ர கஷ்டங்களை பாதியேனும் அவவும் அனுபவிச்சிருந்தால் தெரிஞ்சிருக்கும் இப்ப இனி கட்டுப்படுத்துறது கொஞ்சம் கஷ்டம்தான்.”

“வினோத், நிலைமை இப்படியே போனால் ஒரு இருபது வருஷமாவது வாழக் கூடிய நான், ஓரிரு வருசத்திலே செத்துப்போவன். நானும் மனுசன் தானே வினோத்? என்ற பஸ் வண்டியைப் போல வெறுமனே ஒரு இயந்திரமல்லவே? எனக்கும் அன்பு, ஆதரவு நேசபாசம் எல்லாம், இந்த வயசில தான் அதிகமாக வேணும் கண்டியோ? செக்கு மாடு மாதிரி இராப்பகலா உழைச்சு உழைச்சு குடுத்துவிட்டு, இப்ப அழுது அழுது சாக வேணுமே? சொல் வினோத்!” - முகுந்தன் கொந்தளித்து ஓய்கிறான்.

“முகுந்தன் ஆத்திரப்படாதே. கொஞ்சம் கோப்பி குடி. சீனி இல்லாமல் தானே?” அன்போடு கேட்டான் வினோத். “கோப்பி வேண்டாம். தேத்தண்ணி தாங்கோ. சீனி வேண்டாம் வெறும் பால் தேத்தண்ணிபோதும், என்று சொல்லி, தேநீர் பருகி ஓயும் சில கணங்கள் இருவரும் மௌனமாக இருந்தனர்.

‘வினோத்! சீரியலாகத்தான் கேட்கிறன். வீட்டில் கிடைக்காத அன்பை நான் வெளியில் தேடினால... நாடினால் குற்றமோ?’

வினோத் வியப்புமே வேதனையும் தொனிக்க முகுந்தனை உற்று நோக்கி விட்டு, “இப்படிச் சொன்னால் என்ன அர்த்தம் முகுந்தன்? கண்ட கண்ட இடங்களுக்கு போய், மேலும் புதிய நோய் நொடிகளை வாங்கலாமோ? உனக்கு இதெல்லாம் நல்ல வடிவாய் தெரியும் அல்லது வேறே ஐடியா ஏதாகிலும் உண்டா?”

முகுந்தன் சற்று நேரம் குனிந்து நிலத்தை பார்த்தபடியே இருந்து விட்டு, வினோத், என்னை சரியாகப் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய ஆள் நீ தான். தேவதாளினர் குடும்பத்துக்கு நான் செய்த உதவி எல்லாம், சத்தியமாக ஒரு நல்ல நண்பனின் குடும்பத்துக்கு செய்ய வேண்டிய கடமைதான். அதில துளி கூட வஞ்சகமோ, உள்நோக்கமோ கிடையாது. ஜெயா தன்ர புருசன் மேலே எவ்வளவு அன்பு வச்சிருந்தா என்பதும் எனக்கு தெரியும். இப்ப - நான் போற நேரம் எல்லாம், எனக்கு அவ காட்டுற மரியாதையும் அன்பும் கூட, அவவின்ர நல்ல குணம், பண்பாடு தான். இதெல்லாம் பிறவியில் வரவேணும். இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு முகுந்தன் ஒரு கணம் தலையை சிலிர்த்து இரு கைகளாலும் பிடித்துக் கொண்டு குனிந்தான்.

“ஓம்! அப்படித்தான் ஆளுக்காள் குணநடைகளில் வித்தியாசம் உண்டு தானே முகுந்தன். ஆனால், அநேகமாய், வசதி குறைந்த எங்கடை ஊர்களா இருந்து, வசதி மிகுந்த மேல் நாடுகளுக்கு வந்து, இஞ்சை உள்ள சில மேலதிக வசதி குறிப்பாக பெண்களுக்கு சட்டப்படி உள்ள சில நன்மைகளை, பிழையாய் கன்பேர் விளங்கிக் கொண்டு, தலைகால் புரியாமல் ஆடுகினம் என்றதை நானும் பார்த்திருக்கிறன். இதுக்காக

பெண் விடுதலை பாலியல் சமத்துவம் இதெல்லாம் பிழை என்பதல்ல எனது கருத்து. ஆனால் பிள்ளையார் பிடிக்கப்போய் குரங்கான கதையாய் போய்ச்சுது. உண்பது, உடுப்பது, ஆடுவது, பாடுவது, குளிப்பது எல்லாம் அவரவர் சுதந்திரம், உரிமை என்றால், மனிசத்தனம் மறந்து, மானம் மரியாதை பிறழ்ந்து, பைத்தியமாக திரிவதே உரிமம், சமத்துவம் என்றாகி போச்சு போ, அது போகட்டும் முகுந்தன். நீ என்ன சொல்ல வந்த நீ?” எனக் கேட்டான் வினோத்.

“இருக்கிற மிச்ச சொச்ச காலத்திற்கு நான் நிம்மதியாக, ஆறுதலாக இன்னும் தெளிவாகச் சொல்வதானால், சந்தோசமாக வாழ விரும்புறன். அவ்வளவுதான்”

“அதில ஒண்டும் பிழை இருக்கிறதாக எனக்கு படஇல்லை முகுந்தன். ஆனால் உன்ர குடும்பம், குழந்தைகளினர் மானம், மரியாதை, நிம்மதி இதுகள் குலையக்கூடாது முகுந்தன். மனுசியை காசுப்பிசாகும், போலி நாகரீக மோகமும் போட்டு ஆட்டுது என்றதை நான் ஒத்துக் கொள்ளுறன். அது பிழைதான். ஆனால், உன்னையும் அழிக்காமல், குடும்பத்தையும் குலைக்காமல், உன்ர அறிவு உன்னை வழிநடத்தும். இதில எனக்கு நம்பிக்கை நிறைய உண்டு முகுந்தன்” - என முத்தாய்ப்பு வைத்தான் வினோத்.

“பிள்ளையாளுக்கு முன்னாலையும் என்னை மரியாதையில்லாமல் பேசுவா பிரமினா. கொஞ்சம் பண்புமில்லை. நன்றியும் இல்லை. தான் மட்டும் நீற்றாக உடுத்து படுத்து அங்கையிங்கை போறது. என்னை மட்டும் எப்ப பார்த்தாலும் உழை, உழை, காசு கொண்டா என்று கரைச்சல் குடுக்கிறது. என்னால இனி பொறுக்க முடியாது வினோத்” - என சொல்லியபடியே எழுந்தான் முகுந்தன்.

“சரி வாறன் இப்ப நான் வீட்டை போக இல்லை” என்று சொல்லியபடியே கதவைத் திறந்து வெளியேறினான்.

மறுநாள் பகலில் டெலிபோன் எடுத்த முகுந்தன் “வினோத்! நீ எனக்குத் தந்த பதில் எனக்கு பிடித்திருந்தது. தாங்ஸ்டா வினோத்! குருவிக் கூட்டையும் கலைக்காமல், அதே சமயம் ஏதோ கொஞ்சம் ஆறுதலாக, அன்புச் சொல்லையாவது கேட்க என்னால் முடியும் என்று நம்புறன். அவ்வளவு தான். இனி பிரமினாவுக்கு வழக்கம் போல டாலர் காசு கிடைக்கும். ஜெயாவுக்கும் எனக்கும் கொஞ்சம் ஆறுதல் கிட்டும். நன்றி வினோத். பிறகு ஆறுதலாகப் பேசுகிறேன்” - எனச் சொல்லி தொலைத் தொடர்பை துண்டித்தான்.

வினோத் ஒரு கணம் அப்படியே திகைத்துப் போனான். உலகம் மாறித்தான் போய்ச்சுது. இல்லை... மனிதர்கள் தான் மாறிப்போனார்களா? மனிதரால் தான் உலகம் மாற வேண்டியுள்ளதா? வினோத்தின் உள்ளத்தில் சுழன்றடித்தன கேள்விகள்.

“வாழ்க்கை என்பது அசைவே இன்றி, சலனமற்று ஒரே இடத்தில் புதைந்து நிற்பது அல்ல. நோயாளர் விடுதிகளில் இருப்போரும், மயானங்களில், ஆம்! சவச்சாலைகளில் உள்ளோரும் மட்டுமே சலனமற்றோர்” இப்படி சொன்னாராம் எவ்ரட் டிக்சன் Everett Dickson எனும் தத்துவஞானி.

‘எல்லாச் சொற்களும் பொருள் குறித்தனவே’ (சொல்லதிகாரம் - பெயரியல்) என்றார் தொல்காப்பியர். ஆயினும் நன்கு கற்றவர்கள் தாமும், தமிழில் வழங்கும் சில சொற்களின் பொருள் குறித்துத் தடுமாறுவதாகத் தெரிகிறது. அத்தகைய சொற்களில் உணர்வு, அறிவு, உணர்ச்சி எனும் சொற்களே இங்கு ஆய்வுக்கெடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. குறிப்பிட்ட இச் சொற்களில் உணர்வு எனும் சொல்லுக்கு உணர்ச்சி (Feeling) என்றும் பொருள் உண்டு என்னும் கருத்துப்பட, கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தின் சட்டபீட முதுநிலை விரிவுரையாளர், திருமதி சாந்தி. செகராசசிங்கம் அவர்கள் அப்பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்ச்சங்கத்தில் ஆற்றிய உரை (தினக்குரல் 19.03.2009)யின் ஒரு சிறு பகுதி இதற்கு ஓர் உதாரணமாகும்.

அறிவு, உணர்வு, உணர்ச்சி எனும் தமிழ்ச்சொற்கள் மிகவும் பழமையானவை. ஏனெனில், இச்சொற்கள், தொல்காப்பியம் (கி.பி. 3ம் நூற்றாண்டு) அதனைத் தொடர்ந்து எழுந்த சங்க இலக்கியங்கள், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, திருக்குறள் ஆகிய நூல்களில் இடம் பெற்றுள்ளமையைக் காணலாம்.

இச்சொற்களில் முதலாவதாக, உணர்வு எனும் சொல்லை எடுத்துக் கொள்வோம். இச்சொல் உணர் (அறி) என்னும் உரிச்சொல்லை அடியாகக் கொண்டது. இதற்கு (உணர்வு அல்லது உணர்தல்) அறிவு, அறிதல் என்று பொருள். இச்சொல் இப்பொருளிலேயே வழங்கி வந்துள்ளமையை தொல்காப்பியம் (உவம்பொருளை உணருங்காலை - பொருளதிகாரம் உவமையியல்) புறநானூறு (மெய் அன்ன பொய் உணர்ந்து 166) நற்றிணை (வெறியென உணர்ந்த அரிய அன்னையை 173) சிலப்பதிகாரம் (மெய்வகை உணர்ந்த விழுமியோர் ஏத்தும் - இந்திரவிழா ஊர் எடுத்த காதை) மணிமேகலை (முடி பொருளுணர்ந்தோர் - சிறை செய்த காதை) திருக்குறள் (இணர ஊழ்த்தும் நாராமலர் அணையர் கற்றது உணர விரித்து உரையாதோர் - பொருட்டால்) திருவள்ளுவமாலை (தானே முழுதுணர்ந்து) குறுந்தொகை நன்றென உணரார் மட்டும் 78) ஆகிய நூல்கள் அனைத்தும் உணர்வு, உணர்தல் எனும் சொற்கள் அறிவு, அறிதல் என்னும் பொருளிலேயே வழங்கப்பட்டுள்ளமையைக் காட்டும்.

இதிலிருந்து, அறிவு, உணர்வு எனும் சொற்கள் ஒத்த கருத்துடைய இரண்டு சொற்கள் என்பது வெளிப்படலாம். எனவே, உணர்வு எனும் சொல் உணர்ச்சி (Feeling) எனும் பொருளைத் தராது. இத்தகைய பொருள் மயக்கம் பண்பாடு (தமிழ்) கலாசாரம் (வடமொழி) ஆகிய இரண்டு சொற்களும் வெவ்வேறு பொருளை உணர்த்துபவை என்று சிலர் கருதுவதை ஒக்கும்.

உணர்ச்சி எனும் சொல்லுக்கு இணையான சொற்களாக நெகிழ்தல், நெருதல் ஆகிய சொற்களை நாம் பயன்படுத்தலாம். இச்சொல்லிணை (உணர்ச்சி) நாம் தொல்காப்பியம் (உணர்ச்சி ஏழினும் உணர்ந்த - பொருளதிகாரம் - களவியல்) மணிமேகலை (செய்கை சார்வா உணர்ச்சியாகும் - பவத்திறம் அறுகெனப் பாவை தோற்ற காதை) திருக்குறள் (புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா உணர்ச்சிதான் நட்பு ஆம் கிழமை தரும்) ஆகிய நூல்களிலும் காணலாம். இச்சொல் (உணர்ச்சி) ஆங்கிலத்தில் உள்ள Feeling அல்லது Emotion எனும் சொற்களின் கருத்தினைக் கொண்டதாகும்.

தமிழ்ச் சிறுகதையின் தந்தையென்று போற்றப்படுபவரும் பன்மொழி அறிஞருமான வ.வே.சு. ஐயர் அவர்கள்

சிறியார் உணர்ச்சியுள் இல்லை; பெரியாரைப் பேணிக் கொள்வேம் என்னும் நோக்கு எனும் திருக்குறள்

உணர்வு, அறிவு, உணர்ச்சி எனும் சொற்களும் அவற்றின் பொருளும்

- வாகரைவாணன்

It is not in the grain of small men to revere the great and earn their good will and favour

என்று ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். இதில் உணர்ச்சி எனும் தமிழ்ச் சொல்லுக்கு அவர் பயன்படுத்தியுள்ள ஆங்கிலச் சொல் Grain என்பதாகும். இதற்கு ஆங்கில ஒக்ஸ்போட் அகராதி Natural inclination or feeling என்றே பொருள் தருகின்றது. இது போன்று,

புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா உணர்ச்சிதான் நட்பு ஆம் கிழமை தரும்.

எனும் குறளில் இடம்பெற்றுள்ள உணர்ச்சி எனும் சொல்லை Union of Hearts என்றே ஐயர் மொழி பெயர்த்துள்ளமை இதயம் உணர்ச்சியின் இருப்பிடம் என்னும் எண்ணத்தினாலாகும்.

இவ்விளக்கங்கள் உணர்வு எனும் சொல் அறிவு என்னும் பொருளையே தருமன்றி உணர்ச்சி என்னும் பொருளைத் தராது என்பதனைத் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டும்.

ஆங்கில மொழியில் வழக்கில் உள்ள knowledge என்னும் சொல்லுக்கு இணையான அறிவு என்னும் சொல் அறி என்னும் உரிச்சொல்லை அடியாகக் கொண்டது. ‘அறிவு அற்றம் காக்கும் கருவி’ என்பார் திருவள்ளுவர். எனினும் wisdom எனும் ஆங்கிலச்சொல் குறிக்கும் பொருளை உணர்வதற்கு ஞானம் என்னும் வடமொழிச் சொல் பெரிதும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இது காரணமாகவே ‘முற்று முணர்ந்தோர்’ ஞானியர் (wisemen) என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். அனுபவமுதிர்வுடன் கூடிய நூல் அறிவையே wisdom என்னும் சொல் குறிக்கும் என்று ஒக்ஸ்போட் அகராதி கூறுவதும் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

ஆயினும், வடமொழிவாணரான வ.வே.சு. ஐயர் அவர்கள், அறிவு எனும் சொல்லை wisdom என்று மொழிபெயர்த்துள்ளமையைப் பின்வரும் குறள் காட்டும்.

எவ்வது உறைவது உலகம் உலகத்தோடு
அவ்வது உறைவது அறிவு.

It is a Part of wisdom to conform to
the ways of the world

பொய்யாமொழிப்புலவர் வள்ளுவர் கூட அறிவுடையார் ஆவது அறிவார் என்று கூறுவதன் மூலம் அவர்களை (அறிவுடையாரை) ஞானியர் (wisemen) என்று குறித்துள்ளமையையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ளுதல் வேண்டும். எனவே, அறிவு எனும் சொல் ஞானம் என்னும் சொல்லுக்கு ஈடானது என்பது தெளிவாகின்றது.

சமகால ஈழத் தமிழ்க்

கவிதை

ஒரு சுருக்கக் குறிப்பு

- அருணன்

தமிழ்க் கவிதைகள் தொன்மை, மிக நீண்ட வரலாறு, பாரம்பரியம் என்பவற்றைக் கொண்டவை. தொல்காப்பியம் கவிதை இலக்கணத்தை எடுத்தியம்புவதில் இருந்து தமிழ்க் கவிதையின் வயதை ஓரளவு எடைபோடமுடியும்.

ஈழத்து தமிழ் கவிதையின் தோற்றம் ஈழத்து பூதந்தேவனாரில் தொடங்குகிறது. பின் சின்னத்தம்பிப் புலவர், முத்துக்குமார் கவிராயர், சேனாதி முதலியார், சிவசம்பு புலவர், நவாலியூர் சோமசுந்தரப்புலவர், கலாநிதி நடேசபிள்ளை என தமிழ் கவிதைக்கு வளம்சேர்த்தோர் பலர்.

இவர்கள் புலவர்கள், வழிவழியாக மரபுத் தமிழ்க்கல்வியின் பரிந்துரைகள். ஓசைச்சிறப்பும், கற்பனை வளமும், பொருள்நயமும் வாய்ந்த கவிதைகளைப் படைத்தவர்கள்.

எனினும் நவீன ஈழத் தமிழ் கவிதையின் தோற்றம் 1950களில் ஆரம்பிக்கிறது எனலாம். இதன்முன்னோடிகளாக மகாகவி, முருகையன், நீலாவணன் என்போர் காணப்படுகின்றனர்.

மகாகவி - அக்கால வாழ்க்கை முறைகளை, கவிப் பொருளாக்கி பேச்சு வழக்கில் அமைந்த பேச்சோசையில் கவிதைகளை எழுதினார்.

உதாரணம்: தேரும்திங்களும், அகலிகை, புள்ளியளவில் ஒரு பூச்சி என்பவற்றை கூறலாம். முக்கியமாக வீடும் வெளியும், குறும்பா, ஒரு சாதாரண மனிதனின் சரித்திரம் என்பன அவரின் கவிதைத் தொகுதிகளாகும்.

முருகையன் மரபு - வழியான, விஞ்ஞானக் கல்வியினூடான கண்ணோட்டத்தில் முக்கிய கவிதைகளை யாத்தார். மாடும் கயிறு அறுக்கும், நாங்கள் மனிதர்கள், ஒருவரும், ஆதிபகவன், அது அவர்கள், இளநலம் உள்ளிட்ட 21 நூல்களை ஆக்கியளித்தார்.

கவிஞர் நீலாவணன் கிழக்கிலங்கையில் இருந்து முகிழ்ந்தவர். நீலாவணன் கவிதைகள் ஒத்திகை எனும் தொகுப்பில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

இவர்கள் பெரும்பாலும் மரபு வடிவங்களை கையாண்டனர். இறுக்கமான செய்யுள் நடையை தளர்த்தி இயல்பான பேச்சோசை சார்ந்த சந்தம் கொடுக்க கவிதை அமைப்பை கைக்கொண்டனர்.

இக்காலத்தில் எழுந்த முக்கியமான புதுக்கவிதையை - அதாவது ஓசை நயத்திலிருந்து விலகிய கவிதை எழுதியவர்கள் - தருமு சிவராமு, தா. இராமலிங்கம் என்பாராவார்.

தருமு சிவராமு பிற்காலத்தில் இந்தியாவில் பிரமிள் என அறியப்பட்டவர். இவரின் கவிதைகளில் தமிழகத்தின் பிச்சமுர்த்தி, வல்லிக்கண்ணன். ப.ரா. போன்றவர்களின் சாயல் காணப்பட்டது.

தா. இராமலிங்கத்தின் - புதுமெய்க் கவிதைகள், காணிக்கை என்ற நூல்களில் பல ஓசைப்பாங்கிலிருந்து விலகிய கவிதைகள் உள்ளன. இவரின் கவிதைகள்

ஈழத்தின் நவீன கவிதையின் ஆரம்பப்புள்ளி எனக் கருதப்படுகிறது.

60களில் மிகச்சில எண்ணிக்கையானவர்களே ஈழத்தில் புதுக்கவிதை எழுதுவதில் ஈடுபட்டனர். பின்நாளில் புதுக் கவிதைகளை சிறப்புற எழுதியவர்கள் எனக் கருதப்பட்ட பலரும் ஆரம்பத்தில் மரபுரீதியான யாப்பமைதியுடைய கவிதைகளையே எழுதினர். உதாரணம்: மு. பொன்னம்பலம், சு. வில்வரத்தினம்.

70களில் மிக அதிக எண்ணிக்கையானவர்கள் ஈழத்தமிழ் கவிதைத் துறைக்குள் வந்துசேருகின்றனர். இவர்களில் அனேகர் மரபு ரீதியான சந்த ஓசை தவறும் கவிதைகளை விலக்கி புதுக்கவிதைப் பாணியில் அமைந்த கவிதைகளை எழுதத் தலைப்பட்டனர். இதற்கு தமிழ் நாட்டில் ஏற்பட்ட கவிதை தொடர்பான கருத்தியல் மாற்றமும் காரணமாக இருந்தது எனலாம்.

சி. சிவசேகரம், ச.வே. பஞ்சாட்சரம், காரை சுந்தரம்பிள்ளை, பா. சத்தியசீலன், சண்முகம் சிவலிங்கம், எம்.ஏ. நுஃமான், கவிஞர் கந்தவனம், அரியாலையூர் ஐயாத்துரை, காசி ஆனந்தன், மு. பொன்னம்பலம், தா. இராமலிங்கம், சில்லையூர் செல்வராசன், சாருமதி, திக்வல்லை கமால், சு. வில்வரத்தினம், புதுவை இரத்தினதுரை, அ. யேசுராசா, மேமன்கவி, அன்பு ஜவாகர்ஷா, சோ. பத்மநாதன், கல்வயல் வே. குமாரசாமி, பசுபதி, சுபத்திரன், மு. புன்பராஜன், சேரன். வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன், போன்ற பலர் இக்காலத்தில் கவிதைத் துறையில் கூடியளவில் ஈடுபட்டனர். இவர்கள் 70களில் உத்வேகத்துடன் எழுத ஆரம்பித்து 80களிலும் அதன் பின்னும் கூடிய வீச்சுடன் கவிதைகளைப் படைத்தனர். இக்காலத்தில் வாழ்ந்து வந்த முதலிரு தலைமுறைகளை சேர்ந்தோரும் தொடர்ந்து எழுதினர்.

இக்கவிஞர்களின் கவிதைகள் யாவும் ஒரே மாதிரியானவையல்ல. வகைமாதிரிகள் சில

1. முருகையன், சி. சிவசேகரம், எம்.ஏ. நுஃமான் என்போர் புலமைமிக்க தனித்துவமான கவிமொழியை அறிமுகப்படுத்தினர்.
2. சண்முகம் சிவலிங்கம், மு. பொன்னம்பலம், தா. இராமலிங்கம், சு. வில்வரத்தினம், அ. யேசுராசா சொந்த அனுபவங்களையும் சமூக அலவங்ககளையும் அரசியல் சார்ந்த நோக்கிலும் எழுதினர்.
3. சேரன், வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன் என்போர் தரம்மிக்க புதுக்கவிதைகளைப் படைத்தளித்தனர்.
4. புதுவை இரத்தினதுரை, பசுபதி, சுபத்திரன், யாழ் வாணன், போன்றோர் வர்க்க அடிப்படை வாத்தத்தை தகர்த்து சமூக மாற்றம் வேண்டிய கவிதைகளை அதிகம் படைத்தனர்.
5. பா. சத்தியசீலன், காரைசுந்தரம்பிள்ளை, காசி ஆனந்தன், புதுவை இரத்தினதுரை, சோ. பத்மநாதன், ச.வே. பஞ்சாட்சரம், கல்வயல் வே. குமாரசாமி, அரியாலையூர் ஐயாத்துரை போன்றோர் மரபு வடிவங்களை தொடர்ந்து பயன்படுத்தினர்.

6. புதுவை இரத்தினதுரை, சோ. பத்மநாதன், கவிஞர் கந்தவன், அரியாலை ஐயாத்துரை, ச.வே. பஞ்சாட்சரம், பா. சத்தியசீலன், கல்வயல் வே. குமாரசாமி கவியரங்குகளில் பிரகாசித்தனர்.
7. சில்லையூர் செல்வராசன் - வானொலி கவிதைகளை கவிதை நாடகங்களை அதிகளவு படைத்தார்.
8. மு. பொன்னம்பலம் ஆத்மார்த்தம் சார்ந்த கவிதைகளை எழுதினார்.
9. இக்காலத்தில் ச.வே. பஞ்சாட்சரம். பண்டிதர் பரந்தாமன், புலவர் பார்வதி நாதசிவம், தில்லைச்சிவன் போன்றோர் இறுக்கமான யாப்பமைதி பிறழாத கவிதைகள் பாடினார்.
10. கவிதா நிகழ்வுகளில் சேரன், ந. சண்முகலிங்கன் ஆகியோர் பங்கேற்றனர். இது கவிதையும் நாடகமும் சார்ந்த ஒரு வடிவமாக பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் அறிமுகமானது.

80களின் பின் எழுச்சி கவிதைகள் முக்கியத்துவம் பெற்றன. 60,70,80களில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த அனேகமான எல்லா கவிஞர்களும் இன எழுச்சி கவிதைகளை தம்தம் ஆற்றலுக்கு ஏற்ப எழுதினார். 80களில் இவர்களுடன் புதிய இளைய தலைமுறையினர் பலர் கவிதைத் துறையில் காலடி பதித்தனர்.

சோலைக்கிளி, இளவாலை விஜேந்திரன், ஊர்வசி, கம்சத்வனி, நிலாந்தன், வாசுதேவன், நட்சத்திரன் செவ்விந்தியன், ஜெ.கி. ஜெயசீலன், நாக சிவசிதம்பரம், ஓளவை, இயக்கச்சி சி. கருணாகரன், சு. முரளிதரன், அஷ்ரப் சிகாப்தீன் என்போர் அவர்களில் சிலர்.

சோலைக்கிளி - புதுமையான உவமைகள் மூலம் பல தனித்துவமான கவிதைகளைப் படைத்தார். கிழக்கிலங்கையின் முஸ்லிம் கவிதைகளில் தனித்துவ அடையாளம் காட்டியவர் இவராவார்.

கல்வயல் குமாரசாமி - படிமம் குறியீடுகள் மூலம் கவிதை பாடும் உத்திகளை கையாண்டவர். மரபுக் கவிதைகளில் இவற்றை திறம்பட பயன்படுத்திக் கொண்டார்.

வாசுதேவன் - மலையக கவிதைகளில் தனி அடையாளம் காட்டியவர்.

சு. முரளிதரன் - மலையக கவிதைகளில் தனித்துவ அடையாளம் காட்டியவர்.

ஜெ.கி. ஜெயசீலன், நாக சிவசிதம்பரம் - கவியரங்க கவிதைகளில் அதிகளவு ஈடுபட்டனர்.

இயக்கச்சி சி. கருணாகரன் - நவீன கவிதைகளை அதாவது ஈழத்து புதுக்கவிதையில் அடுத்த கட்டக் கவிதையினை எழுதியவர்.

இக்காலச் சூழலும், தமிழுணர்ச்சியும், போராட்ட முனைப்புகளும் தமிழ்க் கவிதைக்கு முக்கிய இடம் தந்தன. இக்காலத்தில் புதுவை இரத்தினதுரை, சேரன், வ.ஐ.ச., ஜெயபாலன், சு. வில்வரத்தினம், இ. முருகையன் போன்றோர் பல பரிமாணம் மிக்க தனித்துவமான கவிதைகளை படைத்தனர்.

இக் காலத்தில் வெளி வந்த கவிதைத் தொகுப்புகள் பல மிக பிரபலமாகி செல்வாக்குப் பெற்றன.

1. பல கவிஞர்களின் கவிதைத் தொகுப்பு - மரணத்துள் வாழ்வோம் 11 ஈழக் கவிஞர்கள்
2. முருகையன் - மாடும் சுயிறு அறுக்கும், நாங்கள் மனிதர்கள்
3. சேரன் - யமன், இரண்டாவது சூரிய உதயம், கானல்வரி
4. வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன் - சூரியனொடு பேசுதல்
5. புதுவை இரத்தினதுரை - நினைவழியா நாட்கள்
6. சு. வில்வரத்தினம் - அகங்களும் முகங்களும், காலத்துயர்
7. சண்முகம் சிவலிங்கம் - நீர்வளையங்கள்

8. வாசுதேவன் - என்னில் விழும் நான்
9. சோலைக்கிளி - எட்டாவது நரகம், காகம் கலைத்த கனவு, பாம்பு நரம்பு மனிதர், பணியில் மொழி எழுதி
- 90களிலும் அதன் பின்பும் வந்த கவிஞர்களாக விவேக், நட்சத்திரன் செவ்விந்தியன், பா. அகிலன், சடாகோபன், சிதம்பரப்பிள்ளை சிவகுமார், முல்லை கோணேஸ், செ.பொ. சிவனேசு, தானா. விஸ்ணு, சித்தாந்தன், தி. திருக்குமரன், ஸ்ரீபிரசாந்தன், துவாகரன், இ.சு. முரளிதரன், ந. சத்தியபாலன் என்பவர்களைக் கூறலாம். இவர்களுடன் புலம்பெயர்ந்த வர்கள், போராளிக் கவிஞர்கள் என்போரும் இக்காலத்தில் தோற்றம் பெற்றனர்.

90களில் பின் வெளிவந்த முக்கிய கவிதைத் தொகுப்புகள் பின்வருமாறு:

1. சோ. பத்மநாதன் - வடக்கிருத்தல், தென்னிலங்கை கவிதைகள், நினைவுச் சுவடுகள்.
2. புதுவை இரத்தினதுரை - பூவரசம் வேலியும் பூணிக்க குஞ்சுகளும்
3. மு. பொன்னம்பலம் - காலிலீலை
4. சேரன் - எலும்பு கூடுகளின் ஊர்வலம், எரிந்து கொண்டிருக்கும் நேரம், நீ இப்பொழுது இறங்கும் ஆறு
5. பா. அகிலன் - பதுங்குகுழி நாட்கள்
6. இயக்கச்சி சி. கருணாகரன் - ஒரு பயணியின் நாட்குறிப்பு, ஒரு பொழுதுக்கு காத்திருத்தல்
7. அஸ்வகோஸ் - வனத்தின் அழைப்பு
8. நட்சத்திரன் செவ்விந்தியன் - வசந்தம் 91
9. த. ஜெயசீலன் - கனவுகளின் எல்லை, கைகளுக்குள் சிக்காத காற்று
10. அமரதாஸ் - இயல்பினை அவாவதல்
11. சித்தாந்தன் - காலத்தின் புன்னகை
12. ந. சத்தியபாலன் - இப்படியாயிற்று 101வது தடவையும்

90களின் பின் வந்த அனேக கவிஞர்கள் புதுக்கவிதை/ நவீன கவிதைகளைப் படைத்தனர். எனினும் த. ஜெயசீலன், ச. முகுந்தன் ஆகியோர் மரபு வடிவங்களை பயன்படுத்தினர்.

இக்காலத்தில் உருவாகிய பெண் கவிஞர்களாக ஊர்வசி, சங்கரி, ஓளவை, மைத்திரேயி, சிவரமணி, செல்வி, உமையாள், நளாயினி, அனார், பாத்திமா ஜகான், பிரியதர்சினி என்போரைக் கூறலாம்.

இக்காலத்தில் தோன்றிய புலம்பெயர் கவிஞர்கள் பலர் காணப்படுகின்றனர். - 90களில் புலம்பெயர்ந்து சென்றவர்கள் இவர்களாவார். இவர்களின் மூலம் புலம்பெயர் இலக்கியம் தோன்றியது. வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன், மைத்திரேயி, இளவாலை விஜேந்திரன், ஆதவன், சபேசன், தம்பா, நட்சத்திரன், செவ்விந்தியன், செல்வம், ரவி என்போர் இக்காலத்தில் முக்கியமானவர்கள்.

போராளிக் கவிஞர்கள் - கஸ்தூரி , வானதி, வாஞ்சிநாதன், செழியன் என்போர்.

ஜெ.கி. ஜெயசீலன், நாகசிவசிதம்பரம் த. சிவசங்கர், த. ஜெயசீலன், ச. முகுந்தன், இ.சு. முரளிதரன், த. திருக்குமரன் போன்றோர் கவியரங்குகளில் பங்கெடுத்தனர். சோ. பத்மநாதன், கல்வயல் குமாரசாமி போன்றோர் தொடர்ந்தும் கவியரங்குகளில் நாட்டம் செலுத்தினர்.

முருகையன், புதுவை இரத்தினதுரை, சோ. பத்மநாதன் போன்றோர் இசைப்பாடல்களில் சிறப்பாக தம் திறமையை வெளிப்படுத்தினர்.

இவ்வாறாக ஈழத்தின் தமிழ் கவிதை வரலாறு தீராத நதியாய் இளைய தலைமுறையை வரவேற்றபடி இன்றும் தொடர்ந்து ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது என்றால் மிகையிலலை.

எல்லா சூழ்நிலைகளிலும் ஆந்தனைத்தேன்!

சீனாவிலிருந்து க.நவம்

நான் ஏதோ குடும் குடமாய்க் குடித்துவிட்டு உறங்கும் இதிகாச நாயகன் கும்ப கர்ணனா என்ன? இதனைச் செய்விக்கவும் எனக்கு அண்ணன், தம்பி, இனம், சனம் என்று எவருமே இங்கு கிடையாதே!

எழும்பி இருந்துதான் என்னத்தைக் கிழித்துவிடக்

கிடக்கிறது?

போர்வைக்குள் சுருண்டுகொள்கிறேன்.

‘மோல்ஸன் பியர்’ போத்தலைப் பால் போச்சியாட்டம் சூப்பிச் சூப்பிச் சுவைத்தபடி அரசியலென்றும், அகதி வாழ்வென்றும், இலக்கியமென்றும் ஏதேதோ அலட்டிப் போகவென்று எனது நைஜீரியக் கறுவல் நண்பன் கப்றியேல் நேற்றிரவும் வந்து போனான். அவன் போனபின்னர், தனிமைப் பேயைத் துரத்தவேண்டிய தேவை எனக்கிருந்தது. நித்திரை அவசியமாகத் தேவைப்பட்டது. அதனால் கொஞ்சம் அதிகமாகத்தான் குடித்துவிட்ட ஞாபகம்.

நெற்றிப் பள்ளங்களில் மெல்லிய வலி!

தலைமாட்டில் சுவரோரமாகப் பொருத்தப்பட்டிருக்கும் ‘ஹீட்டர்’ அனல் காற்றை வேறு அள்ளி வீசிக்கொண்டிருக்கிறது. அடித் தொண்டையிலும் நாசித் துவாரங்களிலும் இருந்து ‘பியர்’ நெடி, வெளிக் கிளம்பியபடி நாக்கு வரண்டு சொரசொரத்துக் கிடக்கிறது.

“எழும்பி ஹீட்டரைக் கொஞ்சம் குறைத்துவிட்டு, ஒரு கிளாஸ் குளிர்ந்த நீரைக் குடித்தால் இதமாயிருக்கும்” மனசு ஆலோசனை சொல்கிறது.

இது போன்ற சின்னச் சின்ன உதவிகளைத் தன்னிலும் செய்து தருவதற்கு ஆளில்லாத அநாதரவான கையறுநிலை! உற்சாகத்தை இழந்துபோன உடலோ, மனசின் ஆலோசனைக்கு இசைய மறுக்கிறது. மனசுக்கும் உடலுக்குமிடையில் ஒத்திசைவே இல்லாத ஓர் அவல வாழ்க்கைதான் இந்த அகதி வாழ்க்கை!

மனம் வருந்தி அலுத்துக்கொண்டபோது –

“விஷ யூஎ மெரி கிறிஸ்மஸ்... விஷ யூஎ மெரி கிறிஸ்மஸ்...” வாத்தியங்களின் மெட்டு அடுத்த வீட்டு நேடியோவிலிருந்து கிளம்பி, எனது தலைமாட்டுச் சுவரையும் ஊடறுத்து வந்து காதில் இலேசாக ஒலிக்கின்றது.

“ஓ... மறந்தே போனேனே...! இன்று கிறிஸ்மஸ் அல்லவா?”

அன்பின் வடிவத்தை வையகத்துக்கு உணர்த்தியவர். அயலார் மீதும் அன்பு காட்டக் கற்பித்தவர். அனைத்து உயிர்களிடத்தும் அன்பை அள்ளிப் பொழிந்தவர் – பாவப்பட்டவர் மீதான அன்பின் நிமித்தம், அவர்களை இரட்சிப்பதற்காக முள்முடி தரித்தவர் – சிலுவை சுமந்தவர் – அதே சிலுவையில் அறையப்பட்டு இறைவனானவர்...

அந்தத் தேவபாலன் அவதரித்த தினம், இன்றைய தினம்! யேசுபிதா சொல்லிப்போன அன்பு, கருணை, இரக்கம் அனைத்தையும் மறந்து துறந்து, வெறுமனே உண்பதாலும்

இது ஒருவகை இயற்கையின் அவஸ்தை!

இந்த உபாதையை இனியும் தாங்கிக்கொள்ள முடியாது. சிறுநீர்ப்பை வீங்கிப் புடைத்து வெடித்துவிடுமாப்போன்ற வேதனை!

ராத்திரி பூராவும் வருந்தியழைத்தும் வாராதிருந்த தூக்கத்தை வரவழைத்துவிட ‘மோல்ஸன் பியர்’ மூத்திரக் குடலினுள் முட்டி நிர்ம்பிக் கொடுமைப்படுத்துகின்றது.

கட்டிலை விட்டு அவசரமாக எழுப்புகிறேன்.

யுத்த வலயம் ஒன்றிலிருந்து திக்குத் திக்காகச் சிதறிப்போன குடும்பத்தினராய், அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகத் தூக்கி வீசப்பட்டுக் கிடந்த செருப்புக்களைக் கால்களால் தடவித் தேடிக்கண்டுபிடித்து, பாதங்களில் சொருகிக்கொண்டு ‘வொஷ் றூம்’ நோக்கி ஓடுகிறேன்.

“.....”

“அப்பாடா...!”

சிரமபரிசார சுகத்தைப் பரிபூரணமாக அனுபவித்துவிட்ட அசதியுடன் வெளியே வருகிறேன். போலிக் கம்பீரத்துடன் மேசையீது நெஞ்சு நிமிர்த்தியபடி நின்றுகொண்டிருந்த ‘மோல்ஸன்’ காலிப் போத்தல்களைப் பொறுக்கி எடுத்துக் கட்டிலுக்கடியில், கண்ணில் படாதவாறு உருட்டிவிடுகிறேன்.

யன்னல் அருகாக வந்து திரையை மெல்ல விலக்கி, வெளியே எட்டிப் பார்க்கிறேன். பளிச்சென்று முகத்தில் அறைந்த வெளிச்சத்தை நோக்கொள்ள முடியாமல் தடுமாறிய கண்களுக்கு இமைகள் கவசமளித்தன.

கடைந்தெடுத்த கட்டித் தயிர்ச் சட்டியை வானத்திலிருந்து யாரோ கவிழ்த்துக் கொட்டியது போன்று, ரொறொன்றோ நகரம் ‘ஸ்னோ’வுக்குள் புதைந்து கிடக்கின்றது.

பொழுது விடிந்து நீண்ட நேரமாகிவிட்டிருக்க வேண்டும்! மூன்று நாட்களாகப் காணாமற் போய், இன்றுவந்து கண் சிமிட்டி நிற்கும் குழந்தைச் சூரியனின் பொற்கிரணங்கள், வெண்பனித் திட்டுக்களில் பட்டுத் தெறிக்க, கண்கள் கூசின.

யன்னல் திரையை இழுத்து மூடிவிட்டு, மறுபடியும் வந்து கட்டிலில் வீழ்ந்தேன். மார்கழிக் கட்டுக்குளிரிக் கொடுகலுக்கு ஏற்ற இந்தப் பஞ்சப் பொதிப் போர்வைக்குள் உடலைச் சுருட்டிப் புதைத்து படுத்துக்கொள்வது ஒரு இதமான சுகந்தான்!

கொஞ்சநேரம் கூடக்குறையப் படுத்துறங்கினால் உலகம் என்ன உருண்டோட மறந்தா போய்விடும்?

“உறங்குகின்ற கும்பகர்ண உங்கண் மாயவாழ்வெலாம் இறங்குகின்ற தென்றுகாண் எழுந்திராய் எழுந்திராய்...” என்று முப்படைகளையும் என்மேல் ஏவிவிட்டுத் தட்டி எழுப்ப,

உடுப்பதாலும் குடிப்பதாலும் கும்மாளமடிப்பதாலும் அவரது பிறப்பு அர்த்தம் பெறும், என்று இன்றைய உலகு கருதுகின்றதோ என்று ஒரு கணம் எண்ணத் தோன்றுகிறது.

நெட்டி முறித்து நிமிர் முனைந்த மனசும் இப்போது உடலோடு ஒட்டி இணைந்து சுருண்டு படுத்துக்கொண்டது.

ஊரில் ஒரு காலத்தில் கொண்டாடி மகிழ்ந்த கிறிஸ்மஸ் பண்டிகைகளை, சோம்பல் மனசு ஒருமுறை மீட்டுப் பார்க்கிறது.

யாழ்ப்பாணம் பெரியகடையிலுள்ள புத்தகக் கடை யெல்லாம் ஏறியிறங்கி, ரொம்பவும் பணம் செலவு செய்து, அழகான கிறிஸ்மஸ் கார்ட் வாங்கி, ஒவ்வொரு கிறிஸ்மஸுக்கும் அனுப்பிக்கொண்டிருந்தவர், ஜெஸிந்தா. மச்சாள் முறை சொல்லித் தாஜா பண்ணிக்கொள்ளவோ என்னவோ, என் தங்கையர் ஒவ்வொருவருக்கும் அவளிடமிருந்து தனித்தனியே கார்ட் வரும். பிறர் கண்களில் சிக்கிக்கொள்ள விடாமல், அத்தனை வாழ்த்து மடல்களையும் தபால்காரனிடமிருந்து வாங்கி அமுக்கி விடுவேன். ஆரம்பத்தில் அவளது சிநேகிதிகள் வீடுகளிலும் பிற்காலங்களில் அவள் வீட்டாரிடமிருந்தும் எமது காதலுக்குப் 'பச்சைக் கொடி' காட்டப்பட்டதுடன் அவளது வீட்டிலும் எனக்கென்று எத்தனை கிறிஸ்மஸ் பார்ட்டிகள் இடம்பெற்றிருக்கும்!

மட்டக்களப்பிலிருந்தபோது 'அக்கிங் மஜிஸ்ட்ரேட்' லோறன்ஸ் வீட்டில் ஒவ்வொரு கிறிஸ்மஸுக்கும் எனக்கென்று 'ஸ்பெஷல் இன்விரேஷன்' தவறாமல் வரும். என்மீதான அளவிறந்த வாஞ்சை காரணமாக, அவரது மூத்த குமாரி நிலாணி, அந்தக் குடும்பத்தில் எனக்குத் தேடித்தந்த செல்வாக்கின் பெறுபெறு அது!

கண்டியில் வாழ்ந்த காலத்தில் எத்தனை கிறிஸ்மஸ், யார் யாரோடு, எப்படியெப்படியெல்லாம் கழிந்தன என்ற புள்ளி விபரங்களை, தலதா வீதி குயீன்ஸும், பேராதனை வீதி லியோன்ஸும் தான் கணக்குப் போட்டுச் சொல்ல வேண்டும்.

இன்றோ கனடாவில் வந்து கரையொதுங்கிய நாளிலிருந்து, ஒரு சின்ன நேசிப்புக்கும், மனம் எங்கெங்கோ தேடியலைந்து யாசிக்கும்!

நாளைய பொழுதின் நிச்சயமின்மை நிமிடத்துக்கு நிமிடம் அச்சுறுத்திக்கொண்டிருக்க - நேற்றைய இனிய நினைவுகளே தஞ்சம் என்று அசைபோட்டு அசைபோட்டு, மனசு அங்குமிங்குமாய் அல்லாடிக்கொண்டிருக்க - இன்றைய பொழுதை இயலாமையில் கரைந்த ஏகாந்தம் விழுங்கிக் கொண்டிருந்தது.

கண்கள் இறுக மூடியிருக்க, மனசு எதையெதையோ எல்லாம் எண்ணி இலக்கின்றி அலைந்துகொண்டிருந்த தருணம் -

“டொக்.... டொக்.... டொக்....”

கதவில் யாரோ தட்டிக் கேட்பது போன்ற... ஒரு பிரமையா? அல்லது...!

மீண்டும் ஒருமுறை... உண்மையாகவே தட்டித்தான் கேட்கிறது! என்னுடைய கதவில் தானா? சொல்லாமல் கொள்ளாமல் என்னைத் தேடிவர யார்.....? கப்றியேல் ராத்திரியே மொன்றியாலில் உள்ள தனது 'கேள் பிறென்'டைப் பார்க்கப் போவதாகச் சொல்லிப் புறப்பட்டுவிட்டானே?

ஒருவேளை தபால்காரனோ! சேச்சே... அவன் வழக்கமாகக் கதவிலுள்ள தபால் இடுக்கு வழியாக கடிதங்களைச் சொருகித் தள்ளிவிட்டுப் போய்விடுவானே! பதிவுத் தபால், பார்சல் ஏதாவது என்றால் மட்டும், கதவுச் சட்டங்கள் கழன்று கொட்டுப்பட -

தட்டமாட்டான் - பலமுள்ளவரை குத்துவான். ஆனால் இன்றைக்குக் கிறிஸ்மஸ் விடுமுறை. அவன் ஏன் வரப்போகிறான்?

இது யாராக இருக்கலாம்...?

பொண்டிப்போயிருந்த கண்களைக் கசக்கியபடி, மேசையில் அநாதரவாகக் கிடந்த மூக்குக் கண்ணாடியைத் தடவித் தேடிப்பிடித்து, மாட்டிக்கொண்டு கட்டிலை விட்டிறங்குகிறேன்.

தொடர்ந்து மணித்தியாலக் கணக்கில் படுத்துக் கிடந்தால், மாடு சூப்பிய பனங்கொட்டை மாதிரிச் சிலும்பிக் கிடந்த தலை முடியைக் கைகளால் கோதிவிட்டபடி, நாட்கணக்கில் சவரம் செய்யாததால் 'அறக்கொட்டி அடிச்சப்போன்' வெள்ளாமை போலப் பாத்தி பாத்தியாய் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகத் துருத்திக்கொண்டு நிற்கும் தாடியை சொறிந்துகொண்டு, 'லென்ஸ்' பொருத்தப்பட்ட கதவுத் துவாரத்தினூடாக உற்றுப் பார்க்கிறேன்.

“கிளியோப்பெட்றா...!”

என்னால் நம்பமுடியவில்லை! முதன் முறையாக என் வீட்டுக் கதவின் முன்னால் வந்து நிற்கிறாள், எதிர் வீட்டு வெள்ளைக்காரி!

நான் இந்த 'பச்சல்' அப்பார்ட்மென்'டில் குடியேறி ஏறக்குறைய ஏழுமூன்று மாதங்களாகிவிட்டன. இந்தச் சிறிய தொடர்மாதிக் கட்டடத்துக்கு நேர் எதிர்த்தாற்போல, நோட்டுக்கு மறுபுறமாக உள்ள தனி வீட்டில் வசிக்கும் இவளை

அநேகமாக ஒவ்வொரு நாளும் நான் நேருக்குநேர் கண்டிருக்கிறேன்.

இவ்வளவு காலத்திலும் ஒருமுறை தன்னிலும் என்னை முகத்துக்கு முகம் நிமிர்ந்தே பார்க்காத இவளுக்கு இன்று என்ன தேவை ஏற்பட்டிருக்க முடியும்?

ஊரிலுள்ள எனது சொந்த பந்தங்களிடமிருந்து வரும் கடிதங்களை எதிர்பார்த்து, தினம் தினம் தபாற்காரனின் தரிசனத்துக்காக வாசலில் நான் தவம் கிடப்பதை –

இரு வாரங்களுக்கொரு தடவையாவது, என் ஒண்டிக் குடித்தனத்துக்கென்று அரசு தரும் பிச்சைக் காசுக்கு சாப்பாட்டுச் சாமான்களை வாங்கி 'பிளாஸ்டிக்' பைகளில் நான் சுமந்துகொண்டு வருவதை –

வாழ்வின் இனிமையான பக்கங்கள் கிழித்தெறியப்பட்ட சோகத்தை மறப்பதற்கென்று, எங்கெங்கோ எல்லாம் அலைந்து திரிந்துவிட்டு, ஏகாங்கியாய் நான் வீடு திரும்புவதை –

எதிர் வீட்டுக்காரியான இவள், தனது வீட்டு வெளி விறாந்தையில் நிரந்தரமாகப் போடப்பட்டிருக்கும் 'லேஸி போய்' எனப்படும், கதிரைக்கும் கட்டிலுக்கும் இடைப்பட்ட, அந்த ஆசனத்தில் சரிந்திருந்தவாறே தினமும் பார்த்துக் கொண்டிருப்பாள். அப்போதெல்லாம் ஒரு சிறு புன்னகையைத் தன்னிலும் என் மனதில் முதலீடு செய்துவைக்க முயற்சிக்காதவள், இன்று எதற்காக எனது வாசல் தேடி...?

பல வருடங்களுக்கு முன்னொருநாள் கண்டாவின நியூபவுண்லாந்து மாகாணத்தில் நூற்றைம்பத்தாறு இலங்கைத் தமிழர் படகில் வந்து கரையொதுங்கியபோது, இங்குள்ள ஊடகங்கள் யாவும் தொடர்ந்து பல நாட்களாக அவர்களைப் பற்றியே சுடச்சுட சர்ச்சைகளில் காலம் கழித்தனவாம். பிறிதொரு கிரகத்திலிருந்து பூலோகத்திற்கு வந்திருக்கிய பிரகிருதிகள் என்றவாறு இவர்களைப் பலர் அதிசயமாகப் பார்த்து வியந்தார்களாம். ஒரு காலத்தில் 'சிலோன்' என்று அறியப்பட்ட சிறுதீவுதான் இப்போது ஸ்ரீலங்கா ஆகியிருப்பதாகவும், அங்கிருந்து வந்து கரையொதுங்கிய ஓர் இனம் தான் இந்த 'ரமிள்ஸ்' என்றும், இவர்களெல்லாம் அப்போதுதான் பூகோள ஞானப் பிரகாசம் பெற்றுக்கொண்டார்களாம்!

'போட் பீப்பிள்' என்று நாமகரணம் செய்து, அருவருப்புடன் எம்மவரைப் பார்த்த இவர்களுள், வழிதெருவில் கண்ட இடங்களில் திட்டித் தீர்த்த கிழுகு கட்டைகளும் – காறி உமிழ்ந்த இனத் துவேஷிகளும் உண்டென்று நிறையக் கதைகள்.

என்னை ஓர் அற்ப ஜந்துவாகப் பார்க்கும் இவள்மீது எனக்கோ எப்போதும் ஒரு வெறுப்பு! ஆடை அணிகலன்கள், தலையில் ஓய்யாரமாய்க் குந்தியிருக்கும் இறகு குத்திய வெள்ளைத் தொப்பி, வயதுக்குப் பொருந்தாத குதி உயர்ந்த காலணி, கையில் எப்போதும் அநாயாசமாகத் தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் அந்த டம்பப் பை, அவளது சருமத்தை இளஞ்சிவப்பு நிறமாக்கிக் காட்டவல்ல ஒரு செந்நிறக் குடை என்பன சகிதம் அவள் வெளியே வரும்போதெல்லாம், விலையுயர்ந்த 'பெர்பியூம்' வாசனை, வீதியை நிறைத்து வியாபித்து நிற்கும்!

“இந்தக் கிழட்டு வயதிலையும், தானொரு 'கிளியோபெட்றா' என்ற நினைப்பாக்கும், இவளுக்கு” என்று ஒருநாள் கப்றியேல் இவளைப் பார்த்துக் கறுவிக் கொண்டதன் பின்னர், எங்கள் இருவருக்கும் இவள் நிரந்தர கிளியோபெட்றாவானாள்!

மூன்று நாட்களுக்கு முன்னர் வீடுகளை, வீதிகளை மூடி மறைத்தவாறு மலை மலையாய் 'ஸ்னோ' கொட்டியபோது அவசரமாக வீடு திரும்பிக் கொண்டிருந்த என் கண்ணில், தன்னத் தனியனாக நின்று தனது வீட்டு நடைபாதையில் இவள் 'ஸ்னோ' தள்ளிக்கொண்டிருந்ததை நான் கண்டும் காணாதவன் போலத் திரும்பியும் பார்க்காமல் வந்துவிட்டேன்.

என்னை ஒரு மனிதனாகத் தன்னிலும் பார்க்க விரும்பாத இவளுக்காக, நான் ஏன் இரக்கப்படவேண்டும்? இவளுக்கு நான் உதவவேண்டும் என்று என்ன தேவை எனக்கு?

இவள் இன்று என்னுடைய கதவில் வந்து தட்டுவதற்கு என்ன காரணம்?

நான் கதவைத் திறக்காமல் துவாரத்தினூடாகப் பார்த்துக்கொண்டு நிற்பதை உணர்ந்த அவள், மூன்றாவது முறையாகத் தட்டுகிறாள். இனியும் கதவைத் திறக்காதிருப்பது நல்லதல்ல. மெதுவாகக் கதவைத் திறந்தபோது பனிக் குளிர்க் காற்று எனது வீட்டுக்குள் சில்லென்று ஊடுருவிப் பாய்கிறது!

முதன் முறையாக என்னைப் பார்த்துக் குறுநகையால் குசலம் விசாரிக்கிறாள், அவள்!

ஒரு வெள்ளைக் கடித உறையை நீட்டியபடி, “மெறி கிறிஸ்மஸ்” கூறி என்னை வாழ்த்துகிறாள்!

“மெறி கிறிஸ்மஸ்”

புன்னகையை வலிந்து வரவழைத்தவாறே பதிலுக்குக் கூறிய நான், காரண காரியங்களை உணரா இயந்திரமாய் அந்தக் கடித உறையைக் கை நீட்டி வாங்குகிறேன். அதை மேலுங் கீழுமாகப் புரட்டிப் பார்க்கிறேன்.

கனவிலிருந்து கண் விழித்தவன் போன்ற திகைப்புடன் அந்த உறையை நான் பார்த்துக்கொண்டிருந்தபோதே அவள் தனது வீட்டுநோக்கி நடக்கலானாள்.

சீதளக் காற்று நேராகப் பாய்ந்துவந்து நெஞ்சில் குத்துகிறது!

கதவை மூடி, உட்புறமாக அதில் சாய்ந்து நின்றபடி, உறையைப் பிரித்துப் பார்க்கிறேன்.

உள்ளே அழகான ஒரு கிறிஸ்மஸ் வாழ்த்து மடல்!

முகப்பில் ஊற்றுப் பேனாவினால் முத்து முத்தான ஆங்கிலக் கையெழுத்தில் “மெறி கிறிஸ்மஸ் அண்டு ஹப்பி நியூ இயர்” என்ற வாழ்த்து மொழிக்குக் கீழே “அன்பும் இரக்கமும் மிக்கவர்கள் ஒரு போதும் அநாதைகள் ஆவதில்லை” எனப் பொறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

மடலைத் திறந்தபோது –

ஐம்பது டொலர் நோட்டு ஒன்று காற்றில் அசைந்தாடியவாறு கீழே விழுகிறது!

வியப்புடன் அந்தச் சிவப்பு நோட்டைக் குனிந்து எடுத்துக்கொண்டு, அவசரமாகக் கதவைத் திறந்து வெளியே பார்க்கிறேன்.

அங்கே அவளது கதவு மூடப்படுவது தெரிகிறது.

நான் எனது வீட்டுக் கதவை மூடுகிறேன். கதவின் உட்புறமாக உடல் சாய்ந்து, முதுகு வழக்கிக் கீழிறங்க, நிலத்தில் அப்படியே உட்கார்ந்துகொள்கிறேன். அவள் தந்த பணத்தையும் வாழ்த்து மடலையும் மாறிமாறிப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

இதயம் கனத்துப் பலமாக அழுத்துகிறது!

நானோ,.... எனக்குள்.... புல்லாகிப் பூடாகி புழுவாய் மரமாகி....

நேர் காணல்

சந்தல்ய : த. ஞானசேகரன்

(9)

வள்ளுவத்தை ஜோசப்

16.02.2009ல் அகவை எழுபத்தைந்தை நிறைவு செய்து பவள விழா ஆண்டில் தடம்பதித்துள்ள தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களின் இலக்கியப் பணிகளைக் கௌரவிக்கும் முகமாக இந்த நேர்காணல் தொடரை ஞானம் வழங்குகின்றது.

கைப்பண்ணுக்கு கண்ணாடி தேவையில்லைதான்! 1883ல் சிங்கள பௌத்தம் என்ற விழிப்பு நிலையில் கிறிஸ்தவர்களுக்கெதிரான வன்முறைக் கலவரம். 1915ல் முஸ்லீம்களுக்கெதிரான வன்முறைகள். 1930ல் மலையாளிகளை நாட்டை விட்டு விரட்டுவதற்கான, ஏற்பாடுகள் அதையொட்டிய கலவரங்கள் 1948ல் மலையகத் தமிழர்களை நாடற்றோர் ஆக்கிய பிரஜாஉரிமைச் சட்டம், 1956ல் தமிழர்களுக்கெதிரான இனக்கலவரம் என்று சிறுபான்மையினரை அடக்கி வைக்க பெரும்பான்மை இன அரசியல் தலைவர்கள் மேற்கொண்ட செயற்பாடுகள் ஒளிவு மறைவு அற்றவை. 1983ன் ஆடிக் கலவரம் இதன் உச்சம்.

சிங்கள இனம் 2500 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட சான்றாதாரமுள்ள தொடர்ச்சியான வரலாற்றைக் கொண்டது. இலங்கைச் சிங்களவரின் வரலாற்றை விடப் பழமையான வரலாறு இவ்வலகில் வேறெதுவுமில்லை. இலங்கை சிங்களவருக்குரிய நாடு என்பது வரலாற்றுச் சான்றுகள் கொண்டது என்பது போன்ற கருத்தியல் பிரச்சாரங்கள் எல்லாக் காலங்களிலுமே முன்னெடுக்கப்பட்டவை, முன்னெடுக்கப் படுகின்றவைகள்தான்.

இலங்கையின் அரசியல் சட்டங்கள் இவைகளை இந்த சிங்கள பௌத்த மேலாதிக்கத்தை செழுமையுடன் வளர்த்தெடுக்க ஒரு வேலியாகவும் பசளையாகவுமே ஏற்படுத்திக் கொள்ளப்பட்டவைகள் தான்.

இந்தியத் தமிழராகிய தோட்டத் தொழிலாளருக்கு பெண்களுக்கும் வாக்குரிமை அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று சிபார்சு செய்த 1928ஆன் டொனமூர் ஆணைக்குழு பற்றிய சட்ட நிர்வாக சபையின் வாதப்பிரதிவாதங்களின் போது தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாக்குரிமைப்பிரேரணை சிங்களவர்களின் அழிவிற்கான ஆரம்பம் என்றே அத்தனை அங்கத்தவர்களும் பேசியுள்ளனர்.

இது ஒரு அபாய அறிவிப்பு என்று கூறிய டி.எஸ். சேனநாயக்கா அவர்கள் தொடர்ந்தும் 1948ல் பிரஜாஉரிமை சட்ட மூலத்தைக் கொண்டுவந்து அமுல்படுத்திக் கொண்டது வரை இந்தியத் தமிழர்களுக்கெதிராகப் பொதுவாகவும், தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கெதிராகக் குறிப்பாகவும் மேற்கொண்ட இனத்துவேச நடவடிக்கைகள் வரலாற்றில் ஆறாத்தழும்பாகப் பதிந்துள்ளவை.

* காணிச்சீர்திருத்தச் சட்டம் - 1935

நிலமற்ற விவசாயிகள் மற்றும் மத்தியதர வகுப்பினருக்கு அரசகாணிகளைப் பகிர்ந்தளிக்கும் சட்டம் இது. நிலமற்றவர்கள் - மத்தியதரவகுப்பினர் என்ற வரையறைக்குள் இந்தியத் தமிழர்கள் வரமாட்டார்கள் என்று கூறிய சட்டம் இது.

* கிராமியக்கமிட்டிச்சட்டம் 1889 - திருத்தப்பட்ட கிராமசபைமசோத சட்டம் 1937. இச்சட்டத்தின் மூலம் கிராமியக் கமிட்டிகளில் பங்கு பற்றும் உரிமையும் கிராமப்புறத் தேர்தல்களில் வாக்களிக்கும் உரிமையும் தோட்டப்புற மக்களுக்கு மறுக்கப்பட்டது.

* மீன்பிடிச்சட்டம் - 1940. இந்தச்சட்டத்தின் படி இலங்கைக் கடலில் மீன் பிடிக்கும் உரிமை இலங்கையருக்கு மாத்திரமே உண்டு என்பதை வலியுறுத்தியசட்டம் இது.

இன்று ஊடகங்கள் மூலமாக அதிகம் பேசப்படும், இலங்கை மீனவர்கள் - இந்திய - தமிழக மீனவர்கள் பற்றிய பிரச்சினைகளுக்கான ஒரு சட்ட மூலமாக இதனைக் காண்பதை விடவும் இன்னொரு நோக்கமும் இந்தச் சட்டத்துக்கு உண்டு.

இலங்கை வாழ் இந்தியர்களுக்கெதிரானதுதான் இந்தச் சட்டமும் என்றால் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு கொஞ்சம் சங்கடமாகத்தான் இருக்கும்.

மலையகத் தேயிலைத் தோட்டங்களுக்கு கொண்டு வரப்பட்ட மக்கள் மன்னார் ஊடாகத்தான் கொண்டு வரப்பட்டார்கள் என்னும் வரலாறு நாம் அறிந்ததே.

மண்டபம் முகாமில் அவர்கள் தங்கவைத்து காலரா தடுப்பூசி அடித்துத்தான் இலங்கை அரசாங்கம் அவர்களை கூட்டி வந்தது.

கள்ளன் பெரிதா காப்பான் பெரிதா என்று தமிழில் ஒரு கேள்வி உண்டு.

இலங்கை அரசின் அத்தனை காப்புறுதிகளையும் மீறி மன்னார் மாவட்டத்தின் கரையோரப்பகுதிகளை காலராநோய் காவு கொண்டுள்ளது.

காட்டாஸ்பத்திரியில் இந்தியாக்காரருக்குக் காலரா தடுப்புப் போட்டுத்தான் மலைநாட்டுக்கு அனுப்பியது அரசாங்கம்... போகிறபோக்கில் பாழாய்ப்போன காலரா இங்கிருந்த சாமிகளையும் தின்னுட்டுத்தான் மலையேறுச்சு... பொத்து பொத்தெண்டு செத்துச் செத்துத்தான்

விழுந்ததுகள்...' என்று தன்னுடைய 'லோமியா' நாவலில் எழுதிச் செல்கின்றார் மன்னார் படைப்பாளி எஸ்.ஏ. உதயன். பிந்திய இருபதுகளில் காலரா, முப்பதுகளின் முதலிரண்டு ஆண்டுகளில் சூறாவளி என்று மன்னார் தீவின் நீண்ட கடலோர மக்கள், கூட்டம் கூட்டமாய்ப் பலியானதைத் தொடர்ந்து மீன்பிடித்தொழில் ஸ்தம்பித்து விட்டது!

கடற்றொழிலுக்கு ஆட்களின்றி சம்மாட்டிமார் கவலை கொண்டு சோர்ந்தனர்.

இழுவைக்கு ஆட்களின்றி கரைவலைகள் குவிந்து கிடந்தன. தேனெடுப்பவன் புறங்கை நக்குவதுபோல், மலைநாட்டுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டவர்களில் சிலர் பேசலைக்குத் திரும்பிவிடப்பட ஆயத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஆனால் கடலே தெரியாத அவர்கள் கடலோடி மீன்பிடிக்கும் தொழிலுக்குச் சரிவரமாட்டார்கள் என்பதால் அது கைவிடப்பட்டது. ராமேஸ்வரம் பக்கமிருந்து மீன்பிடிக்காரர்கள் அரச சம்மதத்துடன் சட்ட பூர்வமாகக் கூட்டிவரப்பட்டனர். நல்லதோணிமூலம் ஐம்பது பேர் என்றால் கள்ளத்தோணி மூலம் நூறு பேர் என்று மன்னாரைச் சுற்றியுள்ள பிரதேசங்கள் கடற்றொழிலால் ஜொலிக்கத்தொடங்கியது. முப்பதுகளின் ஆரம்பத்தில் இருந்து இந்த இந்திய மீனவர் வருகை தொடங்கியது.

இலங்கைக் கடலில் மீன்பிடிக்கும் உரிமை இலங்கையருக்கு மாத்திரமே உண்டு, மற்றவர் மீன்பிடிக்க அனுமதி கேட்டு விண்ணப்பிக்க வேண்டும் என்று கூறும் மீன்பிடிச்சட்டம் 1940ல் அமுலாக்கப்படுகின்றது என்னும் போது இந்தியர்களின் தொழிலை கட்டுப்படுத்த ஏற்பட்டதுதான் இது. பேருந்து சேவை அனுமதிப்பத்திரம் சட்டம் 1942ல் அமுலுக்கு வருகின்றது. இலங்கையில் பஸ் ஓட்டும் உரிமை இலங்கையருக்கே உண்டு என்பதை வலியுறுத்திய சட்டம் இது என்பதை முன்பே கூறினேன்.

இலங்கையருக்கே உரியது; இலங்கையரையே உள்ளடக்குகிறது என்று இயற்றப்பட்ட இச்சட்டங்கள் இலங்கையர் அல்லாதோருக்கு எதிராகவே செயல்படுவதற்கான ஒரு விசையாகவே அமைந்தது.

யார் இந்த இலங்கையர் அல்லாதோர் என்பதற்கு ஒரு விளக்கமாகவும் விடையாகவும் வந்தது தான் இலங்கைக் குடியரிமைச் சட்டம் - 1948.

மலையகத் தமிழருக்கெதிரான அனைத்துச் சட்டங்களினதும் உச்சம் இது.

இதைச் சமர்ப்பித்து உரையாற்றிய பிரதமர் டி.எஸ். சேனநாயக்கா அவர்கள் "நாம் எமது சொந்த பிரஜா உரிமைச் சட்டங்களை வைத்திருப்பது அவசியம்" என்றார்.

இந்தியர்கள் தங்களை விழுங்கிவிடுவார்கள் என்கின்ற அவருடையதும் அவரைச் சார்ந்தோரதும் அச்சம் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் தவிர்த்துக் கொண்டது.

ஆங்கிலேயர்களிடம் இருந்து பெற்றுக்கொண்ட சுதந்திரத்தை இந்தியர்களின் கைகளில் ஒப்படைக்க மாட்டேன் என்று சூளுரைத்தவர் டி.எஸ். சேனநாயக்கா. பிந்தி வந்த டட்லியோ ராமசாமிக்கும் மீனாட்சிக்கும் வாக்குரிமையைத் தடுத்ததன் மூலம் இலங்கை வாழ் இந்தியத் தமிழரின் தொல்லைகளை நாங்கள் இலகுவாகத்தீர்த்துக் கட்டி விட்டோம் என்றார்.

பிரஜா உரிமைச்சட்டம் 1948 ஆகஸ்டிலும்; இந்திய பாகிஸ்தானியர் குடியிருப்பாளர் சட்டம் 1948 டிசம்பரிலும்

கொண்டுவரப்பட்ட போது அவை பற்றிய விவாதங்கள் பாராளுமன்றத்திலும் செனட்சபையிலும் நடந்தன.

செனட்டர் பெரி சுந்தரம் அவர்கள் பிரதமர் டி.எஸ். சேனநாயக்கா பற்றிக்குறிப்பிடுகையில் 'அவர் எனது நண்பராக ஒருகாலத்தில் இருந்தார். ஆனால் சமீபகாலங்களில் இனத்தீவிரவாதிகளிடம் அடிபணிந்திருக்கின்றார். அவர் இந்த நாட்டின் பிரதமராக, ஜனாதிபதியாக, சர்க்காரத்தியாக வேண்டுமானாலும் வரட்டும். அதற்காக நீதி நியாயங்களுக்கு புறம்பாகச் செயற்படக்கூடாது' என்றும் நீங்கள் கொண்டுவரும் ஒவ்வொரு சட்ட மூலமும் ஏதோ ஒரு வகையில் எம்மக்களின் உரிமைகளைப் பறிப்பதாகவே அமைகிறது... இலங்கையர் அல்லது சிங்களவர் என்று பெருமை கொண்டாடும் அனைவரும் ஏதோவொரு காலத்தில் இந்தியாவிலிருந்து வந்தவர்களே என்றும் குறிக்கின்றார்.

பாராளுமன்றத்தில் இச்சட்ட மூல விவாதத்தின் போது, கம்யூனிஸ்ட்கட்சியின் பீட்டர் கெனமன், லங்கா சமசமாஜக் கட்சியின் என்.எம். பெரேரா, கொல்வின் போன்றவர்கள் இந்தப் பிரஜா உரிமைச்சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தவர்கள் ஹிட்லருக்குச் சமமானவர்கள் என்றும் இனவாத நோக்கம் கொண்டவர்கள் என்றும் குற்றம் சுமத்தினர்.

அறுபது வருடங்களின் பின்பு; அண்மையில் வீரகேசரியில் 'சகல இனங்களையும் அரவணைத்துச் செல்லும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி' என்று கொட்டை கொட்டை எழுத்தில் தலையங்கம் இட்டு டி.எஸ். சேனநாயக்காவின் படத்துடன் கட்டுரை எழுதுகின்றார்கள். நாமும் சகித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம்.

சகிப்புத் தன்மைக்குப் பெயர் பெற்றவர்களாயிற்றே நாம்.

அந்த நாட்களில் வெளிவந்த வீரகேசரியின் முதல் ஆசிரியரான எச். நெல்லையா அவர்கள் எழுதிய சோமாவதி அல்லது இலங்கை இந்திய நட்பு என்னும் நாவல் சிங்கள அரசியல் வாதிகளின் மலையகத்தமிழர் மீதான இனக்குரோத நடவடிக்கைகள் பற்றியதாகவே அமைந்துள்ளது. கண்டியில் நடந்த ஒரு தேர்தல் பிரச்சாரத்தில் ஒரு அரசியல் வாதியைத் தமிழர்களின் கடைகளை எமது சிங்களச் சகோதரர்கள் பகிஷ்கரிக்கவேண்டும் என்று முழங்குகின்றார்.

எந்த ஒரு காலகட்டத்திலும் அந்த அந்தக் காலத்து வாழ்வின் யதார்த்தங்களைப் பிரதிபலிப்பவையாகக் கலை இலக்கியங்கள் இருக்கவேண்டும் என்னும் நியதிக்குக் கொப்ப நியாயத்தின் பக்கம் நின்று காலத்தைப் பதிவு செய்துள்ள கம்பீரம் இந்த நாவலுக்கும் உண்டு.

கணக்கிலடங்காத் துண்டுப்பிரசுரங்கள், இரண்டுபக்க மூன்றுபக்க இலவசக் கை ஏடுகள், ஒரு சதம் விலையில் வெளியிடப்பட்ட ஒரு சிங்களப் பத்திரிகை போன்றவைகள் மூலம் இனத்துவேச விஷம் கக்கப்பட்ட விதங்கள் பற்றியும் இந்த நாவல் பேசுகிறது.

கலாநிதி குமாரி ஜெயவர்தனா அவர்கள் எழுதியுள்ள ETHNIC AND CLASS CONFLICTS IN SRI LANKA என்னும் நூலில் பிந்திய முப்பதுகளில் ஏ.ஈ. குணசிங்க வெளியிட்ட குறைந்தவிலை தொழிற்சங்க ஏடான 'வீரயா' பற்றியும் பெரும்பான்மை சிங்கள மக்களை சிறுபான்மையினருக் கெதிராக அது தூண்டிவிட்ட விதம் பற்றியும் எழுதிச் செல்கின்றார்.

இலங்கையின் இன, வர்க்க முரண்பாடுகள் என்னும் பெயருடன் இந்த நூல் தமிழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

(1987லும் 1995லும்) குமரன் பதிப்பகம் வெளியிட்ட இந்த நூலைத் தமிழ்ப் படுத்தியவர்கள் செ. கணேசலிங்கன்; மு. நித்தியானந்தன், சித்திரலேகா மௌனகுரு ஆகியோர் என்பதும் நமக்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டியதே.

அதிகம் அறியப்படாத, நாவலான எச். நெல்லையாவின் இந்த நாவல் பற்றிய ஒரு விரிவான அறிமுகக் குறிப்பை “ஞானம்” சஞ்சிகையில் நான் எழுதியது உங்களுக்கு நினைவிருக்கலாம்.

எனக்கு நான்கு வயதாக இருக்கும்போது வெளிவந்த நாவல் இது. 1940ல் வெளிவந்த இந்த நாவலை ஒரு ஐம்பது ஆண்டுகளின் பின் எனக்கு வாசித்துப் பாருங்கள் அது பற்றி எழுதுங்கள் என்று வீடு தேடி வந்து கொடுத்தவர் அமரர் தேசாபிமானி பி. ராமநாதன் அவர்கள். கே. கணேஷ் அவர்களின் நெருங்கிய நண்பரான ராமநாதன் அவர்கள் கணேஷையும் கூட்டிக் கொண்டு என்னைத்தேடி வந்ததை வீட்டுக்கு வந்தபோது நான் அதிர்ந்துதான் போனேன். இரண்டும் இரண்டு இலக்கியச் சுரங்கங்கள். தோண்டத்தோண்ட இலக்கியச் செய்திகளும், தகவல்களும், நிகழ்வுகளும், வந்து கொட்டிக் கொண்டே இருக்கும். அவர்களிருவரும் என் வீட்டின் முன் என்னைத் தேடிக்கொண்டு கடவுளைக் கண்டுவிட்ட பக்தனைப் போல் எனது தடுமாற்றம் கண்ட அவர்கள் என்னை ஆசுவாசப்படுத்தினார்கள்.

அவர்களை வீட்டினுள் நான் அழைத்துச் செல்வதற்குப் பதிலாக அவர்கள் என்னை அழைத்துக் கொண்டு உள்ளே வந்தார்கள்.

எழுத்தாளர்களிடையே இலக்கியவாதிகளிடையே இது போன்ற சந்திப்புகள் மிகவும் அத்தியவசியமானவைகள், ஒரு இலக்கியத்தொடர்ச்சிக்கான செழுமைமிகு அத்திவாரங்கள் இச் சந்திப்புக்கள்.

நான் பெரியவன் நீ சின்னவன் என்பது போன்ற தாழ்வுச்சிக்கல்களற்றதும், பரஸ்பரம் அன்பும், அந்நியோன்யமும், மதிப்பும் கொண்ட இதுபோன்ற இலக்கியக் காரர்களின் சந்திப்புக்கள் சக்தி மிக்கவை. ஒரு தொடர்ச்சியான இலக்கியச் செயற்பாட்டுக்கும், வளர்ச்சிக்கும், செழுமைக்கும் கைகொடுக்கும் வல்லமை கொண்டவை.

அறுபது எழுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அப்போதைய வசதிக்கும் வளத்துக்கும் ஏற்ப அவர்கள் ஆற்றிய பணிகள், வெளியிட்ட இதழ்கள், நூல்கள் பற்றிய செய்திகள், மட்டுமன்றி

பார்வைக்கும் அவைகளில் ஒன்றிரண்டு கிடைப்பது எத்தனை மகிழ்வானது.

இலக்கியத் தேடல்களுக்கான வழிமுறைகள் மூடப்பட்டும், வசதிகள் வாய்ப்புக்கள் மிகவும் அரிதாகவும் இருக்கின்ற நமது தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் இதுபோன்ற மூத்தவர்களின் தொடர்பும் நட்பும் எத்தனை முக்கியத்துவம் கொண்டவை.

இந்தத் தொடர்புகள் இல்லாமல் இருந்திருந்தால் நான் எவ்வளவோ இழந்தவனாகி இருப்பேன். மூத்தவர்கள் மட்டுமன்றி சமகாலத்தவர்களின் தொடர்பும் நட்பும் கூட எனக்கு ஒரு சக்தியாகவும் அமைந்துள்ளது.

வைத்தியக் கலாநிதி எம்.கே. முருகானந்தன் அவர்கள் என்னைப் பார்க்க ஒரு நாள் இல்லம் நோக்கிவந்த போது அவர் கையில் ஒரு பார்சல் இருந்தது. தனக்கே உரித்தான சிரிப்புடன் உங்களுக்குத்தான் என்றார்.

ஆவலுடனும் நன்றியுடனும் பெற்றுக் கொண்டேன். பிரித்துப் பார்த்தேன். ஆனந்தக் கடல் என்று ஒன்று இருக்குமாயின் அது அதுதான்!

1914ல் வெளிவந்த மங்களநாயகம் தம்பையாவின் நொறுங்குண்ட இருதயம் நாவலின் புதிய பதிப்பொன்று. உங்களிடம் இருப்பதுதான் பயனுள்ளது என்று கூறிக் கொடுத்தார்.

ம.வே. திருஞானசம்பந்த பிள்ளை அவர்கள் 1927ல் வெளியிட்ட கோபல நேசரத்தினம் நாவலின் இரண்டாம் பதிப்பின் போட்டோ கொப்பி ஒன்றினை செங்கை ஆழியான் அவர்கள் அனுப்பிவைத்திருந்தார்.

இந்த நாவலைப்பற்றிய விரிவான குறிப்பொன்றை மல்லிகையில் எழுதி இருக்கின்றேன். மல்லிகை என்றதும் நினைவு வருகிறது.

மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா அவர்களின் 81ஆவது பிறந்த நாள் பரிசாக நான் அவருக்குக் கொடுத்தது என்ன என்று நினைக்கின்றீர்கள்! நான் பத்திரமாகவும் கௌரவத்துடனும் பாதுகாத்து வைத்திருந்த அவருடைய முதல் சிறுகதை நூலாகிய தண்ணீரும் கண்ணீரும்தான். அது அவரிடம் இல்லை என்பதையும் தேடுகின்றார் என்பதையும் நண்பர்கள் மூலம் அறிந்திருந்தேன்.

அவருடைய வதனம் காட்டிய மகிழ்வின் வசீகரம் இன்னும் என் மனதில் பதிந்திருக்கிறது.

புரவலர் புத்தகப் பூங்கா மாதம் ஒரு நூல் வெளியீட்டுத் திட்டம்

முன்பொருபோதும் நூல்வெளியிடாத எழுத்தாளர்களின் நூல்கள் இத்திட்டத்தின் மூலம் வெளியிடப்படுகின்றன. இத்திட்டத்தின் மூலம் பயன் பெற விரும்பும் எழுத்தாளர்கள் தமது படைப்பின் இரண்டு பிரதிகளோடு, என்னுரை அணிந்துரை, ஆசிரியர் பற்றிய விபரம், இரண்டு புகைப் படங்கள், முன்னர் நூல்கள் வெளியிடவில்லை என்ற உறுதி மொழி ஆகியவற்றை இணைத்து கீழ்க்காணும் முகவரிக்கு அனுப்பி வைக்கவேண்டும். எழுத்தாளர் விரும்பினால் மூவாண் அட்டைப்பட ஒலியத்தையும் சேர்த்து அனுப்பலாம்.

எழுத்தாளருக்கு 300 பிரதிகள் இலவசமாக வழங்கப்படுவதோடு, வெளியீட்டு விழா நடத்தி அதில் கிடைக்கும் பணம் முழுவதும் எழுத்தாளருக்கே வழங்கப்படும். இலங்கை எழுத்தாளர்கள் யாபேரும் இத்திட்டத்தின் மூலம் பயன் பெறலாம். நூல் ஆக்கத்திற்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத பிரதிகள் எழுத்தாளருக்குத் திருப்பி அனுப்பப்படும்.

தொடர்பு முகவரி : தேர்வுக்குழு, புரவலர் புத்தகப் பூங்கா, இல 25, அவ்வல் சாணியா ரோட் கொழும்பு - 14.

தொ. பேசி : 077 4161616, 078 5318503

மறதி வாழ்க

— ச. லலீசன்,
அச்சுவேலி

நேற்று நடந்தது
இன்று நீனைவிலில்லை
நாளை எதுவென்று
மனதிற்கோ ஆர்வமில்லை
நாளும் பொழுதுகளும்
நகர்வதன் இசைவுக்கு
நானும் நடந்திடுதல்
நலமெனக் கொண்டு விட்டேன்
நீனைத்து மீட்பதற்காய்
நீள் முயற்சி பல செய்தேன்
வல்லார் வாய்ச் சொல்லாய்
வந்துதித்த வைத்தியங்கள்
வல்லாரை கீரை
வகை வகையாய் இலை குழைகள்
எல்லாம் தின்றும் எதிலும் பலனில்லை
மறதி நிபுணத்துவ
மருத்துவரின் பொன்மொழிகள்
மனதுள் நிறைந்து நின்று
மன அமைதி தரலாச்சு
நாட்டு நடப்புகளில்
மறதியே அருமருந்தாம்
நேற்றைய வாக்குறுதி
இன்று புதிதாவதுவும்
நாளை வேறொன்றும்
நவில்வதைக் காண்பதற்கும்
மறதி என்ற அருஞ்செல்வம்
மலர்ந்திருக்க வேண்டுமென்றார்
மனக்குழப்பம் மதி மயக்கம்
மனக்குமுறல் மனவோலம்
மறந்திருக்க நல்மருந்து
மனமார வாய்த்ததென்று
மனதுள் நான் மகிழ்ந்திருப்பேன்
மனமாற வாழ்த்திசைப்பேன்
மறதி வாழ்க! மனுக்குலம் வாழ்க!

மனிதன் மனிதனாக
வாழாத காலங்கள்!
மரவுறி தரித்து
ஆண் பெண்
வேறுபாடின்றி
அரை நிர்வாணமாய்
திரிந்த காலங்கள்!
மிருகங்களை வேட்டையாடி
தேனில் ஊறவைத்து
பச்சையாக
புசித்த காலங்கள்!
பரண்கட்டி வெளிச்சமின்றி
வாழ்ந்த காலங்கள்!
மனிதனையே தெய்வமென
அவன் சொற்படி
வாழ்ந்த காலங்கள்!
மழைவர வேண்டியன்று
நரபலி கொடுத்த
நாகரீகமற்ற காலங்கள்!
மாற்றங்கள் பலபெற்று
பயிரிட்டு அறுவடையாக்கி
ஆடைகளும் அணிகலன்களும்
தரிக்கத் தொடங்கினான்!
காலங்கள் மாறியது
கைகளில் உலகையே
கணனி மூலம்
உள்ளடக்கி விட்டான்!
மரணத்துடன் போராடி
வெல்லுமளவிற்கு
விஞ்ஞானத்தில்
விஞ்சிவிட்டான்!
ஆனாலும் பதவியாசையால்
மீண்டும் மரத்திலேறுகின்றான்!
ஆதிகால செயல்கள்
நாகரீக உடையணிந்து
நடக்கின்றன
நாகரீகமற்று!
மிருகவதைக்கு தடைவிதித்து
மனிதனின் பக்கம்
திரும்புகின்றான்!
கதிரைகளை நேசிக்கின்றான்
அதனால் வெற்றியை
உறுதி செய்து பாராள
ஆசை கொண்டு
தொடங்கிவிட்டான்...!

ஈமத்துக்கு வழியில்லாது, செத்ததுறவி

முன்னீடு :

அரசவைத் துறவிகளுக்கு அருமையானதொரு விருந்தளித்த பிறகு, மிந்தோன் மன்னர் சொன்னார் “சுவாமிகளே, தங்கள் உபயோகத்துக் காக மனோரம்மியமான பூங்காக் களையும் நல்ல குருமடங்களையும் தானம் செய்துள்ளேன். அவ்வப்போது ஊட்டமுள்ள உணவும் மருந்துகளும் துவராடைகளும் தருகிறேன். ஆனால் மேலும் தானம் செய்யுமுன், தாங்கள் என்னென்ன தியானப் பயிற்சிகள் செய்து ஆருகத நிலையை விரைந்து அடையப் போகிறீர்கள் என அறிய விரும்புகிறேன்”

திங்கலார் சாயதெள பின்வருமாறு விடையளித்தார்:

“மன்னரே, மாட்சிமை தங்கிய தாங்கள் தாராளமாக வழங்கிவரும் தானங்களுக்கும் கொடைகளுக்கும் நாங்கள் கடமைப்பட்டுள்ளோம். ஆனால் தங்கள் ஆதரவுக்கு மாற்றீடாக ஆருகத பதம் அடைவதைப் பேரம் பேச முடியாது. மாட்சிமை தங்கிய மன்னர் எமக்களித்து வரும் தானங்களை நிறுத்தலாம். எங்கள் அன்றாட நடவடிக்கைகளைத் தங்களுக்கு அறிக்கையிட, நாங்கள் ஒன்றும் ஈமத்துக்கு வழியில்லாது செத்த துறவிகளல்லர்!”

கதை :

ஒரு கிராமத்துக் குருமடத்தின் வயதான தலைமைக் குரு இறந்துவிட்டார். அவருக்கு அடுத்த நிலையில் இருந்த துறவி இறந்த குருவுக்கு சிறப்பான இறுதிச் சடங்கு செய்ய விரும்பினார். இறுதிச் சடங்குக்குத் தேவையான பல்வேறு பொருள்களைத்தர, கிராம வாசிகள் முன்வந்தனர். சவப்பெட்டியை ஒருவர் உபகரித்தார். துறவிகளுக்கு மட்டுமன்றி ஏனையோருக்கும் உணவு படைக்க ஒருவர் முன் வந்தார். ஆனால் செத்த வீட்டிலேயே அதிக செலவுபிடிக்கும் ஈமத்துக்குப் பங்களிப்புச்செய்ய ஒருவரும் முன்வரவில்லை. புதிய தலைமைக் குரு, உடலை வாரக்கணக்கில் வைத்துப் பார்த்தார்; ஆனால் ஈமக்கொடையாளி ஒருவரும் வரவில்லை. உடல் கவனமாக 'எம்பாம்' செய்யப் பட்டிருந்தாலும், கால விரயத்தைப் பற்றிக் கிராமவாசிகள் முணுமுணுக்கத் தொடங்கினர். புதிய தலைமைக்குரு மனமில்லாமலே சவப்பெட்டியை மூடினார். ஆனாலும் அவர் நம்பிக்கை இழக்கவில்லை.

காலம் கழிந்தது. இறுதிச் சடங்குக்கான ஆயத்தங்கள் கிட்டத்தட்ட முடிந்துவிட்டன. ஆனாலும் ஈமக்கொடையாளி யாரும் வரவில்லை. ஆற்றாமையால், புதிய தலைமைக் குரு வசதிபடைத்த சில கிராம வாசிகளை அணுகினார். ஆனால் அவர்களோ தங்களுக்கு வசதி போதவில்லை என்று கைகளை விரித்து விட்டார்கள். பிறகு, ஒருநாள், பக்கத்துப் பட்டினத்திலிருந்து ஒரு வணிகர் - குருமடத்துக்கு வந்தவர் - சொன்னார் “சுவாமி ஈமக் கொடையாளி ஒருவருக்காக நீங்கள் காத்திருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். நான் அண்மையில் செய்த முதலீட்டில் பெரிய லாபம் சம்பாதித்திருக்கிறேன். அதில் ஒரு பகுதியைத் தருமஞ் செய்ய விரும்புகிறேன்” உற்சாகமடைந்த தலைமைக் குரு சொன்னார் “இல்லறத்தீர், இதனால் உமக்கு

புண்ணியம் உண்டாகும்!” வணிகர் சொன்னார் கொடையை அளிக்கு முன், காலஞ் சென்ற குருவின் வயது, அவர் பெற்றோரின் பெயர்கள், அவர் நிறம், அவர் உயரம், அவர் உயிர்நீத்த நேரம் எல்லாம் எனக்குத் தெரிய வேண்டும்!”

கோபங்கொண்ட தலைமைக் குரு கத்தினார்: “ஈமத்துக் குரிய விறகை அடுக்கும்; அல்லது மடத்தை விட்டு வெளியே போம்! இறந்த துறவி ஈமமன்றிக் கிடக்கட்டும்: ஆனால் உம்முடைய மோட்டுக் கேள்விகளுக்கு விடையளிக்க நான் தயாரில்லை!”

அவரவர் பாதமே அளவுகோல்

முன்னீடு :

மிந்தோன் மன்னர் திங்கலார் சாயதெளவிடம் கூறினார் “குருநாதா, தாலெளங்மோன் பூரணையில் மக்கள் பௌத்த கோயிலுக்கு விசேட தானங்கள் அளிப்பர். சிலர் பூரணை நாளில் அதிகாலையே தான மளிப்பர். வேறு சிலர் முதல்நாள் நள்ளிரவுக்கு முன்பே தானமளிப்பர். இரண்டாவது வழக்கம் தவறென்று கருதுகிறேன். ஏனெனில், துறவிகளுக்குக் காலை வேளையில்தான் உணவு தரவேண்டும். ஆகவே, காலை வேளைக்கு முன்னர் பௌத்த கோயிலில் வதியும் துறவிகளுக்கு அன்னதானம் அளிக்கக் கூடாது என ஓர் ஆணை பிறப்பிக்க எண்ணுகிறேன்.”

“மாட்சிமை பொருந்திய மன்னவா, ஒரு துறவிக்கு ஒருவர் அன்னதானம் அளிப்பதன் நோக்கம் அவர் அதை அருந்த வேண்டும் என்பதுதான். துறவிகள் காலையில் மட்டுமே உண்பதால், நண்பகலுக்கு முன்னர் தானம் வழங்கப்பட வேண்டும். மாறாக, பௌத்த கோயிலுக்கு அல்லது புத்தரின் திருவுருவத்துக்குச் செய்யப்படும் படையல், வழிபாட்டின் ஓர் அடையாளம் மட்டுமே. மற்றவர்கள் அறியாத தனிப்பட்ட காரணங்களும் இடர்ப்பாடுகளும் மக்களுக்கிருக்கும். ஆகவே, விடியற்காலைக்கு முன் ஒருவன் பௌத்த கோயிலுக்குத் தானமளிக்கிறான் என்றால், பூரணை நாளாய் இருந்த போதும், காலையில் அவனுக்கு வேறு அலுவல் இருக்கிறது - அவனால் கோயிலுக்கு வர முடியவில்லை என்பதே பொருள். பக்திசிரத்தையோடு அவன் தானமளிப்பானாயின், விடியற்காலையா முதல் நாள் நள்ளிரவா என்பது பொருடல்ல. கண்டெலியாணைக்குச் சொன்னது போல, “அவரவர் பாதமே அளவுகோல்”

கதை :

ஒருநாள் பிற்பகல் வேளையில், காட்டில் ஒரு கண்டெலியும் யானையும் சந்தித்தன. இரண்டும் தத்தமது வீரப்பிரதாபங்களை

எடுத்தியம்பின. யானை சொல்லியது: “நானே காட்டுக்கு அரசன். எதிரியைக் கண்டு நான் ஒரு போதும் ஓடுவதில்லை. ஆனால் நான் இன்று தான் கூட்டத்திலிருந்து பிரிந்த யானை ஒன்றைச் சந்தித்தேன். அதனோடு மோதுவதைத் தவிர்த்து, நான் மரங்களுடே ஓடினேன். ஆனால் மரங்கள் உயரமாக இல்லாததால் என் முதுகில் ஒரு கிளை ஆழமான காயம் ஏற்படுத்திவிட்டது. பார், காயம் இரண்டடி இருக்கும்!”

“சந்தேகமில்லை, இக்காயம் வலிக்கவே செய்யும். ஆனால் நண்பனே உனக்கு உயிராபத்து ஏற்பட்டிருக்க முடியாது. ஏனெனில், முதலாவதாக அந்த யானையால் உன்னைக் கொன்றிருக்க முடியாது; இரண்டாவதாக மரக்கிளை உன் இருதயம் வரை போயிருக்க முடியாது. ஆனால் என் கதையோ வேறு: ஒரு மணித்தியாலத்துக்கு முன்பு ஒரு காட்டுப் பூனை என்னைத் துரத்தி வந்தது. கிட்டத்தட்ட, பிடித்தே விட்டது. தன் கூரிய நகத்தால் ஒரு தாக்குதல். பக்கவாட்டில் என்னைப் பிளந்திருக்கும். நீயே பார். இரண்டடி இருக்காதா?”

கண்டெலியைப் பார்த்து முறுவலித்தது யானை. “நீ பொய்யன் என்று நான் சொல்லவில்லை. மூக்கு நுனியிலிருந்து வால்வரை பார்த்தாலும், உன் முழு உடம்பும் ஓர் அடி கூடத் தேறாது! ஆயின், எப்படி உன் காயம் இரண்டடி நீளம் என்று நீ சொல்லலாம்?”

‘பெரியவரே, ஒவ்வொருவருக்கும் அவர் பாதமே அளவு கோல். உங்கள் காயத்தை உங்கள் பெரிய பாதத்தால் அளந்து கொள்ளுங்கள். என் காயத்தை என் சிறிய பாதத்தால் அளந்து கொள்கிறேன்.’

மலைவாசியின் வஞ்சம்

முன்னீடு :

அன்று திங்கலார் சாயதெளவுக்குப் பட்டத்திளவரசர் மாளிகையில் தானம். அவர் உணவருந்திய பின், பட்டத்திளவரசி – அவர் ஒரு பெண்பாற்புலவர் – கசப்போடு சொன்னார்: “சுவாமி இங்கு என் கணவர் இல்லையென்பதை அவதானித்திருப்பீர்கள். உண்மையில், கடந்த மூன்று நான்கு இரவுகளாக அவர் வீட்டுக்கு வரவில்லை. பகல் முழுவதும் உச்ச நீதிமன்றப் பணியில் மூழ்கிவிடுகிறார். இரவுப்பொழுதை தன் வைப்பாட்டிகளோடு கழிக்கிறார். ஊருக்கு அவர் பெரிய நீதிபதி. ஆனால் அவர் எனக்குச் செய்வதோ அநீதி, அவர் அரசருடைய மகன். ஆனால் நானும் ஓர் அரசருடைய மகள். அவர் காளெளங் நகரத்துக்கு அதிபதி. நான் ஹலாயில் நகரத்துச்சீமாட்டி. அவர் போர் வீரர் என்றால் நான் ஓர் இசையரசி. அவர் கல்வி கேள்விகளில் சிறந்தவர் என்றால் நான் ஒரு புலவர். ஆகவே, சுவாமி, என் கணவரை நான் புறக்கணிக்க – ஏன், அவருக்கு விகவாசமின்றி நடந்து பழி தீர்க்க – நான் தீர்மானித்தால், என்னைக் குறைசொல்லக் கூடாது!” முறுவலித்த சாயதெள சொன்னார்; “இன்று மாலையே பட்டத்திளவரசரைக் கண்டிக்கிறேன். ஆனால், இளவரசீ, மலைவாசியின் வஞ்சத்தை மறந்து விடாதீர்கள்!”

கதை :

மலைப்பிரதேசங்களிலுள்ள சந்தைகளுக்குப் போவது அந்த பர்மிய வியாபாரியின் வழக்கம். அத்தகையதொரு விஜயத்தின்போது அவரை மலேரியா பீடித்தது. பலநாளாக, பிரக்கையற்றும் சன்னியில் பிதற்றிக்கொண்டும் அவர் கிடந்தார். ஒரு மலைவாசியும் அவன் குடும்பத்தினரும் பொறுமையாக அவரைப் பராமரித்தனர். ஒருவாறு, உடல் தேறி,

பயணஞ்செய்யும் அளவுக்கு வலு வந்ததும், அவர் சொன்னார்! “மலையகத்து நண்பனே, நீயும் உன் குடும்பத்தினரும் என் உயிரைக் காப்பாற்றியுள்ளீர்கள். இராவதி ஆற்றங்கரையிலுள்ள என் கிராமத்துக்கு நான் திரும்பிப்போகிறேன். நீங்கள் என் வீட்டுக்கு விருந்தாளியாக வந்து ஒரு நாள் தங்க வேண்டும்!”

அடுத்து வந்த கோடை காலத்தில் தன் வேலைகளை ஒதுக்கிக்கொண்டு விடுமுறையில் நண்பர் வீட்டுக்குப் போகத் தீர்மானித்தான் மலைவாசி, தன் விருப்பத்துக்குரிய குதிரையில் ஏறி மலைக்கணவாய்களைக் கடந்து நண்பனுடைய கிராமத்துக்கு போனான். வியாபாரி அவனை மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்றுப் பேசினான். “என் புரவலனே, என் நண்பனே, என் சகோதரனே, என்னிடமிருப்பதெல்லாம் உனக்கே சொந்தம். ஆகவே இங்கேயே நிரந்தரமாகத் தங்கிவிடு!” மலை வாசியைத் தன் அபவருக்கும் அறிமுகப்படுத்தினான் வியாபாரி. சில நாள் செல்ல மலைவாசி பிரபலமாகிவிட்டான்; முறைவைத்து ஊர்மக்கள் வீடுகளுக்குப் போனான்.

ஒருநாள் வியாபாரி மலைவாசிக்குச் சொன்னான்: “நீ அபலவீடுகளுக்குப் போய்ப்பொழுதைக் கழிக்கிறாய். நீயில்லாமல் நான் தனிமையை உணர்கின்றேன். உன் குதிரையை இரவலாகத் தருவாயானால் அயற்கிராமங்களிலுள்ள என் உறவினர்களைப் போய்ப் பார்த்து வருவேன்! மலைவாசி மனமுவந்து குதிரையை இரவல் கொடுத்தான். வியாபாரி இங்கிதந்தெரியாதவன். காலையிலிருந்து மாலை வரை மூன்று நாள் தொடர்ந்து குதிரையை ஓட்டவே, அது நொண்டத் தொடங்கியது.

தன் பிரியமான குதிரையை வியாபாரி நடத்திய விதம் கண்டு வெகுண்டமலைவாசி, பழிவாங்க முடிவு செய்தான். “என் குதிரையை அவன் கொடுமைப்படுத்தினால், அவன் தோணியை நான் கொடுமைப்படுத்துவேன்” என்று தனக்குள் முணுமுணுத்தான். தன் கோபத்தை வெளிக்காட்டாமல் இனிமையாகப் பேசி வியாபாரியின் தோணியை இரவல் வாங்கினான். மூன்று நாளாக, காலையிலிருந்து பொழுது படும்வரையும் ஆற்றில் தோணி செலுத்தினான். துடுப்பு வலித்து அவன் கைகள் கொப்புளித்தன. வஞ்சம் தீர்ப்பது இனிமையான அனுபவமல்ல எனக்கண்ட மலைவாசி வியாபாரியிடமிருந்து விடைபெற்று தன் நொண்டிக் குதிரையில் மலையகம் புறப்பட்டான்.

துறவி எப்பொழுது மீண்டு வருவார்?

முன்னீடு :

திங்கலார் சாயதெளவுக்கு அன்னதானமளித்த அந்த நல்ல பெண்மணி பரபரப்புடன் காணப்பட்டாள். ‘குருவே, காய்கறி சூப் தங்களுக்கு பிடித்ததா? பன்றியிறைச்சிக் கறிக்கு உப்பு சற்று அதிகமா? கோழிக்கறியில் காரம் கூடிவிட்டதா? சாயதெள பதிலளிக்கவில்லை. ஆனால் பெண்மணியோ விடுவதாயில்லை. தொடர்ந்து கேள்வி தொடுத்தபடி இருந்தாள். ஈற்றில் சாயதெள சொன்னார்: “தானம் அளிக்கப்படும் உணவுபற்றிக் குறிப்புக் கூறுவது ஒரு துறவிக்கு அழகல்ல. அப்படிச் செய்யவன் தன் சத்தியத்தை மீறுவதோடல்லாமல், தன் தலையில்தானே மண் போட்டவன் ஆகிறான் – கோவா சூப் அருந்திய துறவிபோல!”

கதை :

ஒரு விவசாயியும் அவன் மனைவியும் பணம் சேமித்து ஒரு குருமடம் கட்டி அதில் ஒரு துறவியையும் இருத்தினார். விவசாயி நல்லவன். அவன் மனைவி பரபரப்பை விரும்புவள். துறவி

இளவயதினன். ஒருநாள் காலை அந்தப் பெண் கோவா சூட்டும் சோறும் கறியும் கொண்டு வந்தாள். துறவி சாப்பிட்டபின் அவள் கேட்டாள்; “சுவாமி, கோவா சூப் நன்றாய் இருந்ததா?” துறவி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஆனால் அப்பெண்ணோ திரும்பத்திரும்ப அதையே கேட்டுக்கொண்டிருந்தாள். கடைசியாக, அவளைத் திருப்தியடையச் செய்வதற்காக துறவி சொன்னார்: “இல்லத்தரசியே, கோவாசூப் மிகவும் சுவையாக இருந்தது. உண்மையில், அதுதான் எனக்குமிகவும் பிடித்த ஆகாரம்.” வீடுசென்ற மனைவி கணவனிடம் சொன்னாள்: “தலைவா, எங்கள் துறவிக்கு மிகப்பிடித்தது என்ன தெரியுமா? கோவா சூப்! நீங்கள் கோவா செய்கை பண்ணும் தோட்டத்துக்கு கிரமமாக நீர்பாய்ச்சுங்கள். வருடம் முழுவதும் போதிய கோவா கிடைக்க வேண்டும். விவசாயி அப்படியே செய்தான். மனைவியும் ஒவ்வொருநாள் காலையும் துறவிக்கு சூப் தந்து வந்தாள். துறவிக்குப் போதும் போதுமென்றாகி விட்டது. ஆனால் அவருக்கு ஒரு நம்பிக்கை மட்டும் வந்தது; மாரி காலம் முடியப் போகிறது. மழை நின்றதும் கோவாப் பயிர்கள் அழிந்து விடும்.

கடைசியாக நீண்ட மாரி காலம் முடிவுக்கு வந்தது. ஆனால் தொடர்ந்தும், தினமும் காலையில் கோவா சூப் வருவதைக் கண்டு துறவி அதிர்ச்சியடைந்தார். மேலும் பொறுக்க முடியாத நிலையில், அப்பெண்ணைக் கேட்டார்: “இல்லத்தரசியே இது கோவா விளையாத காலம். இருந்தும் உனக்கு அது தாராளமாகக் கிடைக்கிறது போலும்!” சுவாமிக்கு அந்தக் கவலையே வேண்டியதில்லை. வறண்ட காலத்திலும் கூட எங்கள் கோவாப் பண்ணைக்கு முறையாக நீர்பாய்ச்சி வருகிறோம்!” துறவி தனக்கு நேர்ந்துள்ள அவலத்தைப்பற்றி நீள நினைந்தார். சந்தடியின்றிக் குருமடத்தை விட்டு வெளியேறி வேறொரு கிராமத்துக்குச் சென்று வாழலானார். துறவி சொல்லாமற் கொள்ளாமல் போனதையிட்டு விவசாயியும் அவன் மனைவியும் மனம்வருந்தினார்கள்.

சில மாதங்கள் கழிந்தன. அவ்வப்போது ஊருக்கு வரும் ஒரு வியாபாரி சொன்னான், தூரத்துக் கிராமம் ஒன்றில் இத்துறவி வாழ்வதாக அவர்களுக்கு ஒரே மகிழ்ச்சி. அவ்வியாபாரி மூலம் பெண்மணி இப்படி ஒரு செய்தி அனுப்பினாள்;

வழிபார்த்திருக்கின்றேன்
வாள்விழிகள் நீர்சோர
தங்கத் துறவி வரத்
தாமதமேன் நானறியேன்”

அடுத்த தடவை இவ்வூர் வந்த வியாபாரி துறவி யிடமிருந்து இந்தச் செய்தியைக் கொண்டுவந்தான்.

“வழிபார்த்திருக்காதே
வாள்விழிநீர் சொரியாதே
கோவாப் பயிர் அழிந்தால்
குடியிருக்க நான் வருவேன்”

**காதலனுக்காக காத்திருந்த
முதிர் கன்னி**

முன்னீடு :

இராவதி ஆற்றிடை பேட்டுக் கிராமாதிகாரி அன்று மிக உற்சாகமாகப் பேசினான். “சுவாமி, அருமையான

குருமடமொன்று கட்டியுள்ளோம். ஒரு துறவியின் வருகைக் காகக் காத்திருக்கிறோம்!” திங்கலார் சாயதென கேட்டார்: “எந்த ஊரிலிருந்து துறவி வருகிறார்?” “இன்னும் தெரியாது; யாரையும் குறிப்பாக அழைக்கவில்லை” என்றான் கிராமாதிகாரி. “குருமடத்து வாசலுக்கு ஒரு துறவிதானாக வந்து சேருவார் என்றா காத்திருக்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டார் சாயதென. “அப்படித்தான் சுவாமி” என்றான் அதிகாரி. உங்கள் நோக்கம் எதுவாயிருந்தாலும், ஒரு மோசடிப் பேர் வழி மஞ்சள் அங்கி அணிந்து வந்து குருமடத்தை ஆள நீங்கள் வழிவகுக்கிறீர்கள். காதலனுக்காகக் காத்திருந்த முதிர் கன்னிபோல நீங்களும் ஏமாற்றமடையக்கூடும்” என்றார் சாயதென.

கதை :

அந்தப்பெண்ணுக்கு முப்பது வயது. இனிமேல் தனக்கு ஒரு கணவன் வருவானா என்ற ஐயம் அவள் மனதில் எழுத் தொடங்கியது. வருடக்கணக்காக, ஒவ்வொரு மாலை வேளையும், தன் வீட்டின் முகப்பு அறையில் அவள் காத்திருந்தாள், தன்னை நாடி இளைஞர்கள் வருவார்கள், அவர்களுள் ஒருவனைத்தான் தேர்ந்தெடுக்கலாம் என்று. ஆரம்பத்தில் சிலர் வரத்தான் செய்தார்கள், ஆனால் அவர்களில் யாரையும் அவளுக்குப் பிடிக்கவில்லை. இப்பொழுதோ, இளைஞர் எவரும் அவளைத் தேடி வரவில்லை. தனக்கு வயதாவதை உணர்ந்த அப்பெண் ஆற்றாமையால் தவித்தாள். ஒரு நாள் காலை, சந்தைக்கு அவள் போன பொழுது, ஓர் இளைஞன் சற்று ஆர்வமாகத் தன்னை நோக்குவதை அவள் கவனித்தாள். அன்று மாலையே அவன் தன் இல்லம் வருவான் என்று அவள் நம்பினாள். மாலை ஆனதும் நீராடினாள். நல்ல ஆடை அணிந்தாள். முகப்பு அறைக்குள் போய் இருந்து பின்னல் வேலை செய்யத்தொடங்கினாள். கதவுக்கு முதுகைக் காட்டியபடி இருந்தாள். கதவைத் திறந்தே வைத்தாள்.

முதலாம் சாமக்கோழி கூவும் வரை அவள் காத்திருந்தாள்; யாரும் வரவில்லை. ஆயினும் சந்தையில் கண்ட இளைஞன் நிச்சயம் வருவான் என அவள் நம்பினாள். குடும்ப வெற்றிலைப் பெட்டியை எடுத்து வந்து தாம்பூலம் தயாரிக்கத் தொடங்கினாள். அவ்வேளை பூங்கா நடைபாதையில் மெல்லிய காலடிச்சத்தம் கேட்டது. அவர் வெட்கத்தினால் தயங்கித் தயங்கி மெல்ல நடந்து வருகிறார், ஆகவே பெண்மைக்குரிய நாணத்தை விட்டு விட்டு, நானே முன்னெடுக்க வேண்டும்” என்று எண்ணினாள். இப்பொழுது அவள் முதுகுக்கு பின்னே காலடிச்சத்தம். அதுவும் நின்றது. “இப்பொழுது அவர் என பின்னே நிற்கிறார்” என்று தனக்குள் சொல்லிக்கொண்டாள். அவள் நெஞ்சு வேகமாக அடித்துக்கொண்டது. சில கணங்கள் கழிந்தன. மீண்டும் அவள் சிந்திக்கலானாள்: “ஆசையாலும் காதலாலும் அவருக்குப் பேச்சே வரவில்லை. நானே பேச்சைத் தொடங்க வேண்டும்!” ஆக, அவள் உரத்துச்சொன்னாள். “மாலை முழுவதும் உங்களை எதிர்பார்த்திருந்தேன். இது உங்கள் வீடு; வசதியாக இருங்கள். வழி நடந்து களைத்திருப்பீர்கள். இதோ உங்களுக்கென்று தயாரித்த தாம்பூலம்!” திரும்பாமலே வெற்றிலை ஏந்திய கையைப் பின்னே நீட்டினாள். அவ்வேளை ஒரு கோப உறுமல் கேட்டது. திரும்பிப் பார்த்தாள். திறந்த கதவின் வழியே நுழைந்த ஒரு கிழட்டுக் கறுப்பு நாய்! நாயைத் தூரத்திவிட்டுக் கதவை அடித்துச் சாத்தினாள். ஏமாற்றத்தோடும் வெறுப்போடும் படுக்கையில் விழுந்தாள்.

மூல விக்கிரகமும் திரைச் சேலையும்

எங்களைப் பார்க்க வந்தவர்களுக்கு
எங்கள் அவல நிலை
எள்ளளவும் புரியவில்லை

மூலஸ்தான விக்கிரகத்தை
தரிசிக்க வந்து சென்றவர்கள்
மூடு திரையையே கண்டு சென்றார்கள்

கோபுரத்தின் சிற்ப வேலைகளை
கண்டு ரசித்துச் சென்றவர்கள்
கோயில் உட்பிரகாரத்தைக் கவனிக்கவில்லை.

சுற்றுலா வந்த உல்லாசப் பயணிகள்
மிருகக் காட்சி சாலையில் மிருகங்கள்
சிறப்பாகப் பராமரிக்கப்படுவதாக கூறினார்கள்.

நிலைகள் உதிர்ந்த விருட்சத்தின் பின்னால்
வானத்தில் பிரகாசிக்கும் நிராவைப் பார்த்தவர்களுக்கு
மரத்தின் வெறுமை தெரியவில்லை.

மூலவிக்கிரகத்தைக் காணாது
மூடு திரையின் எழிலில் மயங்கியவர்களுக்கு
மூல விக்கிரகத்தின் கிளிஞ்சல்கள் தெரியுமா என்ன?

அந்த இருபத்திநாலு மணி நேரம்

அந்த மணித்துளிகள் பிரளயமாகிட
வானத்தில் போர்விமானங்கள் வட்டமிட்டு
பறந்தபடி குண்டு தள்ள
வெடிகள் கூவி வந்துவெடித்துச் சிதற
அது ஓர் உயிர் உறையும் காலம்.

திசையெங்கும் வெடித்துப் பறந்து வந்த
துவக்குகளின் உலோகச் சன்னங்கள்
தொடர்ச்சியாய் உயிர்களைக் காவியபடி
ஓய்வு ஒளிச்சலின்றி அடுக்கடுக்காய்
துடிக்கப் பறித்தன வாழும் பயிர்களை

எவருமே காணாத ஒரு பிரதேசத்தில்
எங்கும் பேரிடியாய் துயரம் பெருகி ஓட
உதிர்ந்து சொரியும் உயிர்களின் வாசம்
பிரபஞ்சம் காற்றில் கலந்து போகையில்
எங்கே போனார்கள் எங்கள் மீட்பர்கள்?

உடல் பிளக்கும் சன்னங்கள்
மனித குருதி பருகி தாகம் தீர்த்திட
உக்கிரமாய் தொடர்ந்து பறந்து வருகையில்
உயிர் தப்பிப் பிழைக்க சிதறி ஓடுபவர்கள்
மயங்கி மயங்கி சரிந்தனர் தொடராய்

குருதிப்புனல் கொட்டி உறைந்து சாயாத
செவ் வண்ணக் குழம்பில்
பாதம் பதித்து பிணங்களைக் கடந்து
உயிர்காக்கும் பயணம் போன பின்
எஞ்சியிருப்பது சிதலமாய் ஒரு பிரதேசம்!

குளிர்மெதுவாய்த் திக்கைக் குலவவர
பகலோ
இருளென்னும் பாம்பின் வாய்த்
தவளையாய் மறைகிறது!
இரவு ... இருட்டென்னும் போர்வையினை
இழுத்திந்த
உலகத்தைப் போர்த்துவிட்டு
ஒதுங்கிடுது ஊமையாக!
ஒவ்வொன்றாய் விண்மீன்கள் இரவை இரசிக்கக்
கூடத் தொடங்கின;
மாசிக் குளிர்க்காந்தம்
இரவாம் இரும்பில் இறுகிப் பிணைந்திற்று.
கிழக்கில் 'ஒளிவடம்' எழுகிறது.
அது நிறைந்த
நிலவு இரதத்தை இழுத்து வருகிறது.
நிலவின் குளுமை
குளிரைக் கலவிசெய்ய
பனியோ வலுக்கிறது.
பரிபூரண நிலவின்
வியாபகத்துக் கஞ்சி விழுந்தடித்து விண்மீன்கள்
கலையத் தொடங்கின ...
நானிருந்த கல்லணையில்
ஒன்றிரண்டு பனித்துளிகள் வீழ்ந்தன;
வானிருந்து
உதிர்ந்த விண்மீன்கள் தானா
பனித்துளியாய்
மாறியென் மீதும்
விழுந்து சிரிக்கிறது?

கலைச்செல்விக் காலம் சூழ

17. மகளிர் மலர்

எழுத்தாளராக வரவேண்டும் என்ற அடக்க முடியா ஆர்வம், இலக்கிய ஆக்கத் திறன் போன்ற தகைமைகளுடனான புதியவர்கள், குறிப்பாக இளைஞர்கள் எழுதியனுப்பிய சிறுகதைகளையும் கவிதைகளையும் வெளியிட்டு, வளரும் எழுத்தாளர்களாக அவர்களை அறிமுகம் செய்து அவர்களை உற்சாகப்படுத்துவதையும் தரமான எழுத்தாளர்களாக அவர்களை வளர்த்தெடுப்பதையும் நோக்கமாகக் கொண்டு அதைச் சீரான முறையிலே “கலைச்செல்வி” நடைமுறைப்படுத்தியதை ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டுள்ளேன்; 1959 ஆம் ஆண்டின் சித்திரை இதழ் “வளரும் எழுத்தாளர் மலர்” ஆக வெளிவந்ததையும் எழுதியிருந்தேன். “கலைச்செல்வி”யின் முதலாமாண்டில் வெளிவந்த சிறப்பு மலர் அது. இரண்டாம் ஆண்டிலே வெளியான சிறப்பு மலராக அமைந்தது “கலைச்செல்வி மகளிர் மலர்”, இப்போது ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய உலகில் காத்திரமான பங்களிப்பை வழங்கும் பெண் எழுத்தாளர்களின் தொகை பெரிது. இலக்கியப் போட்டிகள் பலவற்றிலே பரிசும் பாராட்டும் பெறும் பெண் எழுத்தாளர்களின் தொகையும் அதிகரித்து வருகின்றது. ஐம்பது ஆண்டுகளின் முன், ‘கலைச்செல்வி’ வெளிவரத் தொடங்கிய காலத்திலே, எழுத்தாளர்களாகப் பிரபலம் பெற்றிருந்த பெண்கள் மிகச் சிலரே. எனினும், ஆர்வமும் ஆற்றலும் நிறைந்த கணிசமான தொகையினரின் ஆக்கங்கள் “கலைச்செல்வி”க்கு வரத் தொடங்கின. அவைகளுட் சில வளரும் எழுத்தாளர் பகுதியில் வெளியிடப் பெற்றன. எனினும் சிறப்பு மலரொன்றின் தேவையும் உணரப்பட்டதால், 1960 ஆம் ஆண்டின் ஆவணி இதழ், மகளிர் மலராக வெளிவந்தது. “உயர்தர அரசாங்க அதிகாரி ஒருவரின் மகள் பவானி ஆள்வாப்பிள்ளை “அர்ப்பணம்” என்ற கதை பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் மூன்றாவது பரிசைப் பெற்றது. வீரகேசரி, சுதந்திரன், ஈழநாடு, திரைக்கலை ஆகியவற்றில் எழுதியுள்ளார்” என்ற குறிப்புடன், “பவானி யின் “காப்பு” என்ற சிறுகதை மலரில் இடம்பெற்றது. “உமா” என்ற புனைபெயருள் மறைந்திருக்கும் செல்வி கௌரிசிவம், பொகவந்தலாவை தபால் நிலை அதிபரின் செல்வப் புதல்வி; யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி மாணவி “உறுதி பிறந்தது” என்ற கதை ஏற்கனவே “கலைச்செல்வி”யில் வெளியாகியுள்ளது” என்ற குறிப்புடன் “உமா”வின் பிராயச் சித்தம்” கதை வெளியானது. “இலண்டன் பல்கலைக்கழக B.A. தேர்விற்குப் படித்துக்கொண்டிருக்கும் “யாழ்நங்கை”யின் இயற்பெயர் செல்வி அன்னலட்சுமி இராசையா. இவருடைய படைப்புகள் ஏற்கனவே “கலைச்செல்வி”யில் வெளியாகியுள்ளன. எழுத்துத்துறையில் நல்ல எதிர்காலம் உண்டு என்பதற்கு “எது அழகு?” எடுத்துக்காட்டு என்பது

“யாழ்நங்கை”யின் கதையுடன் இடம்பெற்ற ஆசிரியர் குறிப்பு. வேறு பல பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் எழுதித் தனக்கென ஓர் இடத்தை உறுதிப்படுத்தியிருந்த “புதுமைப் பிரியை”யின் சிறுகதையொன்றும் இந்த மகளிர் மலரில் இடம்பெற்றது. “எழுத்துலகில் தனியிடம் வகிக்கும் பெண் எழுத்தாளர் திருமதி பத்மா சோமகாந்தன் “சுதந்திரன்” சிறுகதைப் போட்டியில் முதற் பரிசு பெற்றவர்; நல்ல பேச்சாளர். நல்லூர் மங்கையற்கரசி வித்தியா சாலையில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றுகின்றார். தாய்க்குலத்தின் தனிப்பெரும் பண்பை “நல்ல முத்து” ஆக்கியிருக்கின்றார் என்ற ஆசிரியர் குறிப்புடன் அவருடைய சிறுகதை வெளியிடப்பெற்றது.

திரைப்படங்களினால் சிறுவர்களுக்கு ஏற்படும் தீமைகளை விளக்கி அக்கரைப்பற்றைச் சேர்ந்த திருமதி எம்.ஏ. மக்கான் எழுதியிருந்தார். சிறிய கட்டுரைதான் என்றாலும், தம்பிள்ளைகளை நல்லவர்களாக வளர்த்து ஆளாக்க வேண்டிய தாய்மார்களுக்குத் தேவையான கருத்துக்களைத் தெளிவாக அவர் வெளியிட்டிருந்தார்; தம்பிள்ளைகளுடன் சேர்ந்து, நாளின் பெரும் பகுதியைத் தொலைக்காட்சிப் பெட்டிக்கு முன் செலவிடும் இன்றைய தாய்மாரும் வாசிக்க வேண்டிய கட்டுரை இது.

“பெண்கள் தங்கள் கைவரிசையைக் காட்டத் தொடங்கிவிட்டார்கள். பவானி, பத்மா, உமா, அன்னலட்சுமி ஆகியோரின் எழுத்தின்பத்தை நாம் பாராட்டாமலிருக்க முடியாது” எனக் கிண்ணியாவிலிருந்து மகளிர் மலர் ஆக்கங்களைப் பற்றி எழுதியிருந்தார். கே.எம்.எச். காலிதீன். கொழும்புத்துறை இளங்குமரன், நல்லூர் மு. சற்குணம், மானாமதுரை ஜி. ஆனந்தகிருஷ்ணன், வேலணை மு.வ. மாணிக்கவாசகர், கல்வியங்காடு என்.கே. குலசிங்கம், தமிழ்நாடு - கிருஷ்ணகிரி சு. அரங்கநாதன் ஆகியோரும் மகளிர் மலர் பற்றிப் பாரபட்சமற்ற கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருந்தனர்.

வாசகர்கள் எழுத்தாளர்கள் ஆகிய இரு சாராரும் பயன்பெறக்கூடிய ஆக்கங்களை வெளியிடுவதில் “கலைச்செல்வி” என்றுமே முன்னணியில் நின்றது என்பதை மீண்டும் மீண்டும் அழுத்திச் சொல்லத் தேவையில்லை. “எழுத்துலகில் நான்”, “என்னை உருவாக்கியவர்கள்”, “என்னைக் கவர்ந்த என் கவிதை” - போன்றவை சில உதாரணங்கள். “நான் நினைப்பவை” என்ற தலைப்பில் எஸ். பொன்னுத்துரை (எஸ்.பொ) எழுதிய தொடர் கட்டுரைகளும் விசேடமாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவை. தன்னுடைய பன்முகப்பட்ட இலக்கியச் சாதனைகளால், சர்வதேசத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள், வாசகர்களின் மதிப்பையும் பாராட்டையும் தாராளமாகவே பெற்றிருக்கும் அவர், இலக்கியத்தின் வடிவங்கள் உட்பிரிவுகள் சம்பந்தமாக உறுதியான பல

கருத்துக்களை ஆரம்பத்திலிருந்தே கொண்டிருந்தார் என்பது கவனத்திற்குரியது.

எழுத்தாளராக ஆகவேண்டும் என்ற ஆசை பலரிடமுண்டு, ஓரளவு திறமையும் தன்னம்பிக்கையும் இடைவிடா முயற்சியும் இருந்தால் நிச்சயம் நல்ல எழுத்தாளராகி விடலாம். பிரபல எழுத்தாளர் எஸ். பொன்னுத்துரை அவர்கள் தொடர்ந்து எழுத ஒப்புக்கொண்டுள்ள “நான் நினைப்பவை” என்ற கட்டுரைத் தொடர் பலருக்கு நன்மை அளிக்கக் கூடியது என்ற ஆசிரியர் குறிப்பு 1960 ஆடி இதழில் இடம்பெற்றதுடன், அதே இதழிலேயே “உருவகக் கதைகள்” சம்பந்தமான அவருடைய கருத்துக் கட்டுரையும் வெளியானது.

“இப்பகுதியில் நாடகம், கவிதை, கதை ஆகிய எழுத்துத்துறைகளைப் பற்றிய நான் நினைப்பவற்றை எழுதுவேன். எழுத்தாள நண்பர்கள் என் கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்தவில்லை; திணிக்கவுமில்லை என கருத்துக்களைப் பகிர்ந்து, தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பார்கள் என்பது என் நம்பிக்கை”

“ஈழத்தில் மாரி காலத்தில் தோன்றும் ஈசல்களைப் போன்று, எண்ணிக்கையில் உப்பிப் பெருத்துள்ள கதாசிரியர்களை மனதிற்கொண்டு, சிறுகதைத்துறையை முதலிற் கலக்கிப் பார்க்கலாம் என நினைக்கிறேன்.”

“சிறுகதை இலக்கியத்திற் பல உட்பிரிவுகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு தனிப் பிரிவையும் தனித்தனி எடுத்துக்கொள்வது சௌகரியமானது. எடுத்த எடுப்பில், சிறுகதைத் துறையிலே, மிகச் சிரமமான உருவகக் கதைப் படைப்பினைப் பற்றி நான் நினைப்பவற்றை எழுதுகிறேன்...”

குண்டுச் சட்டிக்குள் குதிரை ஓட்டும் மிகப்பெரிய சாமாத்தியம் சரித்திரக் கதாசிரியருக்குத் தேவை...

இலக்கியம் எப்பொழுதும் வாழ்க்கையைப் பிரதி பலிக்கக் கூடியதாகவும், கலையழகு மிக்கதாகவும், அதே சமயம் வாசகனைச் சிந்திக்கத் தூண்டுவதாகவும், சில உண்மைகளையோ கருத்துக்களையோ புலப்படுத்தக் கூடியதாகவும் வாழும் வழியினைக் கோடி காட்டி நம்பிக்கை ஊட்டுவதாகவும் அமைய வேண்டும் – முற்போக்கு இலக்கியம், பிற்போக்கு இலக்கியம் என்பது மிக மிகச் செயற்கை முறையான ஒன்று. சௌகரியத்திற்காக மக்கள் இலக்கியம், நசிவு இலக்கியம் என இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கலாம். வாழ்வின் குறையினை, நிறைவினை நெறியினை, முறையற்றவற்றை, ஆரோகண, அவரோகண எழுச்சிகளைச் சித்திரிக்கும் இலக்கியமே, மக்கள் இலக்கியமே, சங்க காலந்தொட்டு நிலைத்து வந்திருக்கின்றது...

உண்மையை நகல் செய்வதுதான் இலக்கியம் என்பது எந்தச் சிருஷ்டி இலக்கியகாரனும் ஒப்புக்கொண்ட உண்மை. இதனை ஒரு புதிய கண்டுபிடிப்பெனக் பறைசாற்றத் தேவையில்லை. முல்லையின் அழகு, கலையல்ல. அதைப் போன்ற ஒரு பிரதியை ஓர் ஓவியன் வர்ணக் கலைவகளில் வடிக்கும்போது கலையாகின்றது. மயிலின் ஆட்டமும் குயிலின் ஓசையும் கலைகளல்ல. ஆனால் மயிலைப்போல் ஆடுவதும் குயிலைப்போல் பாடுவதும் கலைகள் – உண்மையைப் பிரதிபலிப்பதே யதார்த்தம். இப்படி நடந்திருக்கலாம். அல்லது நடக்கலாம் என்ற மன எழுச்சியை ஊட்டுவதே யதார்த்தம்...

இனி அடுத்த இதழில்

‘ஞானம்’ சந்தா விபரம்

உள்நாடு

தனிப் பிரதி : ரூபா 50/=
ஆண்டுச் சந்தா : ரூபா 600/=
ஆறு ஆண்டுச்சந்தா : ரூபா 3000/=
ஆயுள் சந்தா : ரூபா 20000/=

சந்தா காசோலை மூலமாகவோ, மணியோடர் மூலமாகவோ அனுப்பலாம். மணியோடர் *வெள்ளாவத்தை* தபால் நிலையத்தில் மாற்றக் கூடியதாக அனுப்பப்படல் வேண்டும்.

இலகுவாக மேலதிகச் செலவின்றி சந்தா அனுப்பும் வழி :-
உங்கள் பகுதியில் உள்ள ஹட்டன் நஷனல் வங்கியில்
T. Gnanasekaran, Hatton National Bank - Wellawatte
நடைமுறைக் கணக்கு இலக்கம் – 009010309024 என்ற கணக்கில் வைப்பு செய்து வங்கி ரசீதை எமக்கு அனுப்புதல் வேண்டும்.

வெளிநாட்டிலிருந்து பணம் அனுப்ப : Swift Code : HBLILK LX
அனுப்ப வேண்டிய பெயர்/ முகவரி :

T. Gnanasekaran
Gnanam Branch Office
3-B, 46th Lane, Wellawatte.

ஞானம் விளம்பர விகிதம்

பின் அட்டை : ரூபா 10000/=
முன் உள் அட்டை : ரூபா 8000/=
பின் உள் அட்டை : ரூபா 8000/=
உள் முழுப்பக்கம் : ரூபா 5000/=
உள் அரைப்பக்கம் : ரூபா 3000/=

வெளிநாடு	ஓராண்டு	இரண்டு ஆண்டு	மூன்று ஆண்டு
Australia (AU\$)	35	70	100
Europe (€)	25	50	70
India (Indian Rs.)	500	950	1400
Malaysia (RM)	50	95	140
Canada (\$)	35	70	100
UK (£)	15	30	40
Other (US \$)	25	50	70

மூன்று சந்தாதாரர்களைச் சேர்த்துத் தருபவர்களுக்கு ஒரு வருடம் ‘ஞானம்’ இனாமாக அனுப்பப்படும்.

மனாபக்கின் ஒலையலலா ஒலையலலா

ஒரு மலையகப் படைப்பிலக்கியவாதியின் இன்னொரு முகம்!

மலையகப் படைப்பிலக்கியத்தில் ஒரு தனித்துவத்தையும், தனியிடத்தையும் பெற்று இன்றைக்கும் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர் எனதருமை இளமைக்கால நண்பர் அமரர் என்.எஸ்.எம். ராமையா.

1969 - 'மஞ்சரி' (ரீடர்ஸ் டைஜஸ்ட் பாணியில் தமிழிதழ்) அவரது 'வேட்கை' என்னும் கதையை மறுபிரசுரம் செய்து "சுவாசியுங்கள் வாசகர்களே, தமிழக மண்ணின் வாசனையை, இலங்கை மலையகத்தில்" என்றது.

பதுளை தோட்டங்களில் இருந்து கொண்டு யார் வழிகாட்டலுமின்றி படித்ததையும் பார்த்ததையும் வைத்து, மலையக இலக்கிய எழுச்சிக்கு அறுபதுகளில் வித்திட்ட இருவரில் அவர் ஒருவர். (மற்றவர் தெளிவத்தை ஜோசப்)

இந்த அருமை ராமையா அவர்களுக்கு ஐம்பதுகளில் இன்னொரு 'முகம்' இருந்தது.

இதை எந்த மலையக இலக்கிய ஆய்வாளர்களும் (குறிப்பாக தெளிவத்தை) அடையாளம் காட்டினார்களா என்பதை அறியாத பாவி நான்!

ஒரு வேளை அவர் அக்காலங்களில் கொழும்பு 15ல், 163 - மோதர வீதியில் அண்ணனுடன் வாழ்ந்து வாழ்க்கையில் எதிர் நீச்சல் அடித்துக் கொண்டிருந்ததால் தப்பி விட்டதாகக் கொள்ளலாம்.

அல்லது ஆய்வாளர்களுக்கு அக்காலங்களில் 'ரேடியோ' என்கிற சங்கதி வீட்டில் இல்லாதிருந்திருக்கலாம்!

இருக்கட்டும் நிகழ்வை ஓசையிட்டு விடுகிறேன்.

அப்பொழுதெல்லாம் வானொலி என்றால் 'ரேடியோ சிலோன்' மட்டுந்தான். அதன் ஆத்மார்த்த நேயர்களாகவும் நேயர் கடிதங்கள் அனுப்புகிறவர்களாக இருந்தவர்கள் இரு சகோதரர்கள்.

என்.எஸ்.எம். சுப்பையா - என்.எஸ்.எம். ராமையா என்ற அண்ணன் - தம்பிகள் தீவிர வானொலிப் பைத்தியங்கள்!

முன்னையவர் நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்டுக் கேட்டு கடிதங்களை எழுதித்தள்ள மற்றவரோ வானொலி நாடகங்கள் எழுதி எழுதி கிழித்துப் போட்டார்! உண்மை! ராமையா கதைகள் எழுத முன்னர் நாடகங்களே எழுதினார்.

அதிர்ஷ்டமாக எதிரொலி என்ற பெயரிலான ஒரு நாடகப் பிரதி ராமையாவின் முத்து முத்தான கையெழுத்தில் 'சானா' எஸ். சண்முகநாதனின் மேசையில் எதிரொலித்துக் கொண்டேயிருந்தது - குப்பைத் தொட்டிக்கு போகாமல்!

அப்பொழுது தான் சானாவும் இலண்டன் பி.பி.ஸியில் நாடகத் தயாரிப்புப் பயிற்சியை முடித்துக் கொண்டு திரும்பி

நாடக அரங்கு ஆரம்பிக்கும் நாளை எதிர் கொண்டிருந்தார். வானொலிக்கேற்ற சரியான பிரதி இல்லாமல் தவிப்பு! 'எதிரொலி' பிரதியைப் புரட்டுகிறார். திருப்பித் திருப்பிப் படிக்கிறார். திருப்தி கொள்ளாமல் திருத்துகிறார். திருப்பி ராமையாவுக்கே அனுப்பி வைக்கிறார்.

ஆனால் "பி.பி.ஸி பயிற்சியிலிருந்து வந்திருக்கும் எனக்கு இந்த நாடகமே புகழைத் தரும்" என்று முடிவு செய்து விட்டார்! "பிரதியைத் திரும்பப் பெற்ற ராமையாவோ, "அம்மாடி! இத்தனை திருத்தங்களா! வானொலி நாடகத்திற்கும் இலக்கணம் இருக்கிறது போலிருக்கிறதே!" என்று அதிசயப்பட்டு விடிய விடிய திரும்ப எழுதத் தொடங்குகிறார்! அண்ணன் சுப்பையாவும் உதவி!

ஆக - 'சானா'வின் முத்திரை நாடகமாக - முதல் நாடகத் தயாரிப்பாக - ரேடியோ சிலோனின் 'நாடக அரங்கில்' எதிரொலி ஒலிபரப்பு!

ராமையாவுக்கு கன்னிப்படைப்பு அரங்கேற்றம்!

ஊர் பெயர் தெரியாமலிருக்கிற என்.எஸ்.எம். ராமையாவின் பெயரை அன்றைய 'நட்சத்திர அறிவிப்பாளர்' எஸ். குஞ்சிதபாதம் காற்று வெளியில் தெரிவிக்க எங்களைப் போன்றவர்கள் வாய் பிளக்கிறோம்.

நாடகத்தின் பெயருக்கேற்ப பாத்திரங்களின் சில உரையாடல்கள் எதிரொலியாகக் கேட்கின்றன! வானொலியில் மட்டுமே இது சாத்தியமாகும். சானா தம் முதல் நாடகத்திலேயே சித்து விளையாட்டைத் துவங்கிவிட்டார்!

அப்பொழுது அவரது சமகாலத்தவரான சிங்கள நாடகத் தயாரிப்பாளர் அமரர் திரு.பி. வெலிகல் 'எதிரொலி'யின் பதிவைப் போட்டுப் பார்த்து மொழி புரியா நிலையிலும் ரசித்து, கதையின் சாராம்சத்தை அறிந்து, சிங்கள மொழி வடிவமாக்கி வானொலி நேயர்களுக்கு வழங்க -

அன்பர் ராமையா - சிங்கள நாடக நேயர்கள் அறிந்த முதல், தமிழ் நாடக எழுத்தாளரானார்!

இதன் பின்னர், அவர் 55-60களில் பதுளை தோட்டத்திற்குக் கணக்கராகப் போகிற வரையில் எழுதிய வானொலி நாடகங்கள் ஒவ்வொன்றும் திருச்சி - சென்னை வானொலி எழுத்தாளர்களுக்கும் தயாரிப்பாளர்களுக்கும் பெரும் சவாலாக அமைந்தன.

இருந்த போதிலும், அவர் பின்னர் சிறுகதைகளில் அறிமுகப்படுத்திய ரெங்கையா கிழவன் போன்ற உணர்வுபூர்வமான கதாபாத்திரங்கள் வானொலி நாடகங்களில் எட்டிப்பார்க்கவில்லை.

மாதம் ஒரு தடவை ஒலிபரப்பான ஒரு மணிநேர நாடகத்தைத் தமிழக மொழி வழக்கில் எழுத, டி.எஸ்.

பிச்சையப்பா, ரொலாய்ரோ பீரிஸ், என். சோமசுந்தரம், பஞ்சவர்ணம் லட்சுமணன், விசாலாட்சி குகதாசன் (பின்னர் திருமதி ஹமீத்), ராஜேஸ்வரி பிச்சாண்டி (பின்னர் திருமதி சண்முகம்) போன்ற கலைஞர்கள் அப்படியே அந்தந்த பாத்திரங்களாக மாற, ஆஹா! அதுவல்லவா வானொலியின் பொற்காலம்!

வேண்டாம்! வேண்டாம்! அக்காலத்தை அனுபவித்த நான் எங்கேயோ ஓர் இன்பமான உலகத்தில் சஞ்சரிக்கப் போய்விடுவேன்.

அன்புநாள் அன்பர் ராமையா சானா நாடக இணைப்பில் ஒரு பெரிய சாதனையாக என் பேனா கருதுவது அவர்கள் இருவானொலி நட்சத்திரங்களை உருவாக்கியது.

ஒருவர், திருமதி ராஜேஸ்வரி சண்முகம், மற்றவர் திருமதி விசாலாட்சி குகதாசன் (விசாலம் ஹமீது).

அதிலும், திருமதி ராஜேஸ்வரி முதன் முதலாக ஒரு வானொலி நாடகக் கலைஞராக அறிமுகமானது என்.எஸ்.ஸெம் ராமையாவின் “விடிவெள்ளி” நாடகத்திலேயே!

பின்னர், இவர்களிருவரும் நல்ல அறிவிப்பாளர்களாக வெளிநாட்டு தமிழ் வர்த்தக ஒலிபரப்பில் தமிழ்நாட்டில் புகழ் பூத்தது மற்றொரு மகிழ்வான விடயம்.

அனைத்தையும் இந்தப் பேனா நினைக்கும் பொழுது இனிப்பாய் இனிக்கிறது.

ஆனால் கசக்கிற விடயம், நம்ம ராமையாவை ஒரு படைப்பிலக்கியவாதியாகப் பார்க்கிறவர்கள் அவரது இன்னொரு முகத்தைத் தெரியாமல் போனார்கள்.

ஒருவேளை, நான்தான் பதித்தவைகளைப் பார்க்காமல் போனேனா? தயவுசெய்து தெளிவத்தையோ அந்தனி ஜீவாவோ தெளிவுபடுத்தினால் நன்றிக்குரியவன்.

ஓர் அடிக்குறிப்பு :

வானொலியில் ஒலிபரப்பாகி பிரபலமான ராமையாவின் ஒரு மின்னல் நாடகத்தை அரசுத் தமிழ் நாடக விழாவில் அற்புதமான மேடை நாடகமாக்கி பரபரப்பூட்டினார் அப்துல் ஜபார் என்ற ஒரு வானொலிக் கலைஞர். இடம் : ஹல்லொக் டவுன் லும்பினி மண்டபம். சாதாரணமாக வானொலி நாடகங்களை மேடைக்கேற்றவாறு அமைப்பது மிகமிகக் கடினமானது. அதையும் ராமையா செய்தார்!

நெஞ்சை நெருப்பில் வாட்டும் தகவல்

மகா மகாப் பெரிய பாரத நாட்டில் கையால் மலம் அள்ளும் பணியில் இருப்போர் 6.76 இலட்சம் பேர்!

தகவல் : பி. சம்பத் ஏழுதியுள்ள “விடியலை நோக்கி அருந்ததியர்” சென்னை, பாரதி புத்தகாலயம்.

கண்ணீர் காணிக்கை.

துப்புரவாக ஓசையே இல்லை!

இலங்கையின் மூத்த தேசியதின் ஏடுகளுள் ஒன்றான ‘வீரகேசரி’ ஆசிரியராக நீண்டகாலம் இருந்தவர் தமிழ் நாட்டவரான அமரர் நெல்லையா பி.ஏ.

அதே போல, குறைந்த காலம் ஆசிரியராக இருந்தவர் புகழ்பூத்த “வ.ரா” 1.8.1935 முதல் சில ஆண்டுகள் வரை கடமையாற்றினார். வரலாற்றுப் புரசர் வ.உ.சி.யின்

பரிந்துரையால் அன்றைய ‘கேசரி’ முதலாளி மெ.பெரி. சுப்ரமணிய செட்டியாரால் ஆசிரிய பீடத்திலமர்ந்தார்.

சாகித்திய விருதாளர் வெறும் அஞ்சாங்கிளாஸ்

மேலான்மை பொன்னுச்சாமி

“எனது நூல்களில் முனைவர் பட்டத்திற்காக ஆய்வு செய்கிறவர்கள் படைப்பாளியிடம் நேர்காணல் நடத்த என் வீடு தேடி வருவார்கள்.

“என்ன உத்தியோகம் பார்க்கீக?” என்பார்கள்.

அசட்டுத்தனமாகச் சிரிப்பேன்.

“கவர்மென்ட் உத்தியோகம் குடுத்தா... பார்க்க மாட்டேன்னா சொல்றேன்? ஆனா... வெறும்

அஞ்சாங்கிளாஸ் படிச்சவனுக்கு எந்தக் கவர்மென்ட் என்ன உத்தியோகம் கொடுக்கும்?”

“என்ன? அஞ்சாங்கிளாஸா? வெறும் அஞ்சாங்கிளாஸா?”

“ம்... ஆமாம்”

“பதினேழு புத்தகங்கள் வெளியிட்டிருக்கீக. ஏகப்பட்ட பரிசுகள் சிறுகதைகளுக்காக நிறைய நாவல்கள்... ஏகப்பட்ட புகழ் இத்தனையும் வெறும் அஞ்சாங்கிளாஸ் மட்டும் படிச்சுட்டு எப்படி சாதிக்க முடிஞ்சது?”

திகைப்பும் பிரமிப்புமாகக் கேள்வி கேட்கிற அவர்கள். அவர்களின் ஆச்சரியம்தான், என்னை ஆச்சரியப்படுத்தும்.

ஆமாம்... “வெறும் அஞ்சாங்கிளாஸ்’ என்பது மேலோட்டமான உண்மைதானே! பைக்கட்டைத் தோளில் போட்டு, வகுப்பு சென்று, பெஞ்சில் உட்கார்ந்து ஆசிரியர் முதுகையும். கரும் பலகையில் பூத்துக் கொண்டே போகிற வெள்ளை எழுத்துப் பூக்களையும் பார்த்து, புத்தகத்துப் பாராக்களை மனனம் செய்து கிளிப்பிள்ளையாக ஒப்பித்து... இப்படியாகப் படித்ததுதான். ‘அஞ்சாங்கிளாஸ்’ வரைக்கும்.

ஆனால், வகுப்புக்குப் போவதை நிறுத்திய பின்பு வகுப்புக்கு வெளியே வந்து நான் படிப்பதை நிறுத்தி விடவில்லையே! அஞ்சாங்கிளாஸோடு நான் முடங்கிப் போகவில்லையே!

உண்மையில் வகுப்புக்கு வெளியே வந்து... படித்த படிப்புதானே ஏராளம்? வாழ்க்கையில் கற்றது ஏராளம். வாழும் மனிதர்களிடம் கற்றது ஏராளம். சூழும் உலக நடப்பில் கற்றது ஏராளம், புத்தகங்கள் மூலமாகக் கற்றுக் கொண்ட வாழ்க்கை ஏராளம்.

“படைப்பாளியாக அறிமுகப்பட்டிருக்கிற’ என்னை, படைத்ததே புத்தகங்கள் தாம். நான் வாசித்த புத்தகங்களே என்னை வார்த்திருக்கின்றன.

கடந்தாண்டு சாகித்திய விருது பெற்ற ஒரு தமிழ் எழுத்தாளரின் வாக்கு மூலத்தின் ஒரு பகுதியே மேலே படித்தது. ஏற்கனவே சில எழுத்துலக ஜாம்பவான்கள் படித்திருக்கலாம். சாமானியர் பலர் பார்வையில் பட்டிருக்காது.

இருந்தாலும் என்ன, திரும்பத் திரும்பப் படிக்க வேண்டிய ஒரு படைப்பாளியின் வைர வரிகளே!

வெறும் அஞ்சாங்கிளாஸ் என்றதையும், பிரசுரிக்கப் பட்டுள்ள நிறுபுத்தையும் வைத்து மேலான்மை பொன்னுச்சாமி என்பதை யுகித்து விட்ட அபிமானிகளுக்குப் பாராட்டுக்கள்.’

ஞானம் 113இல் முருகபூபதி அவர்களின் மேற்படி தலைப்பிலான கட்டுரை படித்தேன். இலக்கியத்தில் ருசிபேதம் இருப்பதில் இரண்டு கருத்துகளுக்கு இடமிருக்கா தென்பதை நிச்சயமாக அவர் அறிந்திருப்பாரென நினைக்கிறேன். அதற்காக கல்கி, ஆனந்தவிகடன், குமுதம் போன்ற சஞ்சிகைகளைக் கண்டு நாம் ஓடி ஒளிந்து விடவேண்டிய அவசியமில்லை.

அவ்வாறு நாம் செய்வதற்கு அவையொன்றும் மஞ்சள் பத்திரிகைகளும் அல்ல. நீண்ட கால வரலாற்றைக் கொண்ட அவற்றிற்கு பல்லாயிரக்கணக்கான வாசகர்களும் உள்ளனர். அப் பத்திரிகைகளில் ஞானி, பிரபஞ்சன், அசோகமித்திரன் போன்ற பல பிரபலங்கள் இன்னமும் எழுதிக் கொண்டுதானிருக்கிறார்கள்.

இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரை அவற்றை சிறுவர் இலக்கியம், வளர்ந்தோர் இலக்கியம் என நாம் வேறுபடுத்துகின்றோம். அம்புலிமாமாவிலிருந்து அழுவள்ளியப்பா கதைகள் வரை நாம் படித்துச் சுவைத்தது இன்னமும் ஞாபகம் இருக்கின்றது. ஆனால், அதன் பின்னர் கல்கி, விகடன், குமுதம், தீபம், கலைமகள் ஆகியவற்றிற்கு நாம் மாறினோம். அக்கால கட்டத்தில் வாசகர்களின் பசியை இவையே போக்கினவென்றால் மிகையில்தான். இது தவிர, காலத்தால் அழியாத பல காவியங்களை இச் சஞ்சிகைகள் தந்தமையும் எவரும் மறுக்க முடியாது. கல்கியின் சொந்தப் படைப்புக்களைத் தவிர, ர.ச. நல்லபெருமானின் கல்லுக்குள் ஈரம், உமாச்சந்திரனின் முள்ளும் மலரும், சாண்டில்யனின் செண்பகத் தோட்டம், ஜெகதீர்பியனின் பத்தினிக் கோட்டம், அகிலனின் பாலை விளக்கு, பார்த்தசாரதியின் பொன் விலங்கு, குறிஞ்சி மலர், ஜாவர் சீதாராமனின் மின்னல் மழை மோகினி எனப் பட்டியல் நீளும்.

மேற்குறிப்பிட்டவற்றைத் தவிர, காலஞ்சென்ற சஜாதா அவர்கள் பல விஞ்ஞானச் சிறுகதைகளை இச்சஞ்சிகைகள் மூலமே வெளிக்கொணர்ந்தார். டாக்டர் ஜெயா ஸ்ரீதரின் எய்ட்ஸ் எரிமலை போன்ற அறிவியல் கட்டுரைகளும், போராணியான “தியாகு”வின் சிறைவாழ்க்கை பற்றிய சுவருக்குள் சித்திரங்கள், சாவி எழுதிய நகைச்சுவை நாவலான வாஷிங்டனில் திருமணம், தமிழ்வாணன், சிரஞ்சீவி, மாயாவி போன்றோரின் திகில் படைப்புக்களும் இவை போன்ற சஞ்சிகைகளிலேயே வெளிவந்தன. இவற்றைப் படித்தவர்களில் பலர் பிந்திய நாட்களில் நாடறிந்த படைப்பாளிகளாகவும், விமர்சகர்களாகவும் தம்மை உயர்த்திக் கொண்டனர் என்பதும் உண்மை நிலை ஆகும்.

ஆனாலும், நம்மில் பலர் இவற்றின் வாசகர்களாகவே தொடர்ந்தும் இருந்துவிடவில்லை. சற்றுத்தரங்கூடிய சஞ்சிகைகளை அல்லது இன்னும் இலக்கிய ரசனையுடன் எழுதக்கூடிய எழுத்தாளர்களைத் தேடி அலைந்தோம். அதன்பயனாக தமிழகத்திலிருந்து வந்த சுபமங்களா, கணையாழி, காலச்சுவடு, உயிர்மை ஆகியவற்றின் வாசகர்களானோம். இதேபோன்று உள் நாட்டிலிருந்து வெளிவந்த ஓலை, ஞானம், மல்லிகை, செங்கதிர்

இலக்கியத்தில்

ருசி பேதம்

- எஸ். அரசவரத்தினம்

ஆகியவற்றையும் வாசிக்கத் தொடங்கினோம். ஆனாலும் இச்சஞ்சிகைகளில் சில பின்னர் வெளிவராமல் போனதும் நாமறிந்ததே.

சிறுவர் இலக்கியத்தைப்போன்று குமுதம், விகடன், கல்கி ஆகியவற்றின் வாசகர்களையும் ஆரம்ப கால வாசகர்களாகவே நாம் இனங்கண்டு கொள்ளல் வேண்டும். அவர்களின் ருசிபேதத்தை அறிந்து இன்னமும் அவர்களின் தரத்தைக் கூட்ட நாம் முயற்சிக்க வேண்டும். குமுதம், விகடன், கல்கி போன்ற பத்திரிகைகளை எப்படிப் பெறுவதென்பதை புலம் பெயர் வாசகர்கள் மட்டுமல்ல, இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் கூட பலர் இன்னமும் அறியாதவர்களாகவே உள்ளனர். இதேபோல் ஞானம், மல்லிகை, செங்கதிர் போன்றவற்றையும் எப்படி எங்கு பெறுவதென்பதையும் பலர் அறிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. அவைகளை எப்படிப் பெறுவதென்பதையும், அவற்றின் “ருசி” பற்றியும் நாம் மற்றையவர்களுக்கு முடிந்தவரை கூற வேண்டும். எழுதுவதும், கூட்டங்களில் உரையாற்றுவதும் மட்டும்தான் இலக்கிய பணி ஆகிவிட்டது. நல்ல வாசகர்களை நம் மத்தியில் உருவாக்குவதும் நல்ல சஞ்சிகைகளைச் சந்தைப்படுத்த உதவுவதுங் கூட இலக்கியப் பணிகளே.

இலக்கியத்தில் மட்டுமல்ல, மனித வாழ்க்கை, செய்யும் தொழில், சமையல், திரைப்படங்கள் போன்ற அனைத்திலுமே ருசிபேதம் உண்டு. அவற்றில் சில சொல்லி விளங்கும். பல சொல்லியும் விளங்காதவை.

2001ஆம் ஆண்டு ஜனவரியில் மெல்பனில் நடைபெற்ற எழுத்தாளர் விழாவில் முருகபூபதி அவர்கள் விடுத்த அறைகூவலில் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. (எம்மவர்)

“.....சங்க இலக்கியம்..... சங்கமருவிய கால இலக்கியம், நவீன இலக்கியம், தேசிய இலக்கியம், மண்வாசனை இலக்கியம், போர்க்கால இலக்கியம், புலம்பெயர்ந்தோரின் புகலிட இலக்கியம், தாயகத்தில் இடம்பெயர்ந்தோரின் இடப்பெயர்வு இலக்கியம் என்று எமது மொழி பல்வேறு பரிணாமங்களுடன் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது.....”

“.....இந்தப் பரிணாமங்களில் நிகழ்ந்த உண்மைகளை ஏற்றுக் கொண்டு, பொய்மைகளைக் கேள்விக்குட்படுத்தி விவாதித்துக் கொண்டு வளர்ந்துவரும் எம்மத்தியில் கையில் பேனையே ஏந்தாமல் கணனி முன்பாக அமர்ந்து புதுமைகளைத் தேடி சாதனைகள் படைக்க முனைந்துள்ளது புதிய தலைமுறை.....”

இந்த அறைகூவல் மட்டுமே இலக்கியத்தில் ருசிபேதம் இருப்பதற்குச் சான்றுபகருகின்றதல்லவா?

ஒரு கவிதை உருவாகும் கணங்கள் மிக முக்கியமானவை என்று எண்ணுகிறேன். எமக்கு முன்னால் ஒவ்வொரு கணங்களிலும் பல நிகழ்வுகள் நிகழ்ந்தேறி வருகின்றன. எரிநெருப்பு எம்மைச் சடுவதும், ஒரு இனிய இசை எம்மைக் கொள்ளை கொள்வதும் மாறாக எரிநெருப்பு விருப்புக்குரியதாக மாறுவதும், இனிய இசை எம்மை வருத்துவதும் திரும்பவும் திரும்பவும் நிகழ்ந்தேறி வருகின்றன. இவற்றில் எல்லாம் கவிதையாவதுமில்லை. சில சமயங்களில் பல் யன்னலூடாகப் பயணிக்கும் குழந்தையொன்று முகம் தெரியாத எம்மைப் பார்த்து கையசைப்பது போல் கவிதை எமக்குள் பல மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி விட்டுச் சென்றுவிடும். அது மகாகவியின் 'புள்ளியளவில் ஒரு பூச்சி' போலவோ அல்லது செழியனின் 'கடலைவிட்டுப் போன மீன் குஞ்சுகள்' போலவோ இருக்கலாம். கவிதையின் எல்லைகள் இழுக்கப்படுவதும் அவை வரையறைகளை மீறிக் கடக்கப்படுவதும் நிகழ்ந்தேறி வருகின்றன. இதுபோலவே கவிதை உருவாகும் கணங்கள் சொல்லில் வடிக்க முடியாதவை. பூக்கள் மலர்வதைப் போல.

4. 2008ஆம் ஆண்டு வடக்கு மாகாண இலக்கிய விருது உங்கள் கவிதை நூலுக்குக் கிடைத்தமை பற்றி...?

விருதுகள் பரிசுகள் கிடைப்பதும் கிடைக்காமல் விடுவதும் பெரிய விடயமல்ல. ஆனால் ஒரு படைப்பாளி அல்லது ஒரு படைப்பு கவனிக்கப்படுவதற்கு இவை ஒரு வகையில் காரணமாக இருக்கின்றன. படைப்பாளியை தொடர்ந்து எழுத ஊக்குவிக்கின்றன. அந்த வகையில் எனது கவிதைகள் கவனிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்றுதான் கருதுகிறேன்.

நாங்கள் அனுபவித்த துன்பங்கள், வேதனைகள், சோதனைகள், இழப்புகள் எல்லாம் அந்தக் காலங்கள் ஊடாக எனது தொகுப்பிலும் பதிவு பெற்றுள்ளன.

ஒவ்வொரு கவிதைகளிலுமே எனது சூழலும் மக்களின் வாழ்வும் அடிநாதமாக இருந்துள்ளன. நான் தவழ்ந்து திரிந்த என்னூர், எனக்குக் கிடைத்த அனுபவங்கள், அவை என்னுள் ஏற்படுத்திய தாக்கங்கள் இந்தக் கவிதைகளில் பல இடங்களில் வெளிப்பட்டுள்ளன.

5. ஈழத்து விமர்சகர்கள் உங்கள் ஆளுமையை முற்று முழுதாக உணராத நிலையிலே உங்களைப்பற்றி ராஜமார்த்தாண்டன் 'போர்ச்சூழலிலும் இயற்கையின் பால் குதித்தோடும் கவிமனம்' என்று எழுதியது பற்றி?

ஒரு நூலுக்கான மதிப்பீடு என்பது அந்த நூலைப்பற்றிய சிறிய அறிமுகத்தைப் போடுவதுடனோ அல்லது மதிப்புரைகள் எத்தனை வெளிவந்தன என்பதைப் பொறுத்தோ கணக்கிடப்படுவதில்லை. பாரதி பற்றியோ கம்பன் பற்றியோ எழுத்தாளர்களை விட சாதாரண மக்கள்கூட நிரம்ப அறிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். அதேபோல் ஒரு கவிதைத் தொகுப்புப் பற்றிய மதிப்பீடு என்பது எழுதியவற்றைக் கொண்டு மட்டும் கணக்கிடவும் முடியாது.

தமிழகத்தில் காலச்சுவடு சஞ்சிகை இந்நூல் பற்றிய மதிப்பீட்டினை பிரசுரித்திருந்தது. அதனை ராஜமார்த்தாண்டன் எழுதியிருந்தார். ராஜமார்த்தாண்டன் அனுபவங்களுடன் கூடிய ஒரு முதிர்ந்த கவிஞர். ஈழத்திலக்கியத்தின்பால் ஈடுபாடு கொண்டவர் என்பதனை பல சந்தர்ப்பங்களில் அவரின் எழுத்துக்கள் ஊடாக அறிந்து கொள்ள முடிந்தது. அவர் எழுதிய 'புதுக்கவிதை வரலாறு வல்லிக்கண்ணனின் நூலுக்கு பிறகு முக்கியமானதொரு நூலாகும்.

ராஜமார்த்தாண்டன் 2000ற்குப் பின்னரான ஈழத்துக் கவிதைப் போக்கைப் பற்றியும் அந்நூலில் எழுதியிருந்தார்.

போர்க்காலச் சூழலிலும் நாங்கள்கூட பல தொகுப்புகளை வாசிக்கத் தவறியிருக்கிறோம். ஆனால் அவர் சில முக்கியமான கவிஞர்களை ஆரம்பத்திலிருந்தே எழுதியிருந்தார். முருகையன் முதல் எம்.ஏ. நுஹ்மான், சி. சிவசேகரம், மு. பொன்னம்பலம், வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன், அ. யேசுராசா, தா. இராமலிங்கம், சேரன், சண்முகம் சிவலிங்கம், சு. வில்வரத்தினம் ஆகியோரைப் பற்றி ஆழமான பார்வையைக் கொண்டிருந்தது மட்டுமல்லாமல் பின்னவர்களான கருணாகரன், திருமாவளவன், அனாபிகன், அலறி, தீபச்செல்வன் ஆகியோரையும் இனங்கண்டிருந்தார்.

அந்த அடிப்படையில்தான் எனது தொகுப்பு வெளிவந்து சில மாதங்களிலேயே தனது மதிப்புரையையும் எழுதியிருந்தார். இதிலிருந்து ஈழக் கவிதைகளை அவர் எவ்வளவு நுட்பமாக அவதானித்து வந்திருக்கிறார் என்பது தெரியவருகிறது.

ஈழத்தைப் பொறுத்தவரையில் விமர்சகர்கள் படைப்பாளிகள் உட்பட பலரிடம் இத்தொகுப்பு சென்று சேர்ந்திருக்கிறது.

விமர்சகர் கலாநிதி செ. யோகராசா ஈழத்துக் கவிதைகள் பற்றி தொடர்ந்து எழுதி வருபவர். அவர் தனது அண்மைக்கால இரண்டு கட்டுரைகளில் இக்கவிதைகள் பற்றி சிலாகித்திருக்கிறார். ஈழத்தில் முதலில் மேமன் கவி மல்லிகையில் எழுதியிருந்தார். ஞானத்தில் குறிஞ்சிநாடன் ஒரு அறிமுகத்தினை எழுதினார். அதன்பின்னர் புலவர் சீடன் இந்நூல் பற்றி நீண்டதொரு விமர்சனத்தினை திண்ணையில் எழுதியிருந்தார். தீபச்செல்வன் கலைமுகத்தில் எழுதிய விமர்சனம் பல இணைய சஞ்சிகைகளில் மீள்பிரசுரிக்கப் பட்டன. மற்றும் இராஜேஸ்கண்ணன் அறிவோர் கூடலில் இது பற்றிய விரிவான மதிப்பீடு ஒன்றினைச் செய்திருந்தார். செ. சுதர்சன்; ராஜமார்த்தாண்டன் பற்றி ஞானத்தில் எழுதிய கட்டுரையிலும் இத்தொகுப்பின் முக்கியத்துவத்தைக் குறிப்பிட்டிருந்தார். மற்றும் இணையத்தளங்களிலும் அதிகமான ஈழத்துச் சஞ்சிகைகளிலும் அறிமுகக் குறிப்புக்களை வேறும் பலர் எழுதியுள்ளனர்.

6. படிமங்களையும் குறியீடுகளையும் உங்களால் எவ்வாறு மிக இலாவகமாக கையாள முடிகிறது?

கவிஞன் எப்போதும் நான் படிமத்தை வைத்து கவிதை எழுதப்போகிறேன், இல்லை குறியீட்டில் ஒரு கவிதை எழுதிக் காட்டுகிறேன் பார் என்று எழுதுவதில்லை. படைப்புக்கான உந்துதல் ஏற்படும் நேரங்களில் எல்லாம் எழுதிக் கொண்டிருப்பான். நாங்கள் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு மற்றவர் படைப்புக்களை வாசிக்கின்றோமோ அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு எமக்கும் படைப்புக்கான உந்துதல் ஏற்பட்டுக் கொண்டே இருக்கும். இதன் நோக்கம் கொப்பி பண்ணுவது அல்ல. குறித்த படைப்பின் வாசிப்பு அனுபவம் எமக்குள் இருக்கும் அனுபவங்களை எழுத வைக்கிறது. அது எமது சொந்த மொழியில் வருகிறது. அந்நேர உணர்வுநிலை, அவனின் மொழியாளுமை, கலைநுட்பம் எல்லாம் சேர்ந்து ஒரு நல்ல படைப்பை உருவாக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் எந்த இலக்கியமாக இருந்தாலும் அதில் ஒரு பயிற்சி வேண்டும் என்று எண்ணுகிறேன். கவிதை ஒன்றினை முதலில் எழுதுவதோடு அது முடிந்து விடுவதில்லை. செம்மைப்படுத்துதல் என்ற ஒன்று மிக முக்கியம். அதனூடாக சிலவேளை எனது கவிதைகளில் படிமம் குறியீடு என்பன இலாவகமாக வந்திருக்கலாம்.

நீங்கள் வாசித்தால் தெரியும் அ. முத்துலிங்கத்தின் ஒரு நான்கைந்து வருடங்கள் முந்தைய படைப்புக்கும் தற்போதைய

அவரின் படைப்புக்கும் இடையில் சில வித்தியாசங்களை கண்டு கொள்வீர்கள். அவர் தனது கதைகளில் பயன்படுத்தும் உவமை மற்றும் உபகதைகள் பிறமொழியில் தான் பெற்ற அனுபவங்களை உள்வாங்கியதாக இருக்கும். அதேபோல்தான் எனது வாசிப்பு, எனக்குக் கிடைத்த சூழல், எனது கவிதைகளில் படிமங்களையும் குறியீடுகளையும் கொண்டு வந்து சேர்க்கிறது போல் தெரிகிறது.

கடந்த பல வருடங்களுக்கு முன்னர் இருந்தது போல் அல்ல இன்றைய இலக்கியம். அது இன்று பன்முகத்தன்மையை ஏற்றுக்கொள்கிறது. நவீன இலக்கியக் கோட்பாடுகளை உள்வாங்கிக் கொள்கிறது. சாரியலிசம், உளவியல் எல்லாம் இன்று இலக்கியத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. இவை எல்லாம் எங்கு எங்கு எத்தனை வீதத்தில் வரவேண்டும் என்பது படைப்பையும் படைப்பாளியின் மனநிலையையும் அவனது வாசிப்பையும் பொறுத்துத்தான் இருக்கிறது.

7. நீங்கள் செய்த புலம்பெயர் இலக்கியம் தொடர்பான ஆய்வு பற்றிக் கூறுங்கள்?

புலம்பெயர் இலக்கியப்பரப்பில் பார்க்கவேண்டிய விடயங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. என்னைப் பொறுத்த வரையில் சில ஆரம்ப முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வருகிறேன்.

புகலிடத்திலிருந்து வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் படைப்புக்களைப் பெற்றுக்கொள்வது இதன் முதல் வேலையாக இருக்கின்றது. அவை பற்றிய அறிமுகத்தை முன்வைப்பது அதன் இன்னொரு கட்டமாக இருக்கின்றது. ஏனையவை எல்லாம் அதற்குப் பின்னால்தான். 1983இல் இருந்து வெளிவந்தவற்றுள் சில படைப்புக்களைப் பற்றிய அறிமுகங்கள், விமர்சனங்கள், அவை பற்றிய கட்டுரைகளை அவ்வப்போது எழுதியிருக்கிறேன். புலம்பெயர் படைப்பிலக்கியத்தில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும் ஆளுமைகள் பற்றியும் நோக்கியுள்ளேன். இந்த வகையில் நான் அவ்வப்போது எழுதியவற்றை 'அலைவும் உலைவும்' என்ற நூலாகத் தொகுத்துள்ளேன். அந்நூல் இம்மாதம் வெளிவருகின்றது.

20ஆம் நூற்றாண்டில் ஈழத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்தவர்களின் கவிதை புனைகதைகள் என்ற முதுகுத்துவமானி (M.Phil) ஆய்வேட்டினை 2006இல் பேராசிரியர் அ. சண்முக தாஸ் அவர்களின் நெறியாள்கையில் செய்து முடித்துள்ளேன். இதில் கடந்த கால்நூற்றாண்டாகக் புகலிடத்திலிருந்து வெளிவந்த படைப்புக்களை நோக்கியுள்ளேன்.

இவைதவிர கலாநிதிப் பட்ட ஆய்வுக்காக புகலிடத் தமிழ் நாவல்களை தனியாக நோக்கும் முயற்சியில் தற்போது முயன்றுள்ளேன். இன்றுவரை புகலிடத்திலிருந்து ஏறக்குறைய நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட நாவல்கள் / குறுநாவல்கள் வெளிவந்துள்ளன. அவை பற்றி முழுமையாக இதுவரை நோக்கப்படவில்லை. அதனூடாக புலம்பெயர் படைப்பாளிகளில் முக்கியமான சிலர் இனங்காணப்பட வேண்டியுள்ளனர். குறிப்பாக நாவல்களைப் பொறுத்தவரையில் ஷோபாசக்தி, செழியன், கருணாகரமூர்த்தி, இ. தியாகலிங்கம், ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம், விமல் குழந்தைவேல் ஆகியோர் முக்கியமானவர்கள். இந்நாவல்கள் ஊடாக புலம்பெயர்ந்த எமது சமூகத்தின் வாழ்நிலை, அவர்களின் பண்பாட்டுப் பேணுகை முதன்மையான விவாதப் பொருளாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

இவை எல்லாம் புலம்பெயர் இலக்கியத்தில் நான் மேற்கொண்டிருக்கும் சில முன்முயற்சிகள். மேலும் பல வேலைகளைச் செய்யவேண்டியுள்ளது. எதிர்காலத்தில் அவை கைகூடும் என்று எண்ணுகிறேன்.

8. புலம்பெயர் கவிஞர்களில் 2000ற்குப் பின்னர் யார் யாரைக் குறிப்பிட்டுக் கூறுவீர்கள்?

எப்பொழுதும் ஒரு படைப்பாளியை ஆண்டுக் கணக்கை வைத்து மதிப்பிட முடியாது. வேண்டுமானால் ஒரு வசதிக்காக குறுக்கிக்கொள்ளலாம்.

1983இல் இருந்து பல கவிஞர்கள் எழுதிவருகிறார்கள். அவர்களில் பலரும் பல்வேறு அரசியல் நெருக்கடியான காலங்களில் எழுதியவர்கள், மற்றும் சில விடயத்தை முதன்மைப்படுத்தியவர்கள் என்றெல்லாம் வேறுபடுத்திப் பார்க்கலாம்.

இலக்கியச் சூழலில் தொடர்ந்து இயங்கிக் கொண்டிருப்பதே இங்கு முக்கியமாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு காலப்பகுதியிலும் ஒவ்வொரு பிரச்சினைகள் மையப்பொருளாக இருந்துள்ளன. அதனை விவாதப் பொருளாக்கியும் அந்தக் காலங்களைப் பதிவுசெய்வதற்காகவும் பலர் முயன்றுள்ளார்கள்.

ஆரம்பகாலங்களில் எழுதிய சேரன், செழியன், செல்வம், இளவாலை விஜயேந்திரன், வ.ஐ.ச. செ. ஜெயபாலன், கி.பி. அரவிந்தன், அருந்ததி, பாலமோகன் (ரவி) போன்றோர் ஒரு கட்டத்தில் முதன்மை பெற்றிருந்தார்கள். இன்னொரு கட்டத்தில் நட்சத்திரன் செவ்விந்தியன், தா. பாலகணேசன், திருமாவளவன், சக்கரவர்த்தி, இளைய அப்துல்லா, பிரதீபா, மைத்திரேயி போன்றோரும் இப்போது இளங்கோ, வாகதேவன் ஆழியாள், றஞ்சினி இன்னும் பலர் இருக்கிறார்கள். இப்படிக்கூறிக்கொண்டு போனால் அது ஒரு பட்டியற்படுத்தலாக இருக்கும். ஒவ்வொருவரிடமும் தனித்துவமான சில போக்குகள் இருக்கின்றன. அவை தனித்து நோக்கப்பட வேண்டியவை.

புதியவர்கள் பலர் இணையத்தளங்களிலும் வலைப்பதிவுகளிலும் காத்திரமாக எழுதி வருகின்றனர். ஆனால் அவை தொகுப்பு வடிவம் பெறும்போதுதான் கூடுதலான வாசகர்களைச் சென்று சேரக்கூடியதாகவும் மதிப்பீட்டினை முன்வைக்கக்கூடியதாகவும் இருக்கும்..

9. புலம்பெயர் எழுத்தாளர்கள், ஈழத்துக் கவிஞர்கள் எல்லோருக்குமே அண்மைக்காலம் வரை போரியலே பாடுபொருளாக இருந்தது. போர் முடிந்து விட்ட சூழ்நிலையில் பாடுபொருள் எவ்வாறு மாறப் போகிறது?

புலம்பெயர் கவிஞர்கள் எல்லோருக்கும் போரியலே பாடுபொருளாக இருந்தது என்பதை முற்று முழுதாக ஏற்க முடியாது. அவர்களின் கவிதைகளில் போரியல் பற்றிப் பாடுவதும் ஒரு அங்கமாக இருந்துள்ளது. அடக்குமுறையையும் அதிகாரத்தையும் பொதுவாக எல்லோரும் தான் பாடினார்கள். மற்றும்படி அவர்கள் தாம் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் எதிர்கொண்ட பிரச்சினைகளையும் அனுபவங்களையும் கூடப் பாடியுள்ளார்கள். அகதி அனுபவம், தொழிற்சாலை நெருக்கீடுகள், இனவாதம், நிறவாதம், பண்பாட்டு அதிர்ச்சி, தனிமை, அந்நியம், அனைத்துலக நோக்கு என்றவாறு அவர்களின் கவிதைப்பாடு பொருள் விரிந்து சென்றுள்ளது.

ஆனால் ஈழத்தைப் பொறுத்தவரையில் மழை விட்ட பின்னரும் தூறல் விட்டபாடல்லை என்பது போல் எமது பிரச்சனைகள் இன்னமும் முழுதாகத் தீரவில்லை. மக்கள் மீளவும் தங்கள் சொந்த இடங்களுக்குச் செல்லவேண்டும். அவர்கள் இழந்தவை என்றுமே ஈடுகட்டமுடியாதவை. அது உயிராக இருக்கலாம். அல்லது அவர்கள் சிறுகச் சிறுகச் சேமித்த சொத்துக்களாக இருக்கலாம்.

ஆனால் அந்தப் போரின் வடு இன்னமும் எங்களை விட்டு முழுதாக நீங்கிவிடவில்லை. மனங்கள் ஆற இன்னும் எத்தனை ஆண்டுகள் ஆகும் என்பதும் தெரியாது.

எனவே அந்த போரின் வடுவும் மக்களின் வாழ்வுப் பிரச்சனைகளும் இன்னமும் கவிதைகளில் தொடரத்தான் செய்யும் என்று நினைக்கிறேன். எமது அடுத்த சந்ததிகளாவது இந்தக் காயங்களைச் சமக்காமல் இருக்கவேண்டும்.

ஒவ்வொரு காலங்களில் மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளில் மாற்றங்கள் பிரச்சனைகள் ஏற்பட்டுக்கொண்டேதான் இருக்கின்றன. அவை தீர்க்கப்படும்வரை அவை பற்றி இலக்கியங்களில் பதிவுபெற்றவண்ணம் இருக்கும். முரண்பாடு இல்லாமல் வாழ்க்கை இல்லைத்தானே. தமிழ் இலக்கிய வரலாறே இதற்குச் சான்றாகவுள்ளது.

10. தமிழ்நாட்டுக் கவிஞர்கள் ஈழத்து அறிஞர்களிடம் அணிந்துரை வாங்கிய காலம்போய் இன்று ஈழத்துக் கவிஞர்கள் சினிமாப் பாடலாசிரியர்களிடம் அணிந்துரை வாங்கி மகிழ்கிறார்கள். இத்தகைய போக்கு யாழ்ப்பாணத்தில் அதிகரித்து வருகிறதா? இது ஆரோக்கியமான சூழ்நிலையா?

யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டுமல்ல. வேறு பிரதேசங்களிலும் இந்த நிலை உள்ளது. ஒன்றை நாங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். எப்போதும் இலக்கியத்தில் வெகுஜனத்தன்மை. சீரியல் தன்மை என்ற இரண்டு போக்குகள் தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கின்றன. வெகுஜனத்தன்மைக்கு பிரமுகத்தன்மும் மலினமும் தொடர்ந்த வண்ணமிருக்கும். அதன் நோக்கமே வியாபாரம்தான். மற்றைய சீரியல் தன்மையில் காத்திரமும் சமூகநோக்கும் மேலோங்கியிருக்கும் பிரமுகத்தன்மற்றிடுப் பதிலாக ஒருவரின் ஆளுமையே முதன்மை பெற்றிருக்கும்.

இந்த இரண்டும் தனித்தனியே பயணிக்கும்போது பிரச்சனையில்லை. ஏனென்றால் எல்லாப் படைப்புக்களுக்கும் எப்போதும் ஒரு வாசகர் கூட்டம் இருந்துகொண்டிருக்கும். அதேநேரம் சமூக இயங்கியல் என்பதும் தனியே ஒரு பக்கத்தால் மட்டும் நிகழ்வதும் இல்லைத்தானே. அது சினிமாவாக இருக்கட்டும் இலக்கியமாக இருக்கட்டும். எல்லாவற்றுக்கும் ஒவ்வொரு பொறுப்புணர்வு மற்றும் கடமைகள் இருக்கின்றன. இங்கு ஒரு வெகுஜன சஞ்சிகை தன் வாசகனுக்கு நல்ல விடயங்களைக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக காத்திரமான விடயதானங்களைச் சேர்க்கும்போது அந்த வாசகன் ஒரு தீவிரமான வாசிப்புநிலைக்கு வருவதற்கு சாத்தியம் உள்ளது. ஆனால் அதனை யார்தான் ஏற்படுத்துகிறார்கள். அதிகமானவர்கள் பணம் பண்ணுவதில் தான் குறியாய் இருக்கிறார்கள்.

இந்த இரண்டு போக்கையும் குளப்புவர்கள்தான் ஒரு வகையில் பிரச்சினைக்குரியவர்கள். காத்திரமான ஒரு படைப்பைச் செய்துவிட்டு எதற்காகப் பிரபலங்களைத் தேடி ஓடவேண்டும். ஒரு மட்டமான படைப்புக்கு பிரபலமான ஒருவரோ அல்லது தீவிரமாக செயற்படும் ஒருவரோ அணிந்துரை கொடுப்பதால் அந்தப் படைப்பு முதன்மை பெறும் என்று நினைப்பது முட்டாள்தனம். நல்ல படைப்புக்கள் எப்படியாயினும் கண்டுகொள்ளப்படும். அது வாசகர்களைச் சென்று சேரும்.

சினிமாப் பாடல் ஆசிரியர்களைக் குறை சொல்ல முடியாது. இதற்குள் இருந்து வெளிவந்தவர்கள் கூட இருந்திருக்

கிறார்கள். கவிஞர் கண்ணதாசன், பட்டுக்கோட்டை கல்யாண சுந்தரம் அதற்குப் பின்னர் மேத்தா, அப்துல் ரகுமான், கவிஞர் தாமரை ஆகியோர் இவ்விதத்தில் முக்கியமானவர்கள். மற்றும்படி இன்று எழுதிக்கொண்டிருக்கும் நல்ல கவிஞர்கள் கூட அதிலிருந்து விடுபட முடியாமல் இருக்கிறார்கள்.

இலக்கியத்தில் இந்த நிலை நீடித்தல் ஆரோக்கியமான போக்கல்ல.

11. எமது படைப்பாளிகள் மற்றும் படைப்புக்களின் நிலை எவ்வாறு உள்ளது?

உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும் எமது பல படைப்பாளிகள் தாங்கள் எழுதியவற்றையே திருப்பிப் பார்ப்பதில்லை. ஆய்வாளர்கள், விமர்சகர்கள் மற்றும் இலக்கியத் தளத்தில் தொடர்ந்து இயங்கிக்கொண்டிருக்கும் குறிப்பிட்ட சிலரைத் தவிர மற்றவர்கள் வாசிப்பதே மிகக் குறைவு என்பது அவர்களது பேச்சினூடாகவும் எழுதினூடாகவும் தெரிகிறது. யாராவது ஒரு குற்றம் கண்டுபிடித்துவிட்டால் மட்டும் தேடிப்பிடித்து தாம் பெரிய படிப்பாளிகள் போல் பந்தா காட்டுவார்கள். அதுவும் குற்றம் கண்டுபிடித்து அந்தப் படைப்பாளியை எந்தந்த விதத்தில் தமது சொந்த காழ்ப்புணர்ச்சியை வெளிப்படுத்தலாம் என்றே எதிர்பார்த்திருப்பார்கள். இலக்கியத்தின் நவீன போக்குகளைக் கூட உணராத நிலையிலே எப்போதே வாசித்ததைக் கொண்டதான் பலர் இங்கு தம் நிலையை ஓட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்நிலையில் அவர்களைக் குறை சொல்லி என்ன பயன்?

உண்மையில் இந்த நிலை மாறவேண்டும். இலக்கிய வாசகர்கள் என்று கூறிக்கொள்பவர்கள் முதலில் ஈழத்துப் படைப்புக்களைப் படிக்க வேண்டும். அது நிறைவானதோ குறைவானதோ அதுபற்றிய கருத்துக்கள் வெளிவரவேண்டும். அதைவிடுத்து தனக்கு வேண்டியவரை தலையில் தூக்கிப் பிடித்துக் கொண்டாடுவதும் பிடிக்காதுபோனால் தமது காழ்ப்புணர்வைக் கொட்டுவதும் நீங்க வேண்டும் இது இப்போது மட்டும் புதிதானதமல்ல. பாடசாலை மாணவர்களின் தமிழ் பாடத்திட்டத்தில் கூட இடைநிலைக்கல்விமுதல் உயர்தரம் வரை தரமான பாடத்திட்டம் அண்மைக்காலங்களில் புகுத்தப்பட்டிருப்பது இளையவர்களின் ஆற்றலை மேம்படுத்துவதற்காகவே. இதனை உணர்ந்து பலரும் ஒன்றிணைந்து செயற்பட வேண்டியுள்ளது. இல்லாது போனால் ஒரு வறண்ட இலக்கியத்தலைமுறைதான் எதிர்காலத்தில் இலக்கியத்தை முன்னெடுத்துச் செல்லவேண்டியிருக்கும்.

ஆனால் பல புதியவர்கள் தற்போது இலக்கியத்தில் தீவிரமாக இயங்கிக் கொண்டிருப்பது மகிழ்ச்சியூட்டக் கூடியதாகவுள்ளது. மாற்றங்களை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள். தீவிரமாக வாசிக்கிறார்கள். விவாதிக்கிறார்கள். உலக இலக்கியப் போக்குகளை அறிந்து கொள்வதில் ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள். இவை நீடிக்க முதிர்ந்த படைப்பாளிகளும் கூட ஒன்றிணைந்து செயற்பட்டு எமது படைப்புக்கள் உலகத் தரத்துக்கு உயர பல பணிகளை தொடர்ச்சியாக செய்யவேண்டும். அது காலத்தின் கட்டாயமானதும் கூட. ஏனென்றால் எமது ஒருகட்ட இலக்கிய முயற்சிகள் சர்வதேசத் தளத்தில் இருந்துதான் முன்னெடுத்துச் செல்லப்படுகிறது. அதுதான் புலம்பெயர் இலக்கியம். அதற்குச் சமாந்தரமாக ஈழத்திலும் படைப்புக்கள் முன்னோக்கி நகர வேண்டும்.

நாஜம் என்டி நாடக உலகம் சில மண்ப்பத்புதர்கள் அத்தன் ஜீவா

மலையக நாடக வளர்ச்சி பற்றிச் சொல்லும் பொழுது - எனது நினைவுகள் பின் நோக்கிச் செல்கின்றன. எனக்குப் புகழை மாத்திரமல்ல தலைநகரில் தமிழ் நாடக மேடையில் நாடகத்துறையில் நல்லதொரு பெயரையும் ஈட்டித்தந்த அக்கினிப்பூக்கள் என்ற நாடகத்தை மலையக மக்களிடம் கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்ற ஆவல் என் நெஞ்சில் நிரம்பியிருந்தது.

தமிழ் நாடக மேடையில் எனக்கு தனித்துவமான ஓரிடத்தை தேடிக்கொடுத்தது அக்கினிப்பூக்கள் என்ற நாடகம். இது 1973ம் ஆண்டு கொழும்பில் அரங்கு கண்டது. அக்கினிப்பூக்கள் இரண்டாவது தடவையாக மேடையேறியபொழுது நாடக மேடையேற்ற தினத்தில் வெளியிடப்பட்ட மலரில் “ஆத்மாவின் ராகங்கள்” என்ற தலைப்பில் சில குறிப்புகளை வெளியிட்டிருந்தேன்.

அந்த வரிகளை மீண்டும் நினைத்துப்பார்க்கும் பொழுது, மீண்டும் அந்த வார்த்தைகள் புதிய உற்சாகத்தைத் தருகின்றன.

“மொட்டு எப்பொழுதும் மொட்டாக இருப்பதில்லை. அது மலர்ந்து மணம் வீசும் பொழுதுதான் அதன் மகிமை தெரியும். அதைப்போல ஒரு படைப்பாளியின் சிருஷ்டி மேடையேறும் பொழுதுதான் அதன் மகத்துவம் தெரியும். அதன் தன்மை புரியும்.

அக்கினிப்பூக்கள் அபூர்வமான சிருஷ்டியல்ல. அந்த நாடகத்தில் நீங்கள் சந்திக்கும் பாத்திரங்கள் ஏற்கனவே நீங்கள் சந்தித்தவர்கள்; உங்களோடு தினசரி உறவாடியவர்கள். அவர்களில் ஒருவராக கூட நீங்களும் இருக்கலாம்.

நாடகத்தில் நான் எழுதியுள்ள வசனங்கள் என் பேனாவிலிருந்து வரவில்லை. இதயத்திலிருந்து பீறிட்டு வந்த ஆத்மாவின் ராகங்கள்.

படைப்பின் இலட்சியம் சமுதாயத்தின் தேவையாக இருக்க வேண்டும். அதில் மண்ணின் மணம் இருக்க வேண்டும். சமூகத்தின் ஆத்மராகம் அதில் ஒலிக்க வேண்டும். கலைஞன் மாறாடும் படைக்கும் ஆத்மாவின் ராகமாகத் திகழவேண்டும்.

இப்படி எல்லாம் என் இதயச் சிந்தனைகளை அக்கினிப்பூக்கள் நாடக மலரில் எழுதியிருந்தேன்.

அக்கினிப்பூக்கள் நாடகம் 1978ம் ஆண்டு பதுளையில் சரஸ்வதி தேசிய கல்லூரியின் முற்றவெளியில் நடைபெற்ற இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸின் மாநாட்டில் மேடையேற்றப்பட்டது.

கொழும்பிலிருந்து ஒருமேடை நாடகத்தை பதுளையில் கொண்டுபோய் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் மேடையேற்ற வேண்டும் என இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸின் மாநாட்டுக் குழுவினர் ஆசைப்பட்டார்கள். இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸின் பொதுச் செயலாளராக இருந்த, இப்பொழுது பிரதி அமைச்சராக இருக்கும் திரு.எம்.எஸ். செல்லசாமி ஏற்கனவே, எனது அக்கினிப்பூக்கள் நாடகத்தை மேடையேற்றலாம் என்ற கருத்தை தெரிவித்தார். அப்பொழுது இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸின் பிரசார பிரிவில் பணியாற்றிய பத்திரிகையாளரான பொ. கிருஷ்ணசாமிமும் அந்த காலகட்டத்தில் இலங்கையில் தங்கியிருந்த கலைமாமணி வி.கே.டி. பாலனும் என்னுடன் கலந்தாலோசித்த பொழுது, பதுளையில் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் மத்தியில்

அரங்கேற்றுவதால் வேறு பெயரை நாடகத்திற்கு வைக்கும் படி கேட்டுக் கொண்டார்கள்.

“ரோஜாவை எந்த பெயரில் அழைத்தாலும் அது ரோஜாதான் என்று ஓர் அறிஞர் கூறியதை நினைவில் வைத்து அக்கினிப்பூக்கள் நாடகத்தை “உழைக்கும் கரங்கள்” என்ற பெயரில் மேடையேற்ற முடிவு செய்தோம்.

இந்த நாடகம் தொழிலாளர் வர்க்க பிரச்சினைகளை பேசிய நாடகமாகும். தலைநகரில் தமிழ் நாடக மேடையில் வர்க்கப் பிரச்சினை, வேலை நிறுத்தம், தொழிலாளர் போராட்டம் அத்துடன் மலையக தோட்டத் தொழிலாளர்களின் பிரச்சினைகளை எடுத்துச்சொன்ன நாடகம். இந்த நாடகத்தில் முதலில் தொழிலாளர் தலைவராக முக்கியபாத்திரத்தில் நடித்தவர் கலைவேந்தன் என்று பாராட்டப்பட்ட நடிகர் ஸ்ரீசங்கர். அதன் பின்னர் நடித்தவர் டீன்குமார் என்ற மலையகத்தில் கண்டி மாநகரை பிறப்பிடமாகக் கொண்ட நடிகர், அதன் பிறகு நடிகர் மோகன் குமார் முக்கியப் பாத்திரத்தில் நடித்தார். பதுளையில் இந்த நாடகம் மேடையேறிய பொழுது நடித்தவர் நடிகர் டீன்குமார் மற்றும் இந்த நாடகத்தில் எம்.எம்.ஏ. லத்தீப், கே.ஏ. ஜவாகர், எஸ்.எம். முஸ்தபா, ஏகாம்பரம், எம். செல்வராஜா, பதுளை விஜயன், என். மணியம், எஸ்.பி.சாமி, பொஸ்கோ ராஜ்குமார், எம். செல்வராஜா, ராஜ்குமார், சந்திரகலா, மல்லிகா, மணிமேகலை ஆகியோர் நடித்தனர்.

“அத்தனி ஜீவா போன்றவர்களால் தான் தமிழ் நாடக மேடை மறுமலர்ச்சியடைய வேண்டும் ஏனென்றால் அவரின் முயற்சி முற்றிலும் உண்மையானதாக தெரிகிறது” என்று பிரபல ஊடகவியலாளரும், நாடறிந்த திறனாய்வாளரும், கலாவிமர்சகருமான கே.எஸ். சிவகுமாரன் ‘Daily News’ (டெயிலி நியூஸ்) என்ற ஆங்கில நாளேட்டில் எழுதியிருந்தார். “எல்லா இன தொழிலாளர்களையும் மேடையில் ஏற்றி அவர்கள் பாஷையில் பேச வைத்திருப்பது சிறப்புக்குரிய அம்சமாகும்” என எழுத்தாளரும், பத்திரிகையாளருமான எச்.எம்.பி. முறைதீன் தினகரன் வார இதழில் எழுதியிருந்தார்.

அக்கினிப்பூக்கள் நாடகப்பிரதியை ‘ஞானம்’ சஞ்சிகை ஆசிரியர் தி. ஞானசேகரன் தனது “ஞானம்” பதிப்பகத்தில் மூலம் 1999ம் ஆண்டு நூலுருவில் பதிப்பித்து வெளியிட்டார். அட்டைப்படத்தை அழகுற அமைத்து தந்தவர் எனது பாடசாலை சகாவான ஓவியர் எஸ்.டி. சாமி. அந்த நூலுக்கு அடுத்த ஆண்டு அரச இலக்கிய விழாவில் சிறந்த நாடக நூலுக்கான விருது கிடைத்தது.

அக்கினிப்பூக்கள் நாடகத்தின் சிறப்பை சொல்லிக் கொண்டு வரும்போது பதுளையில் பத்தாயிரத்திற்கு அதிகமான தொழிலாளர்கள் மத்தியில் அக்கினிப்பூக்கள் நாடகம் ‘உழைக்கும் கரங்கள்’ என்ற மகுடத்தில் நாடகம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் பொழுது ஒரு சம்பவம் நடைபெற்றது. நாடகத்தில் தொழிலாளர் தலைவர் பேசிய ஒரு வார்த்தையால் நாடகத்தை நிறுத்த வேண்டிய நிலை.

இன்னும் வரும்

உருணாகரன்

நிறமற்ற மலரொன்று
அலைமீதில் தவழ்ந்தது அவ்விரவில்
பிறகு, கடலாகி விரிந்தது
பகலில் கரைந்து
அதில் அலைகள் தளும்பின
கடலாய் விரிந்த அம்மலரில்
வாசனையோடும் நிறங்களோடும்

வானவில்லின் நிழல் நிரம்பிய பைகளோடு
வந்த யாத்திரிகள்
எடுத்துவைத்தான் அவ்விரவு முழுதும்
ஓராயிரம்
குளிர்ந்த கண்ணாடி மலர்களை
அவற்றிலிருந்து நதிகள் பெருகிக் கொண்டிருந்தன
அலைகளோடு

ஒளிமிக்கதாகி வந்த அவ்விரவில்
முதலில் வானம் வெளுத்தது
பிறகு
கடல், மலை, முகடுகள், காட்டின் விளிம்பு
எல்லாம் ஒளிர்ந்தன

என்ன ஆச்சரியம்
அத்தனை கண்ணாடி மலர்களும்
ஒன்றாகத்திரண்டு சிவந்தன ஒரேயுவாய்
பிறகு அம்மலர்
வெண்ணிறமாகி நிறமிழந்தது
நிறமிழந்த மலராகிய அது
அலைமீதில் தவழ்ந்தது இன்னொரிரவில்
மீண்டும் வானவில்லின் நிழல்களோடு
யாத்திரிகள்
இரவிரவாக குளிர்ந்த கண்ணாடி மலர்களை
எடுத்துவைத்துக் கொண்டேயிருந்தான்...

உறவுகள் படரிந்த வானமும் எனது மண்ணும்

- எல். வலீம் அக்ரம்

மிகவும் அண்மிக்க முடியாத
ஒளியற்ற இருளின் நிழல் வெறித்த
துயரத்தின் வியாபகம் பதுங்கியிருக்கும்
ஆதிகால மகிழ்வின் நோக்கங்களை சப்பிய
போரின் நுண் இழைகள் கசிந்த
மண்ணிலிருந்து விடுபட்டுக் கிடக்கிறது
உறவுகள் படர்ந்த எனது வானம்

எனது உறவுகள் தங்கியிருக்கும் வானத்தில்
என் தாகத்தின் கனிச்சுவை
எனது எதிர்பார்ப்பின் உணர்வுகள்
உளர்ந்து திரிகின்றன.

நான் அநாதரவாக தங்கியிருக்கும் மண்ணில்
பலிகொள்ளும் மனிதங்களில்
தப்பித்துப் போன சிற்றூயிரியின் மகிழ்ச்சி
பொற்கால காதலின் சிறகுகளை உய்வித்து
வானத்தில் நட்சத்திரங்களுடன்
மறைந்து வாழ்கின்றன எனது உறவுகள்

மண் காவலிடப்படுவதும்
அடிக்கடி சட்டப் பிரம்மைகளால்
ஏமாற்றப்படுவதும்
பாகுபாட்டின் சிறுமையைக் கொண்டு
நன்மைகளை ஆக்கிரமிப்பதும்
எனது மண்ணில் மட்டுமே
என் மீது மிக அதீதமாக நிகழ்கிறது.

மொழி - பிராந்தியம் - தேசியம்

(இலங்கையில் தமிழ்த் தேசியத்தைக் கட்டமைத்தல் - சில குறிப்புகள்)

- எம். எம். ஜெயசீலன்

தமிழ்த்துறை (விடுகை வருடம்), பேராதனைப்பல்கலைக்கழகம்

ஓரே மொழி, தேச எல்லை, பொதுவான பொருளாதார வாழ்வு, பொதுவான உளவியல் உருவாக்கம் ஆகியவற்றை நிபந்தனையாக விதித்ததேயன்றித் தேசியம் என்பது வளர்ந்து வரும் முதலாளியம் என்கிற ஒரு குறிப்பிட்ட சகாப்தத்தின் வரலாற்று வகையினமே⁰¹ (J. V. Stalin)

மனித சமுதாயத்தின் தோற்றத்திற்கும் இருப்புக்கும் காலாக அமைந்த மொழியானது, நான் யார்? என்ற மொழி வழியான இன அடையாளத்தை உறுதிப்படுத்தவும் நிலை நிறுத்தவும் அடிப்படையாக அமைகிறது. சமூக இருப்பில் மனித உயிரானது, தனது நினைவுகளையும் அனுபவங்களையும் பிறரிடம் பரிமாறிக் கொள்வதில் மொழி அடிப்படையாக விளங்குகிறது. மொழி இல்லாவிடில் மனித உயிர்கள் இருக்கும், மனித சமுதாயங்கள் இருக்காது, வரலாறு இருக்காது. முன்னர் எப்பொழுதோ நடைபெற்ற நிகழ்வுகள் அல்லது எதிர்கொண்ட அனுபவங்களின் நினைவாக மொழி இருப்பதனால் வரலாற்றை மனிதன் மீது சுமத்துவதன் மூலம் இடையறாது சமுதாய இயக்கத்தினைச் சாத்தியப் படுத்துகிறது.⁰² மேலும் ஒரு மனிதனுடைய முழுமையான ஆளுமை வெளிப்பாட்டுக்கும் மொழியே உறுதுணையாக அமைகின்றது. அத்தோடு ஒரு மக்கள் சமூகத்தின் விடுதலையிலும் மொழியே பிரதான இடம் வகிக்கின்றது. இதனையே முனைவர் பொற்கோ 'மக்கள் மொழிக்கு விடுதலை இல்லை என்றால் மக்களுக்கு விடுதலை இல்லை. மொழிவழி விடுதலை வராமல் சமுதாயத்துக்கு மற்ற எந்த விடுதலையும் கிடைக்காது. கிடைத்தாலும் பயன் ஏதும் விளையாது'⁰³ (அழுத்தம் ஆசிரியருடையது) என்கின்றார்.

பிராந்தியம் என்பது, எல்லைகளை அடையாளப் படுத்தலுடன் இணைந்ததோர் அம்சமாகும். இது ஒரு கண்டமாகவோ அல்லது கூட்டிணைந்த பல நாடுகளாகவோ, ஒரு தனி நாடாகவோ இருக்கலாம். அதேவேளை ஒரு குறிப்பிட்ட தனி நாட்டுக்குள்ளும் பல பிராந்தியங்கள் இருக்கலாம். எவ்வாறிருப்பினும் பிராந்தியமானது, அது சுட்டுகின்ற பிரதேசத்தின் எல்லையை அடையாளப்படுத்துவதாகவே அமையும். அவ்வடையாளப்படுத்தல்கள் புவியியல் அம்சத்தின் அடிப்படையிலோ அல்லது அப்பிரதேசத்தில் வாழ்கின்ற மக்கள் சமூகத்தின் அடிப்படையிலோ இடம்பெறலாம். பொதுவாக ஒரு நாட்டிற்குள்ளான பிராந்தியங்கள் அப்பகுதியில் வாழும் சமூகத்தினை மையமாகக் கொண்டே பெரிதும் வரையறுக்கப் படுகின்றன.

நவீனத்துவத்தின் வருகையோடு முகிழ்ப்புப் பெற்ற தேசியம் என்ற கருத்தியலானது மொழி, பண்பாடு, வாழ்விடம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் ஒருங்கிணைந்து, அவற்றை அடைந்து கொள்ளும் பொருட்டு கட்டமைக்கப்படும் ஒருவகை

பிரக்ஞை என்று கூறப்படுகின்றது. ஆனால், இக்கருத்தியல் தொடர்பான வாசிப்பும் அது பற்றிய புரிதல்களும் தேசியத்தைக் கேள்விக்குள்ளாக்கியுள்ளதுடன், அது தொடர்பின் மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டிய தேவையையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது.

தேசியம் என்ற கருத்தியல் உருவாக்கப்பட்டதற்கான அரசியலை முதலாளித்துவத்தின் பின்புலத்திலே விளங்கிக் கொள்வது சிறப்பானதெனப்படுகிறது. அதாவது 'அரசியல் கருத்தியலும் இயக்கமுமான தேசியம் சமயங்களில் முதலாளிய அரசருவாக்க முயற்சியுடன் இணைகிறது. அப்போது அது தர்க்கபூர்வமானதாகவும் நியாயபூர்வமானதாகவும் இருக்கிறது'⁰⁴ என்று கூறப்படுகின்றது. ஆனால், தேசியம் போன்றதொரு ஜனநாயக கருத்தியலை ஒரு வர்க்க எல்லைக்குள் மட்டுப்படுத்துவது சரியானதா? என்ற ஐயப்பாடும் தோன்றுகிறது. ஏனெனில் 'சமகாலத் தேசிய அரசுகளும் அவை சார்ந்த தேசியக் கோட்பாடுகளும் உருவாகும் முன் மக்கள் பல்வேறு விதங்களில் தம்மை அடையாளங் கண்டனர். இனம், மொழி, மதம், பிரதேசம், சாதி, வம்சாவழி என்பன மட்டும் அல்லாமல் ஊர்களும் தொழில்களும் கூட, மனித சமுதாயப் பிரிவுகளை அடையாளங்காட்டின'⁰⁵. எவ்வாறிருப்பினும் மேற்கூறிய பிரிவினை அடையாளங்கள் நிலைப்பதற்கும் அவை சட்டபூர்வமான அங்கீகாரங்களைப் பெறுவதற்கும் முதலாளித்துவப் பின்புலமே காரணமாக அமைந்தன என்பது மறுக்கமுடியாத உண்மையாகும். எனவேதான் 'இனம் என்கிற கருத்தாக்கம் நவீன சமூகத்துடன் அல்லது முதலாளித்துவ சமூகத்தின் வரலாற்று எழுதுதலுடன் தொடங்குகிறது'⁰⁶ (அழுத்தம் ஆசிரியருடையது) எனப்படுகிறது.

பெரும்பாலும் தேசியங்கள் மொழியினை அடிப்படையாகக் கொண்டே கட்டமைக்கப்படுகிறது. அதாவது ஒரு குறித்த மொழியினைப் பேசுகின்ற மக்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட பிராந்தியத்தில் செறிந்து வாழ்கின்ற போதே அவர்கள் தமக்கான மொழி, பண்பாடு, வாழ்விடம் போன்றவற்றை அடைந்து கொள்ளும் பொருட்டுத் தேசியத்தைக் கட்டமைத்துக் கொள்கின்றனர் எனலாம்.

(i)

இலங்கையில் தேசியம் பற்றிய கருத்தாக்கமானது முதன் முதலில் அந்நியராட்சிக்கெதிராக ஒருமித்த தேசியக் குரலாகவே ஒலித்தது. என்றாலும் பிரித்தானியர் கையாண்ட பிரித்தானும் தந்திரோபாயங்களால் இலங்கைத் தேசியம் சிதைக்கப்பட்டுப் பலவீனப்படுத்தப்பட்டதோடு சுதேசிய இனங்களுக்கிடையிலான தேசியக் குரல் மேலோங்கியது. இதனையே

சி. கா. செந்தில்வேல் தேசியவாதமும் தமிழர் விடுதலையும் என்ற நூலுக்கு வழங்கிய முன்னுரையில் 'முன்றாம் உலக நாடுகளில் தேசியவாதத்தை முன்தள்ளி அந்நாடுகளின் மக்களிடையே மோசமான பிளவுகளையும் ஒருவரையொருவர் எதிர்த்த பகையணர்வுகளையும் வளர்த்ததில் உள்நாட்டு ஆளும் அதிகார சக்திகளுக்கு மட்டுமன்றி வெளிநாட்டு ஏகாதிபத்திய வாதிகளுக்கும் பெரும் பங்கு உண்டு⁰⁷ என்றார். குறிப்பாக 1919ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்ட இலங்கைத் தேசிய காங்கிரஸ், 1921இல் தமிழர் மகாசபையாகவும் பின்னர் சிங்களவர் மகாசபையாகவும் பிளவுபட்டு தமக்கான மொழி வழி தேசியத்தைக் கட்டமைக்க முனைந்ததை வரலாற்றில் காணலாம்.

இலங்கையின் வரலாற்றை வாசிக்கும்போது, வரலாற்று ரீதியாக சிங்களவர்கள் மற்றும் தமிழர்கள் என்ற இரு இன அடையாளமும் இலங்கையில் வாழ்ந்துள்ளதைக் காணலாம். ஆனால், இவர்கள் தங்களுக்கிடையேயான வரலாற்று ரீதியான உறவை 2500 ஆண்டு காலப் பழமை கொண்டதாகவே பார்க்கின்றார்கள். இந்த வரலாறுகள் இந்த இரண்டு சமூகங்களின் நிலப்பரப்பின் மீதும் ஒன்றையொன்று எதிர்த்து உரிமைகளை எழுப்புகின்றன. இது இவர்களுக்கிடையேயான மோதலைத் தவிர்க்கவியலாததாக ஆக்குகின்றது.⁰⁸ இந்நிலைப்பாட்டிற்கு இலங்கை வரலாற்றின் பெரும்பகுதி இனத்துவம் சார்ந்து, சிங்களம் அல்லது தமிழ் நோக்கிலிருந்து எழுதப்பட்டமை காரணமெனலாம். இவ்வாறு பிளவுபட்ட தேசியத்தை ஆரம்பத்திலேயே கட்டமைத்துக் கொண்ட இலங்கைத் தேசியமானது சுதந்திரத்திற்குப் பின்னரும் தற்காலம் வரை தங்களுக்குள் ஓர் இணக்கப்பாடின்றி முரண்பட்டு வருவதைக் காணலாம். அதேவேளை மொழி வழியான தனித் தேசியத்திற்குள்ளும் பிராந்திய ரீதியான, மத ரீதியான பல பிளவுகள் ஏற்பட்டுத் தேசியங்கள் குறுக்கப்பட்டுப் பலவீனப் பட்டிருப்பதையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இந்தவகையில் இலங்கையில் மொழி வழியான தமிழ்த் தேசியம் எவ்வாறு கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை அடையாளப் படுத்துவதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

(ii)

ஈழத்தின் தேசிய இலக்கியம் என்ற கட்டுரையிலே பேராசிரியர் க. கைலாசபதி அவர்கள், ஈழத்தின் தேசிய இலக்கியம் என்னும் சொற்றொடர் பல பொருள்களைக் குறிக்கும், அப்பல பொருள்களுக்குள்ளும் விதந்துரைக்கத் தக்கவை ஐந்து, அவை விதேசிய எதிர்ப்பு, சுதேசிய விருப்பு, சமுதாய நோக்கு, ஜனநாயக நாட்டம், மனிதாபிமானம் என்பன⁰⁹ என்பார். இந்த வகைப்பாடு ஈழத்தின் தேசிய இலக்கியத்திற்குப் பொருந்தினாலும் ஒட்டுமொத்த தமிழ்த் தேசியத்தை இந்த வகைப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவர முடியாதுள்ளது. அதேவேளை தேசிய இலக்கியத்திலும் ஜனநாயக நாட்டம், மனிதாபிமானம் போன்றன சாகடக்கப்படும் நிலையினையும் இன்று காணக்கூடியதாக உள்ளது.

இலங்கையின் தேசியவாதக் கருத்துக்களானது முதலில் சமய விழிப்புணர்ச்சியினால் முன்னெடுக்கப்பட்டுப் பின்னரே அரசியல் தேசியவாதமாக முன்னிலைப்படுத்தப்பட்டது. இந்தவகையில் 'இலங்கையின் தமிழ்த் தேசியவாதம்

பற்றிய வரலாற்று எழுத்தாண்மையானது, அதன் கருத்தியல் வேர்களை 19ஆம் நூற்றாண்டில் வட இலங்கையில் முகிழ்ந்த தமிழ்/சைவ சீர்த்திருத்த மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தில் தேடுகிறது.¹⁰ (அழுத்தம் ஆசிரியருடையது) இவ்வாறு இலங்கையின் தமிழ்த் தேசியமானது அந்நியராட்சிக் காலப்பகுதியில் முகிழ்ப்புப் பெற்றாலும் அக்கருத்து நிலையின் தோற்றத்திற்கும் அதனுடைய வலுவான நிலைப்பாட்டிற்கும், வளர்ச்சிக்கும் சிங்களத் தேசியவாதச் செயற்பாடுகளே பிரதான காரணமாக அமைந்தன. ஏனெனில் இன ஒடுக்கலும் அடையாளத்தின் மறுப்புமே தேசியவுணர்வின் தோற்றத்தையும் வளர்ச்சியையும் ஊக்குவித்து வந்துள்ளதை வரலாறு காட்டுகிறது. இதனையே பேராசிரியர் சிவசேகரம் 'இலங்கையில் தமிழ்த் தேசிய உணர்வின் தோற்றம் சிங்களப் பேரினவாதத்தின் வளர்ச்சியின் விளைவானது'¹¹ என்கிறார்.

இத்தமிழ்த் தேசியமானது காலப்போக்கில் பல உடைவுகளால் பலவீனப்பட்டுள்ளது, பலவீனப்பட்டு வருகிறது என்பதும், இப்பலவீனப்படுதலுக்கு தமிழ்த் தேசியத்தைக் கட்டமைக்க நிறுவனமாக ஒழுங்கமைந்தவர்களே சூத்திரதாரிகளாக அமைந்தனர் என்பதும் வியப்பிற்குரியதாகும். அதாவது இலங்கையில் தமிழ்த் தேசியத்தைக் கட்டமைக்க முனைப்போடு செயற்பட்ட தமிழ்க் காங்கிரஸ், தமிழரசுக் கட்சி போன்றவற்றினதும் இவற்றுக்குப் பின்னர் உருவாக்கப்பட்ட தமிழ்த் தேசிய நிறுவனங்களினதும் செயற்பாடுகளே பிளவுபட்ட தமிழ்த் தேசியத்திற்குப் பிரதான காரணமாக அமைந்தன எனலாம். குறிப்பாக சுதந்திரத்திற்குப் பின் சிங்களத் தலைமைகளால் கொண்டு வரப்பட்ட பிரஜாவுரிமைச் சட்டம் காரணமாக, மலையகத்தில் வாழ்ந்த பெரும்பாலான தமிழர்கள் பாதிக்கப்பட்டனர். அத்தோடு புதிதாக மேற்கொள்ளப்பட்ட குடியேற்றத் திட்டங்களும் தமிழ்த் தேசியத்திற்குப் பாரிய சவாலாக அமைந்தது. இத்தருணத்தில் தமிழ்த் தேசியத்திற்குத் தலைமை தாங்கிய தமிழ்க் காங்கிரஸ் எத்தகையதொரு சிறப்பான நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ளாத காரணத்தால் தமிழ்த் தேசியம் முதன்முதலில் பாரிய உடைவை எதிர்கொண்டதோடு மலையகத் தமிழரின் தனித்த தேசிய உணர்வுக்கும் பிரதான காரணமாக அமைந்தது.

'சுதந்திரத்தையொட்டிய காலப்பகுதியில் இலங்கையின் சிங்களப் பேரினவாத அரசியலுக்கு முக்கிய இலக்கானோர் இந்திய வம்சாவழியினரே. தமிழ்த் தேசியவாத அரசியல், நடைமுறையில் இந்தி வம்சாவழியினரை ஒதுக்கி வைத்தது. இதன் விளைவாக இந்திய வம்சாவழித் தமிழர், தம்மை ஒரு சமுதாயமாகக் கருதும் ஒரு நிலை உறுதியாகியது.¹² தமிழ்க் காங்கிரஸின் செயற்பாடுகள் சிறப்பானதாக அமையாததால் தமிழ்க் காங்கிரஸிலிருந்து பிரிந்த ஒரு சாரார் தமிழரசுக் கட்சியைத் தோற்றுவித்ததோடு மலையகத் தமிழருக்கு பிரஜாவுரிமையைப் பெற்றுக் கொடுப்பதே தமது தலையாய நோக்கமாகக் கொண்டு செயற்பட்டனர். என்றாலும் தமிழரசுக் கட்சியாலும் தமிழர்கள் அனைவரையும் ஒருங்கிணைத்த ஒரு தமிழ்த் தேசியத்தைக் கட்டமைக்க முடியவில்லை. அத்தோடு அதனுடைய செயற்பாடுகளும் அனைத்துத் தமிழர்களையும் ஒன்றிணைப்பதாக அமையவும் இல்லை. '1949இல் தமிழரசுக் கட்சி உருவான போது முன்வைக்கப்பட்ட சமஷ்டிக் கொள்கை, மலையகத் தமிழரது சுயாட்சியையோ, முஸ்லிம்களின் விருப்பு

வெறுப்புக்களையோ கணிப்பில் எடுக்கவில்லை¹³ என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

1956ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட தனிச்சிங்களச் சட்டம் தமிழ்த் தேசியத்திற்கான தேவையை மேலும் அதிகரிக்கச் செய்தது. ஏனெனில் ஒரு சமூக குழுவின் ஆதிக்கம், குறிப்பாகப் பண்பாட்டு ஆதிக்கம் இன்னொரு சமூகக் குழுவில் ஏற்படுவதால் நிகழும் விளைவுகளின் கூறுகள் எளிதில் புறக்கணிக்க முடியாதவையாகும்.¹⁴ தமிழ் மொழி பேசிய சமூகக் குழுவின் மீது சிங்களத்தின் ஆதிக்கமானது மேலாண்மை அதிகாரத்தை செலுத்தமுனைந்தது. இந்தச் செயற்பாட்டின் விளைவே தமிழ்த் தேசிய செயற்பாடுகளைப் பாரியளவில் விரிவடையச் செய்ய பிரதான காரணமாக அமைந்தது. என்றாலும் இச்சந்தர்ப்பத்தைத் தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்ட தமிழரசுக் கட்சி, தனது செல்வாக்கைப் பெருக்கிக் கொள்ள மொழிப்பிரச்சினையை முதன்மைப் படுத்திச் செயற்பட்டது. ஆனால், மலையகத் தமிழரை மெல்ல நழுவவிட்டு வடகிழக்கைத் தனது செயற்பாட்டுக் களமாகக் கொண்டது. இதற்குத் தமிழரசுக் கட்சி கைச்சாத்திட்ட ஒப்பந்தங்களே சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாகும். குறிப்பாக 1949இல் மலையகத் தமிழர் பிரச்சினையைக் காரணங்காட்டி உருவான தமிழரசுக் கட்சி 1957இல் ஏற்பட்ட பண்டாரநாயக்க - செல்வநாயகம் உடன்படிக்கையில் அப்பிரச்சினையைத் தற்காலிகமாக ஒதுக்குவதற்கு உடன்பட்டது.¹⁵ இவ்வாறு அவர்களின் பிரஜாவுரிமைப் பிரச்சினையை மாத்திரமல்லாது அவர்களுடைய மொழி, கல்வி உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதில் கூடத் தமிழரசுக் கட்சி எவ்விதமான அக்கறையையும் கொண்டிருந்ததாக தெரியவில்லை என்பதும் அடையாளப்படுத்தத் தக்கதாகும்.

இத்தகைய காரணங்களால் இலங்கைத் தமிழ்த் தேசியத்திலிருந்து தனிமைப்படுத்தப்பட்டவர்களாக உணர்ந்த மலையகத் தமிழர்கள், தம்மைத் தனித்த ஒரு தேசியமாக உணரத் தொடங்கினர். மேலும் மலையகத் தமிழரின் தனித்த தேசிய உணர்விற்கும், அது தொடர்பான கருத்துநிலைகளின் தோற்றத்திற்கும் அவர்கள் பிராந்திய ரீதியாக வடக்கு, கிழக்கில் இருந்து விலகி சற்று தூரத்தில் வசிப்பதும் ஒரு பிரதான காரணமாக அமைகின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கதே. இத்தகைய செயற்பாடுகளால் பிளவுபட்ட இலங்கையின் தமிழ்த் தேசியம் ஒரு படி பலவீனப்பட்டதோடு பேரினவாத அரசியல் தலைமைகளுக்கும் சாதகமானதொரு நிலைமையைத் தோற்றுவித்தது.

எவ்வாறிருப்பினும் சமாதானத்திற்கான இறுதிப் பேச்சுக்களில் மலையகத் தமிழரும் ஒரு தரப்பினராகக் கலந்து கொள்ளாதது, அவர்கள் ஒரு தனித்த தேசியமா? என்பதில் ஐயப்பாட்டினைத் தோற்றுவிக்கிறதோடு மலையகத் தமிழ் மக்கள் தமிழ்த் தேசியத்திலிருந்து முற்றாக விடுபடுவதை விரும்புகிறார்களா? என்ற வினாவையும் எழுப்புகிறது. ஏனெனில் மலையக அரசியல் தலைமைகளின் கருத்துக்கள் முற்றுமுழுதாக மக்களின் குரலாக ஒலிக்காது சந்தர்ப்பவாதப் போக்குக் கொண்டதாகவும் சுயநலவாதச் செயற்பாடுகள் மேலோங்கியதாகவும் காணப்படுகின்றதைக் காணலாம். எவ்வாறெனினும் மலையகத் தமிழர் தனிமைப் படுத்தப்பட்டதற்கும் இரண்டாம் தர தமிழ்ப் பிரஜைகளாகக் கருதப்பட்டதற்கும் தமிழ்த்

தேசியத்திற்குப் பெரும்பங்கு உண்டு என்பதை மறுக்கவியலாது.

(iii)

தமிழ்த் தேசியம் என்ற பெயரில் தமது அரசியலைக் கொண்டு நடத்த முயன்ற நிறுவனங்கள் வடக்கு, கிழக்கை மையப்படுத்தி மலையகத் தமிழர்களையும் முஸ்லிம்களையும் புறக்கணித்ததை வரலாற்றுப் பாதையில் காணலாம். 'வடக்குக் கிழக்கில் வாழும் தமிழரின் உரிமைப் போராட்டம் பேரளவில் மலையகத் தமிழரையும் முஸ்லிம்களையும் உள்ளடக்கிய போதும் நடைமுறையில் வடக்குக் கிழக்கைச் சார்ந்த தமிழர்களின் நலன்களை ஒட்டியே தன் பாதையை அமைத்துக் கொண்டது.¹⁶ (அழுத்தம் ஆசிரியருடையது) பொதுவாக இலங்கையின் மொழிவழி தமிழ் இனக் குழுமங்களான தமிழர்களையும் முஸ்லிம்களையும் தமிழ்ச் சூழலில் வைத்து நோக்குவது இன்று நெருக்கடிக்காகியுள்ளதைக் காணக் கூடியதாகவுள்ளதோடு இந்நிலை தமிழ்ச் சூழலில் எல்லைக் கோட்டுச் சிக்கலையும் தோற்றுவித்துள்ளது. எனவே இவற்றுக்கான காரணங்களைக் கண்டறிந்து அதனை நிவர்த்தி செய்வதற்குரிய வழிவகைகளை மேற்கொள்வது அவசியமாகும்.

பொதுவாக உலகில் மதங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு தேசியங்கள் உருவாக்கப்படுவது அரிது. முஸ்லிம்கள் மத அடிப்படையில் இஸ்லாமியத் தேசியம் என்றாலும் அவர்களுள்ளும் மொழிசார்ந்த பல தேசியங்களை அடையாளப்படுத்தலாம். அந்த வகையில் இலங்கையில் வாழும் முஸ்லிம்கள் மொழிவாரியாக தமிழ்த் தேசியத்திற்குள் உள்வாங்கப்பட வேண்டியவர்களே. ஏனெனில் வாழும் மொழியையும் அந்த மொழியைப் பேசும் மக்களையும் பிரித்துப் பார்க்க முடியாது.¹⁷ ஆனால், தமிழ்த் தேசியக் கட்டமைப்பிற்குள் முஸ்லிம்கள் பாரிய தாக்கத்தினைச் செலுத்தியதாக, செலுத்துவதாகத் தெரியவில்லை. என்றாலும் இலங்கையின் மொழி வழி தமிழ்த் தேசியம் முழுமை பெற வேண்டுமாயின் தமிழ்த் தேசியத்திற்குள் முஸ்லிம்களும் உள்வாங்கப்பட வேண்டும்.

நடைமுறை நிலைப்பாட்டை நோக்கும் போது, முஸ்லிம்கள் தமிழ்த் தேசியத்தில் இருந்து புறக்கணிக்கப்படும் தன்மையினையும் முஸ்லிம்களே தங்களைத் தனிமைப்படுத்திக் கொள்ளும் நிலையினையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது. ஆரம்பகாலம் முதலே தமது சமூக, பண்பாட்டுக் காரணிகளால் தனித்த தேசியமாக உணரத் தொடங்கிய அல்லது தனித்த தேசியத்தை உருவாக்க முனைந்த முஸ்லிம்கள் 1990களில் வடக்கிலிருந்து விரட்டப்பட்டதும் அக்கருத்து நிலையை மேலும் வலிமைப்படுத்தி, மொழி வழியான தேசியத்தைக் கட்டுடைத்து, மதவழித் தேசியத்தை முழுமையாகக் கட்டமைத்துக் கொண்டனர். இவ்விடத்தில் சேரனின் 'ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராகப் போராடுகிற ஒரு தேசிய இனம் இன்னொரு தேசிய இனத்தை ஒடுக்க முடியுமா?'¹⁸ (அழுத்தம் ஆசிரியருடையது) என்ற வினா அடையாளப்படுத்தி நோக்கக்கூடியதாகும்.

இவ்வாறு இலங்கைத் தமிழ்த் தேசியமானது தமிழ்த் தேசியம், முஸ்லிம் தேசியம் எனப் பிளவுபட்டமை இலங்கையின்

மொழிவழித் தமிழ்த் தேசியத்தைப் பலவீனப்படுத்தப் பிரதான காரணமாக அமைந்தது. 'இந்த நிலைக்குத் தமிழ் அரசியல் தலைமையும் கொழும்பை மையமாக வைத்து இயங்கி வந்த முஸ்லிம் தலைமையும் ஒரு காரணம்'¹⁹ என்பார் சேரன். ஆனால் பேராசிரியர் சிவசேகரமோ 'வடக்கிலிருந்து முஸ்லிம்கள் வெளிப்பேற்றப்பட்டமையைத் தமிழ்த் தேசியவாத சிந்தனையின் ஒரு பின்விளைவாகவே நாம் கருத வேண்டும்'²⁰ என்பார். எவ்வாறிருப்பினும் இச்செயற்பாடானது தமிழ்த் தேசியத்திற்குப் பாரிய பின்னடைவையே தந்துள்ளது. எனவே இலங்கையில் மொழிவழி தமிழ்த் தேசியம் முழுமையான பெறவேண்டுமென்றால் அதில் மலையகத் தமிழருக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் உரிய இடத்தினை வழங்க வேண்டும். ஆனால், நடைமுறையில் 'முஸ்லிம்களும் மலையகத் தமிழர்தும் தனித்துவத்தை ஏற்று, அவர்களது தேவைகளைத் தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் சுயநிர்ணயத்திற்கான போராட்டத்துடன் இணைத்துப் பிரச்சினைகளை அணுகும் மனப்பக்குவம் எந்த விடுதலை இயக்கத் தலைமையிடத்தும் இதுவரை காணப்படவில்லை.'²¹ (அழுத்தம் ஆசிரியருடையது) அத்தோடு முஸ்லிம்களும் தமக்கான சுயநிர்ணயத்தை விடுத்து, ஒன்றிணைந்த இலங்கையின் கீழ் தமது மொழிவழி தமிழ்த் தேசியத்தை மறுத்து, மதவழி இஸ்லாமிய தேசியத்தைக் கட்டமைக்க முனைகின்றனர். ஆனால், அவர்களிடத்தும் பிராந்திய ரீதியான பல உடைவுகளை இன்று அடையாளப்படுத்தக் கூடியதாகவே உள்ளது. என்றாலும் இனிவருங்காலங்களில் முஸ்லிம்களும் தமது சுயநிர்ணயத்தின் பாரிய போராட்டங்களில் ஈடுபடக்கூடிய வாய்ப்பும் உண்டு.

இவ்வாறு பல உடைவுகளைச் சந்தித்த தமிழ்த் தேசியத்தின் தற்கால நிலைமையை நோக்கும் போது அது இன்னும் பலவீனப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். இவ்வளவு காலமும் வடக்கு, கிழக்கு எனக் கட்டிக்காக்கப்பட்ட தமிழ்த் தேசியமானது இன்று வடக்கு x கிழக்கு எனக் குறுகியுள்ளது. அதாவது வடக்கினை மையப்படுத்திய தமிழ்த் தேசியத்திலிருந்து கிழக்குப் பகுதி பிராந்திய ரீதியாக தன்னை விலக்கிக் கொண்டுள்ளது எனலாம். எனினும் கிழக்கு ஒரு தனித்த தமிழ்த் தேசியம் தான் என்ற கருத்து இதுவரை உரத்து ஒலிக்காவிடினும் இனிவருங்காலங்களில் பிராந்தியரீதியாக கிழக்கு ஒரு தனித்த தேசியமாகக் கூடிய வாய்ப்பும் உண்டு. ஏனெனில் வடக்கினை மையப்படுத்திய தமிழ்த் தேசியவாத கருத்துக்களோ சுயநிர்ணய உரிமை கோரி ஆயுதம் ஏந்திப் போராட, பிரிந்து சென்ற கிழக்கோ வடக்கின் ஆயுத கலாசாரத்திலிருந்து விடுபட்டு, ஜனநாயக மார்க்கத்தில் ஒருங்கிணைந்த அரசின் கீழ் தமது உரிமைகளை வென்றெடுக்க முயல்கின்றன. என்றாலும் இத்தகைய தமிழ்த் தேசிய பிளவை அப்பகுதி மக்கள் முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்கின்றார்களா? என்பது ஐயத்திற்குரியதாகும். ஏனெனில் அண்மையில் இடம்பெற்ற கிழக்கு மாகாணசபைத் தேர்தலை மக்களாட்சி தத்துவத்தின் பிரதிபலிப்பாக ஏற்றுக்கொள்வதில் ஏற்பட்ட சந்தேகத்தை யாவரும் அறிவர்.

இப்பிளவினாலேயே தமிழ்த் தேசியம் பாரிய பலவீனமடைந்ததோடு தமிழர் விடுதலைப் போராட்டமும் பின்னடைவை எதிர்கொண்டது. இப்பிளவிற்குப் பின்னரான

காரணங்களையும் தமிழ்த் தேசிய கட்டமைப்பின் பின்னணியில் விளங்கிக் கொள்ளலாம் எனப்படுகிறது. அதாவது தமிழ்த் தேசியத்திற்குள் தொடர்ந்து பக்கச்சார்பு நீடிக்கிறது என்ற கருத்து பரவலாக நிலவுகிறது. குறிப்பாக பேரளவிற்கு கிழக்கு மாகாணத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கட்சியின் (தமிழரசு கட்சி) தலைமைப் பொறுப்புக்களில் அமர்த்தப்பட்டாலும் அரசியல் தீர்மானங்கள் யாழ்ப்பாண வேளாள மேட்டுக்குடிகளது நலன்களை ஓட்டியே எடுக்கப்பட்டன.²² என்பார் பேராசிரியர் சி. சிவசேகரம். இத்தகைய செயற்பாடுகளின் தாக்கம் காலத்திற்கு காலம் தமிழ்த் தேசிய நிறுவனங்களில் ஏதோ ஒரு வகையில் இடம்பெற்றிருக்கலாம் என்றவகையில், கிழக்கை, வடக்கை மையப்படுத்திய தமிழ் தேசியத்திலிருந்து பிராந்திய ரீதியாகப் பிரிந்து செல்வதற்கு தமிழ்த் தேசியத்தின் போக்குகளே காரணமெனலாம்.

இவ்வாறு நோக்கும் போது தமிழ்த் தேசியத்திற்குள் பல்வேறு பிளவுகள் இடம்பெற்றிருப்பதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இதற்கு இலங்கைத் தமிழ்த் தேசியமானது வடக்கு பிரதேசத்தில் மையப்பட்டிருந்ததும் தமிழ்த் தேசியவாதிகள் பெரும்பாலும் இவ்வடக்கு மையத்தை தொடர்ந்து பாதுகாக்க முனைந்தமையுமே பிரதான காரணமெனலாம். எனவே 'இந்த தமிழ்த் தேசியத்திற்குள்ளே பல்வேறுபட்ட முகங்களும் படிமங்களும் தமக்குள் போட்டி போடுவதை காணக் கூடியதாகயிருக்கிறது'²³ என்ற சேரனின் கருத்து ஏற்கக்கூடியதே.

(iv)

தேசியம் என்ற அம்சமானது நிலத்துடன் இணைந்த ஒரு விடயமாகும். குறிப்பிட்ட மொழியினை அடிப்படையாகக் கொண்ட மக்கள் கூட்டம் ஒரு குறித்த நிலப்பரப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டே வாழ்ந்து வருகிறது. 'தமிழன் என்பது அடிப்படையில் தமிழ் நிலம் பற்றிய நினைவைக் கொண்ட ஒரு சொல்லாடலே'²⁴ என்று கூறப்படுகின்றது. ஆனால், இக்கருத்துநிலையை இலங்கையின் பேரினவாதம் முறியடிப்பதற்கு தமிழ்த் தேசியம் இத்தகைய பல பிளவுகளை எதிர்கொண்டதே பிரதான காரணம். ஏனெனில் தமிழ்த் தேசியத்திற்குப் பின்னாலான அரசியலானது, சுயநல போக்கு மிகுந்ததாகவும் தேசியம் என்ற பெயரில் செயற்படும் நிறுவனங்கள் தமது அதிகார வீச்சினை பரந்த தமிழ் மக்கள் மீது செலுத்தி, தமக்குரிய இருப்பு நிலையையும் தம்மையும் வளப்படுத்துவதாகவும் அமைந்தமையே எனலாம். ஏனெனில், தேசியம் என்பதே 'அரசு அதிகாரங்களைக் கைப்பற்றுவது மற்றும் தக்கவைப்பது என்கிற இரட்டைப் பணிகளுடன் தொடர்புடையதாகிறது. ஒடுக்கப்படுவது இதற்கு காரணமாக இருக்கலாம். அதே சமயத்தில் ஒடுக்குகிற நோக்கமும் தேசியத்திற்குக் காரணமாகலாம்.'²⁵

இத்தகைய நிலையில் அதாவது மொழிவழித் தமிழ்த் தேசியம் பிராந்திய ரீதியாகவும் மதரீதியாகவும் பிளவுபட்டும் குறுகிப்போயும் உள்ள நிலையில் குறிப்பிட்ட நிலப்பகுதியில்/ பிரதேசத்தில் மாத்திரம் ஆயுதமேந்திப் போராடிப் பெறுவதற்கு அல்லது உருவாக்க முனைந்த தமிழ்த் தேசியம் யாருக்கானது? அத்தமிழ்த் தேசிய நிலப்பகுதியில் ஏனைய பிரதேச தமிழர்களின் நிலைப்பாடு எத்தகையது? அக்குறித்த பிரதேசத்தை

மையப்படுத்திய தமிழ் நிலமொன்று தேவையானதா? இலங்கையில் தமிழர் என்ற வகைப்பாட்டுக்குள் உள்ளடங்குவோர் யார்? தேசியம் என்பதே வெறும் மாயைகளால் கட்டமைக்கப்பட்டதா? அல்லது தேசியம் அரசியல் ரீதியாய் நியாயப்படுத்திக் கொள்ளப் பயன்படும் கொள்கையா? போன்ற பல வினாக்கள் எழுவது தவிர்க்க முடியாததாகின்றது.

(v)

எமது நாட்டில் இடம்பெற்று வந்த யுத்தம் தற்பொழுது முடிவுக்கு கொண்டுவரப்பட்டுள்ளதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அதாவது வடக்கு தமிழ்த் தேசியத்தின் தலைமைத்துவமான விடுதலைப் புலிகளை இலங்கை அரசுப்படைகள் வெற்றிக் கொண்டுள்ளதன் மூலம் தனித் தமிழ் நிலத்திற்கான ஆயுதப் போராட்டம் முடிவுக்கு கொண்டுவரப்பட்டுள்ளதாக கூறப்படுகின்றது. இதனால் இதுவரை காலமும் பெரும்பாலான தமிழர்களால் எதிர்பார்க்கப்பட்ட தமிழீழம் கைநழுவிப் போயுள்ளது எனப்படுகின்றது.

இந்நிலையானது இதுவரைக் காலமும் வடக்கு தமிழ்த் தேசியத்தினை முதன்மைப்படுத்தி செயற்பட்டுவந்த இலங்கைத் தமிழ்த் தேசியத்தை கட்டமைப்பதில் அல்லது தமிழ்த் தேசிய செயற்பாட்டிற்கான ஒரு மாற்றுத் தேவையை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இதன் பயனாக நாடுகடந்த தேசியம் என்ற கருத்தியல் தற்பொழுது முனைப்புப் பெற்றுள்ளது. அதாவது இலங்கை அரசுக்குள் தனித்தமிழ் நிலத்திற்கான போராட்டம் முடிவுக்கு கொண்டுவந்த பிறகு அப்போராட்டத்தை முன்னெடுக்கும் ஒரு மாற்று வழிமுறையாக நாடு கடந்த தேசியம் என்ற கருத்தியல் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஏனெனில் 'நாட்டிற்கு வெளியிலான அரசாங்கங்கள் குறுகிய எதிர்காலத்தில் நாடு திரும்பி உண்மையான அரசாங்கத்தை அமைக்கும் நோக்கத்திலேயே தோற்றுவிக்கப்படுகின்றது.'²⁶ குறிப்பாக உலக நாடுகள் பல இவ்வாறு நாடுகடந்த தேசியமாக அல்லது நாடுகடந்த அரசாங்கமாக செயற்பட்டு தமக்கான தனிநாட்டினைப் பெற்றுக்கொண்டுள்ளதைக் காணலாம். என்றாலும் இக்கருத்தியல் இலங்கையின் தற்போதய நிலைமையில் தமிழருக்கு சாத்தியமானதா? என்ற கேள்வி பலராலும் விமர்சிக்கப்படுகின்றது.

குறிப்பாக இலங்கையில் நாடுகடந்த தேசியம் என்ற கருத்தியலினை பிரதானமாக முன் வைப்பவர்கள் பலம் பெயர்ந்த தமிழர்களே காணப்படுகின்றனர். அவர்களிடம் இன்னும் தனித்தமிழ் நில உருவாக்கத்திற்கான ஆர்வம் குறைவில்லை போலும். ஆனால், உள்ளூர் அபிப்பிராயமானது நாடுகடந்த தேசியம், தனித் தமிழ்நாடு போன்ற கோரிக்கைகளில் அதிக ஆர்வம் செலுத்தாது ஒன்றிணைந்த இலங்கையின் கீழ் அரசியல் தீர்வை நாடும் போக்கினைக் கொண்டுள்ளமையினை அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. எனவே நாடுகடந்த தேசியமும் தமிழருக்கான தேசியத்தைக் கட்டமைப்பதில் சிறப்பாக செயற்படும் என்பது சந்தேகத்திற்குரியதாகின்றது.

ஏனெனில் உள்ளூர் அபிப்பிராயம் நாடுகடந்த தேசியத்தில் அதிக கரிசனை காட்டுவதாக தெரியவில்லை. அத்தோடு புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களால் முன்னெடுக்க முயலும் இந்நாடுகடந்த தேசியம் பற்றிய

கருத்தாடல்கள் மலையகத் தமிழரையும், முஸ்லிம்களையும் உள்வாங்குமா? என்ற ஐயப்பாட்டையும் தோற்றுவிக்கிறது. ஒப்பீட்டளவில் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் எண்ணிக்கையில் வடக்கு, கிழக்கு தமிழர்களைவிட மலையகத்தமிழர் மற்றும் முஸ்லிம்கள் குறைவாகக் காணப்படுவது இத்தேசியத்தின் கட்டமைப்பில் பாரிய தாக்கத்தினைச் செலுத்தும் என்பதில் எவ்வித ஐயமும் இல்லை. ஆகவே இந்த நாடுகடந்த தேசியமும் இலங்கையின் அனைத்து தமிழ்ப் பேசும் மக்களையும் உள்வாங்கி சக்திவாய்ந்ததொரு தேசியமாக செயற்பட்டு தமிழ்த் தேசியத்தை வளப்படுத்தும் என்று கூறமுடியாதுள்ளது. எவ்வாறிருப்பினும் நாடுகடந்த தேசியமாக செயற்படும் போது, உலக நாடுகள் இத்தேசிய பிரச்சினையை தீர்ப்பதற்கு முன்வருவதோடு உள்நாட்டின் ஆட்சியமைப்பிலும், கொள்கை உருவாக்கத்திலும் பாரிய தாக்கத்தினை செலுத்துவதாகவும் அமையும். எனவே இந்நாடு கடந்த தேசியம் தமிழ்த் தேசியத்தினை வளப்படுத்துவதாகவும் அமையும். ஆனால், அது அனைத்து தமிழ்பேசும் மக்களின் நலன்களை கருத்தில் கொண்டு முழுமை பெற்ற தமிழ்த் தேசியமாக செயற்பட வேண்டும். அப்போது தான் அத்தேசியம் சக்திவாய்ந்ததாகவும் பலம்பொருந்தியதாகவும் அமையும்.

இவ்வாறு தமிழ்த் தேசியம் பல உடைவுகளைச் சந்தித்து சிதைந்து காணப்பட்டாலும் பக்கச் சார்புகள் மேலோங்கிக் காணப்பட்டாலும் தமிழ்த் தேசியம் கட்டாயமானது, பராமரித்துப் பாதுகாக்க வேண்டியது. ஏனெனில் 'குறிப்பிட்ட சமூகத்தினரின் வரலாற்று நினைவுகள், அவர்களது அன்றாட வாழ்வுடன் பிரிக்க முடியாதபடி பிணைந்துள்ள பழக்க வழக்கங்கள், காலம் காலமாக அச்சமூகத்தினர் கடைப்பிடித்து வரும் சடங்குகள், கொண்டாடும் திருவிழாக்கள், கையாளும் மொழிப்பிரயோகங்கள், அவர்கள் உண்ணும் உணவு, உடுக்கும் உடைகள், சைகைகள் ஆகியவற்றின் ஒட்டுமொத்த வெளிப்பாடாகவும் தேசிய உணர்வு விளங்குகிறது'²⁷ இதனாலேயே சேரன் 'தேசியவாதங்களைப் புறந்தள்ளி விடவோ, கவனிக்காமல் தட்டிக்கழிக்கவோ. அன்றியும் தேசியத்தைக் கடந்து போகவோ முடியாது.'²⁸ என்கின்றார். அத்தோடு தனக்கான ஒரு நிலம் இல்லாத மொழி விரைவில் அழிந்துவிடும், மொழி வழி அடையாளம் வரலாற்றுக் கதையாகிவிடும் போன்ற கருத்தாடல்கள் பரவலாக கலந்துரையாடப்படுவதையும் காணலாம்.

எனவே தமிழ் நிலம் ஒன்று உருவாக்கப்பட வேண்டியது அவசியப்படுகிறது. அது குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தை மையப் படுத்தியதாகவோ அல்லது வேறு எவ்வகையிலோ கட்டமைக்கப்படலாம். ஆனால், அங்கு அனைத்து தமிழ் பேசும் மக்களுக்கும் சம வாய்ப்பும் சமபங்கும் வழங்கப்படுவதோடு சகலரும் தமிழர் என்ற வகைப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். அத்தோடு சகல தமிழர்தும் தனித்துவத்தை மதித்து அவர்களது தேவைகளை தமிழ்த் தேசியம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். அப்போதுதான் அத்தமிழ்த் தேசியம் நிலைபெற்று, வலிமையுடையதாகவும் ஜனநாயகத் தன்மை பொருந்தியதாகவும் காணப்படும். ஏனெனில் தேசிய உணர்வை மையப்படுத்தி மக்கள் எழுச்சிகளை உருவாக்கி விடுதலை பெற்ற நாடுகள் எந்த அளவிற்கு சனநாயகத் தன்மையுடைய பக்கச்சார்பற்ற சமூக நிறுவனங்களை நடைமுறையாக்கின? மக்களின் சுதந்திரத்தையும் சமத்துவத்

தையும் எந்தளவிற்குப் பாதுகாத்தன? என்பது சந்தேகத்திற்குரியதாகும். என்றாலும் இலங்கை அரசின் எதிர்கால நிலைப்பாடு மற்றும் அதன் செயற்பாடுகள் ஒரு தனித் தமிழ் நிலத்திற்கான சாத்தியப் பாட்டைக் கேள்விக்குள்ளாக்கும் வாய்ப்பும் உண்டு.

இவ்வாறு இலங்கையின் தமிழ் தேசியத்தை நோக்கும் போது தமிழ்த் தேசியம் என்ற கருத்தியலுக்குப் பின்னாலான வெறுமையை உணர்ந்து கொள்ளக் கூடியதாக உள்ளது. எனவே, இந்நிலையை மாற்ற வேண்டும், சுயமிகுந்து போன தமிழ்த் தேசியத்தை மீளக் கட்டமைக்க வேண்டும். அப்போது தான் தேசியம் பற்றியதும் இலங்கைத் தமிழ்த் தேசியம் பற்றியதுமான முக்கியத்துவத்தை சிறப்பாக உணர்ந்து கொள்ள முடியும்.

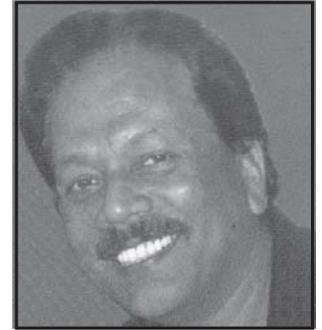
அடிக்குறிப்புகள்.

1. Stalin. J.V. Marxism and national qn., masspublication, 1976. p.13,20.
2. தீராநதி, ஜூலை, 2008, ப.40.
3. கேசவன். கோ, தமிழ் மொழி இனம் நாடு, அலைகள் வெளியீட்டகம், 1998, ப.03.
4. மார்க்ஸ், அ., ரவிக்குமார், வேல்சாமி, தேசியம் ஒரு கற்பிதம், விடியல் பதிப்பகம், 1994, ப.38.
5. சிவசேகரம், சி, தேசியவாதமும் தமிழர் விடுதலையும், புதியபூமி வெளியீட்டகம், 1999, ப.35.
6. தீராநதி, செப்டெம்பர், 2008, ப.59.
7. சிவசேகரம், சி. மு.கு. நூல், 1999, ப.ii
8. இலங்கையின் சமூகத்தையும் பண்பாட்டையும் வாசித்தல். தெரிவு செய்யப்பட்ட கட்டுரைகள், தொகுதி 02, 2008, ப.3.

9. கைலாசபதி, க. இலக்கியச் சிந்தனைகள், குமரன் புத்தக இல்லம், 1983. ப.44.
10. வைத்தீஸ்பரா. இர, மார்க்ஸிசம் தேசியவாதம் புலிவாதம், இனத்துவ கற்கைகளுக்கான சர்வதேச நிலையம், 2007,ப.,02
11. சிவசேகரம், சி. மு.கு. நூல் 1999,ப.18.
12. இமயவரம்பன், சுயநிர்ணய உரிமையில் முஸ்லிம்கள் மலையக மக்கள், புதியபூமி வெளியீட்டகம், 1994. ப.53.
13. சிவசேகரம், சி.மு.கு. நூல், 1999,ப.20.
14. அரசு, வீ, புனைவின் வரலாறும் வாசிப்பின் அரசியலும், இளவழிகள் பதிப்பகம், 2001, ப.160.
15. சிவசேகரம், சி. மு.கு. நூல், 1999, ப.20.
16. இமயவரம்பன், மு.கு. நூல். 1994,ப.50.
17. கேசவன், கோ. மு.கு. நூல். 1998, ப.03.
18. சேரன், கடவுளும் பிசாசும் கவிஞனும், காலச்சுவடு பதிப்பகம், 2006.ப.67.
19. மேலது, ப.173.
20. சிவசேகரம். சி,மு.கு.நூல், 1999, ப.55.
21. மேலது, ப.31.
22. மேலது, ப.22.
23. சேரன், மு.கு.நூ, 2006, ப.45.
24. கீதபொன்கலன். எஸ்.ஐ. 'நாடுகடந்த அரசாங்கமும் அரசியல் தீர்வு முயற்சிகளும்', தினக்குரல், 05.07.2009, ப.4.
25. தீராநதி, செப்டெம்பர், 2008,ப.58.
26. மார்க்ஸ், அ. ரவிக்குமார், வேல்சாமி, மு.கு.நூ, 1994, ப.43.
27. அரசு, வீ.மு.கு.நூ, 2001,ப.158.
28. சேரன், மு.கு.நூ.2006,ப.49.

ஞானத்தின் கண்ணீர் அஞ்சலி

தெ. நித்தியகீர்த்தியின் மறைவு

புலோலி கிழக்கைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட பிரபல எழுத்தாளர் தெ. நித்தியகீர்த்தி சென்ற மாதம் அவுஸ்திரேலியாவில் காலமானார்.

'கடவுள் கதைப்பாரா' என்ற தினகரன் பத்திரிகையில் வெளிவந்த சிறுகதையின் மூலம் எழுத்துலகில் பிரவேசித்த நித்தியகீர்த்தி பல சிறுகதைகளையும் இரண்டு நாவல்களையும் எழுதியுள்ளார். இவரது 'மீட்டாத வீணை' நாவல் 1972ல் வெளிவந்தது. 'தொப்புள் கொடி' என்ற புலம்பெயர் நாவலுக்கான வெளியீட்டு விழாவின் திகதி குறிக்கப்பட்டிருந்த போதும் விழாவின் முன்னரே மரணமடைந்து விட்டார்.

ஞானம் சஞ்சிகையில் 2007ல் பிரசுரமான 'போர்வைகள் மறைக்காத பார்வைகள்' என்ற இவரது சிறுகதை முத்திரைக்கதையாக வெளிவந்து தகவத்தின் முதற் பரிசையும் பெற்றுக் கொண்டது.

இவர் நாடகங்களை எழுதி நெறியாள்வதிலும் ஆற்றல் கொண்டவர். இவரது தங்கப்பதக்கம் நாடகம் 1970ல் குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க சபை நடத்திய போட்டியில் தங்கப் பதக்கம் பெற்றது. நியூசிலாந்து, அவுஸ்திரேலியா நாடுகளிலும் இவரது நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டன.

இவர் நியூசிலாந்து அவுஸ்திரேலியா நாடுகளில் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவராகவும் இருந்து சிறப்பித்துள்ளார்.

எம்.பி.ஏ. பட்டதாரியான இவர் சம்பியா, சிம்பாப்வே, நியூசிலாந்து எனப் பல நாடுகளில் பணி புரிந்து கடைசியாக அவுஸ்திரேலியாவில் கணக்காளராகக் கடமையாற்றினார்.

நித்தியகீர்த்தியின் பிரிவால்வாடும் அன்னாரது குடும்பத்தினருக்கும் இலக்கிய நெஞ்சங்களுக்கும் ஞானம் அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கண்ணீர் அஞ்சலி செய்கிறது.

தினமும் தகவல் சொல்லி தமிழர்களின் இதயங்களில் இடம்பிடித்த தென்கச்சி கோ. சுவாமிநாதன்

- ஓர் அஞ்சலிக் குறிப்பு -

- அருட்திரு தமிழ் நேசன் அடிகள்

எழுத்தாளரும் வானொலி தொலைக்காட்சிப் பேச்சாளருமான தென்கச்சி கோ. சுவாமிநாதன் அவர்கள் கடந்த செப்டம்பர் மாதம் 16ம் திகதி காலமானார் என்ற செய்தி காற்றோடு கலந்து வந்து நெஞ்சத்தைக் கனக்கச் செய்தது. சில காலம் உடல் நலம் பாதிக்கப்பட்டிருந்த அவர், சென்னையில் தனியார் மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்த வேளையில் இவ்வலகத்திலிருந்து விடைபெற்றுச் சென்று விட்டார். இறக்கும் போது இவருக்கு வயது 63.

தென்கச்சி சுவாமிநாதன்! பெயருக்கு முன்னுள்ளது அவருடைய ஊர்! தமிழ் நாட்டில் உள்ள அரியலூர் மாவட்டம் தென்கச்சி பெருமாள் நத்தம் என்ற ஊரில் பிறந்த கோ. சுவாமிநாதன் வேளாண்மைப்பட்டதாரி ஆவார். 'தென்கச்சியார்' என்று வாசகர்களாலும், வானொலி நேயர்களாலும் அன்புடன் அழைக்கப்பட்ட இவர், தமிழ்நாடு வானொலி நிலையத்தின் பண்ணை இல்ல ஒலிபரப்புப் பிரிவில் உதவி ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். பின்னர் அதே பிரிவின் ஆசிரியராகிய சென்னை வானொலிக்கு வந்து அதன் உதவி இயக்குநராகப் பதவி உயர்வு பெற்று பணிபுரிந்து ஓய்வுபெற்றார்.

எளிய குட்டிக் கதைகள் மூலம், வானொலியிலும் தொலைக்காட்சியிலும் இவர் வழங்கிய 'இன்று ஒரு தகவல்' நிகழ்ச்சி தமிழர்களிடையே மிகப்பிரபலமாகப் பேசப்பட்டது. இந்த நிகழ்ச்சியை அகில இந்திய வானொலியில் நாள் தவறாமல் 14 ஆண்டுகள் தொடர்ந்து தன்னுடைய சொந்தக் குரலிலேயே வழங்கியவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தச் சாதனையை இதுவரையில் வேறெந்த சர்வதேச வானொலியும் - 'பி.பி.சி', 'வொய்ஸ் ஒவ் அமெரிக்கா' கூட நிகழ்த்தியிருக்கவில்லை. ஆக கின்னஸ் புத்தகத்தில் இடம்பெறத் தகுதியிருந்தும் கூட அதில் அக்கறையில்லாமல் அமைதியாக இருந்துவிட்டார் என்று இவரை நேர்கண்டவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

பெயர் குறிப்பிடப்படாமலும், நானொன்றுக்கு நான்கு தடவையும் மறு ஒலிபரப்பான நிகழ்ச்சியும் 'இன்று ஒரு தகவல்' மட்டுமே என்பது இவருடைய மற்றொரு சாதனை. 14 வருடங்களிலும் இவரால் சொல்லப்பட்ட தகவல்கள் யாவும் 25 இற்கும் மேற்பட்ட பாசங்களாக அச்சில் வெளிவந்துள்ளன. 'அய்யாசாமியின் அனுபவங்கள்' என்ற வானொலி நகைச்சுவை நாடகமும், தேசிய ஒருமைப்பாட்டுப் பாடல்களைக் கொண்ட சில நூல்களும் கூட வெளிவந்துள்ளன.

வானொலியினூடு தவழ்ந்து சென்றவற்றையெல்லாம் அழகுற அச்சாக்க நினைத்த சில பதிப்பகங்கள்

தென்கச்சியாரிடமிருந்து வெறும் அனுமதியை மட்டும் வாங்கிக் கொண்டு செயலாக்கியிருக்கின்றன. இதற்காக பதிப்பகங்கள் கொடுத்த பணத்தொகையெல்லாம் அவர் அநாதை இல்லங்களுக்குக் கொடுத்து நிறைவுகண்டிருக்கிறார்.

யாருமில்லாத நேரம் பார்த்து இவருடைய வீட்டிற்குள் நுழைந்த திருடர்கள் 'வீடு தென்கச்சி சுவாமிநாதனுடையது' என்று தெரிந்ததும் திருடாமல் சென்றிருக்கிறார்கள்.

பேச்சுத் தமிழை முதன் முதலில் வானொலிக்குள் புகுத்தி வெற்றி கண்டவர். பின்னாளில் தொலைக்காட்சிக்கும் அதுவே மொழியாகிவிட்டிருந்தது. ஒலிபரப்பாளர், நாடக எழுத்தாளர், கவிஞர் என்கிற பல அடையாளங்களுடன் இருந்தவர். சன் தொலைக்காட்சி மூலம் நம் இல்லங்களுக்கும் வந்துபோனார்.

'இன்று ஒரு தகவல்' மூலம் அனைத்துத் தரப்பினருக்கும் இவர் கூறிய அறிவுரைகள் அரிய செய்திகளாக மக்கள் மனதில் பதிந்தன. தினமும் திகட்டாமல் தகவல் சொன்னதால் பலராலும் தேடப்பட்டார். நடிகர் திலகம் சிவாஜி கணேசன்கூட இவரைப் பார்க்க ஆவலாய் இருந்தார்.

அவருடைய அறிவும் திறமையும் எளிமையாக, நகைச்சுவையாகப் பேசும் பக்குவமும் மக்களைப் பெரிதும் கவர்ந்தன. அவருடைய செய்திகளை இலகுவாக மக்கள் புரிந்துகொண்டார்கள்.

இன்று ஒரு தகவல் நிகழ்ச்சித் தயாரிப்புக்காக இவர் தினமும் இரண்டு மணித்தியாலங்கள் செலவிடுவாராம். காலை 6 மணிக்கு வீட்டைவிட்டுப் புறப்பட்டுப் போய் 7 மணிக்கு அலுவலகத்திற்குச் சென்றுவிடுவார். 9 மணிவரை அலுவலகத்தில் யாருமே இருக்க மாட்டார்கள். 10 மணிக்குத்தான் அலுவலக நேரம் ஆரம்பமாகும். இந்த இரண்டு மணித்தியாலங்களுக்குள் ஒரு நிகழ்ச்சியை எழுதிப் பதிவு செய்து வைத்துவிடுவார். மேலதிகமாக 10 நிகழ்ச்சிகளை வைத்திருப்பார். விடுமுறை எடுக்க வேண்டி வந்தால் கொடுப்பதற்காக.

தென்கச்சியின் தனிப்பட்ட வாழ்வு சாதாரண மனிதர்களின் மனோபாவத்திலிருந்து சற்று வேறுபட்டதாகவே இருந்தது. அதிர்ந்துபேசவே தெரியாத, இலக்கணம் மாறாத இனிய மனிதர் அவர். போட்டி மனப்பான்மை இல்லாதவர், கோபப்பட்டாதவர், எதற்காகவுமே அழாதவர்.

"வாழ்க்கையில் முன்னேறுவதற்கு போட்டி அவசியம். வெற்றிபெறவேண்டும் என்ற ஆர்வம் தேவைதான். ஆனால் விட்டுக்கொடுக்கிற மனோபாவம் அதைவிடச் சிறந்தது. எல்லா இடத்திலும் இது முடியாது. ஒட்டப்பந்தயத்தில்

கலந்துகொண்டு விட்டுக்கொடுத்திடலாமா என்றெல்லாம் நினைக்கக்கூடாது” என்கிறார். பல இடங்களில் பொதுமக்கள் இவரிடம் கேள்வி கேட்பதுண்டு. “இளைஞர்கள் சுகி சிவத்தினுடைய பேச்சையும் கேட்கிறார்கள் உங்கள் பேச்சையும் கேட்கிறார்கள். யாரைப் பின்பற்றுவது என்று தெரியவில்லை” என்ற இவரிடம் கேட்கும்போது இவருடைய பதில், “வாழ்க்கையில் முன்னேற வேண்டும் என்று நினைக்கிறவர்கள் சுகி சிவத்தைப் பின்பற்றட்டும். வாழ்க்கையில் நிம்மதியாக இருக்க விரும்புகிறவர்கள் என்னுடைய பேச்சைக் கேட்கட்டும்” என்பதுதான்.

ஒருமுறை ‘நேருக்கு நேர்’ என்றொரு மேடை நிகழ்ச்சியில் ஒருவர் தென்கச்சியாரைப்பார்த்து, “உங்களை முட்டாள் என்று சொன்னால் உங்களுக்கு கோபம் வராது என்று சொல்கிறார்கள். கவலையாவது படமாட்டீர்களா?” என்று கேட்டார். “நிச்சயம் கவலைப்படுவேன், ஏனென்றால் என்னை முட்டாள் என்று சொன்னதற்காக அல்ல. ஒரு சர்வதேச இரகசியத்தை வெளியே விட்டு விட்டீர்கள் என்பதற்காக” என்று தென்கச்சி பதில் சொன்னார். “என்னை அறிவாளி என்ற நினைத்துக்கொண்டிருந்தால்தான் அந்தக் கேள்வி எனக்கு கோபத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கும். ஏற்கனவே நான் ஒரு ‘அடி முட்டாள்’ என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அவர் முட்டாள் என்று கௌரவமாகப் பேசியிருக்கிறார். பதவி உயர்வுதானே” என்று அவர் மேலும் கூறுகிறார்.

அப்பா அம்மா இறந்தபோதுகூட இவருக்கு இயல்பாகவே அழகை வரவில்லை. அவர் அழக்கூடாது என்று நினைக்கவும்

இல்லை. அப்பாவின் மரணச் சடங்கில் தப்பு அடிச்ச ஆட்க்கொண்டிருந்தவர்களைப் பார்த்து “ரொம்ப அடிக்காதிங்கப்பா. இறந்தவர் எழுந்து வந்துவிடப்போறார்” என்று ஜோக் அடித்துள்ளார்.

இவருடைய மனோநிலையை ஆய்வுசெய்த சென்னைப் பல்கலைக்கழக மனோதத்துவப் பேராசிரியரும் மாணவர்களும் இவரை ஆய்வுசெய்தபின் இவரைப் பற்றி இவரிடம் தெரிவித்த முடிவு சுவாரஸ்யமானது. “உங்களை யாராலும் ஜெயிக்க முடியாது. ஏனென்றால் நீங்கள் தோற்றுப் போவதற்குத் தயாராக இருக்கிறீர்கள். தோற்றுப்போகத் தயாராக இருப்பவர்களை யாராலும் ஜெயிக்க முடியாது”

செல்வ வளம் கொண்ட இவர் எளிமையாக வாழ்ந்தார். மனைவியுடன் சென்னையில் வாழ்ந்து வந்த இவருக்கு ஒரு மகள் உள்ளார். சில வாரங்களுக்கு முன் ‘இனிய உதயம்’ இதழுக்குப் பேட்டியளித்த இவரிடம், “சிரிக்கச் சிரிக்க கதை சொல்கிறீர்கள். ஒரு குட்டிக் கதை மூலம் வாசகர்களைக் கண் கலங்கச் செய்ய முடியுமா?” என்று நிருபர் கேட்டதற்கு தென்கச்சி சொன்ன பதில், “நல்ல இதயமுள்ள வாசகர்களைக் கண் கலங்கச் செய்ய இன்றைக்குக் குட்டிக் கதைகள் கூடத் தேவையில்லை. ஒருவார்த்தை போதும் ஈழத்தமிழர்கள் என்றார்.

தினமும் தகவல் சொல்லி தமிழர்களின் இதயங்களில் இடம்பிடித்த தென்கச்சி கோ. சுவாமிநாதனுக்கு ஈழத் தமிழர்கள் சார்பில் இதய அஞ்சலிகளைச் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

“விடிவு” - திருடப்பட்ட சிறுகதை

அமரர். செம்பியன் செல்வன் நினைவுச் சிறுகதைப் போட்டியில் 3ம் பரிசைப் பெற்றதாக ‘விடிவு’ என்னும் சிறுகதை ஒக்ரோபர் மாத ‘ஞானம்’ இதழில் வெளியாகியுள்ளது. செல்வி. ஞானகரன் யூடிற் ஷியானா என்பவர் எழுதியதாகவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இச்சிறுகதை இதே தலைப்பில் 11.09.1999 திகதி ‘உதயன் - சஞ்சீவி’ பத்திரிகையில் என்னால் எழுதப்பட்டது. பின்னர், மல்லிகைப்பந்தல் வெளியீடான, யாழ். பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த 13 மாணவர்களின் ‘மண்ணின் மலர்கள்’ தொகுதியிலும் இடம் பெற்றுள்ளது.

- உடுவில் அரவிந்தன் (திருகோணமலை)

10 வருடங்களுக்கு முன்னர் வெளிவந்த சிறுகதையை செல்வி யூடிற் ஷியான திருடி போட்டிக்கு அனுப்பி பரிசும் பெற்றுவிட்டார். இதில் அதிர்ச்சி தரும் இன்னொரு விடயம் என்ன வென்றால் தற்போது பரிசீலனையில் இருக்கும் புலோலியூர் க. சதாசிவம் ஞாபகார்த்தப் போட்டி - 2009க்கும் இதே ‘விடிவு’ சிறுகதையை புல்பராஜா சிந்துஜா யா/கரம்பொன் சிறிய புல்ப மகளிர் ம.வி. உள்காவற்றிறை என்ற முகவரியுடைய மாணவி அனுப்பிவைத்துள்ளார். இப்படியாக கதைகளைத் திருடி அனுப்புவது மிகவும் கேவலமானதும் தண்டிக்கத்தக்கதுமாகும்.

அமரர் செம்பியன் செல்வன் ஆ. இராஜகோபால் ஞாபகார்த்தப் போட்டி 2009ல் நான்காவது இடத்தைப் பெற்றதாக முன்னர் அறிவிக்கப்பட்ட ‘இந்தப் பிள்ளைக்கு’ என்ற அகலங்கன் நா. தர்மராஜா எழுதிய சிறுகதை இப்போது மூன்றாம் பரிசு பெறுகிறது. இக்கதை விரைவில் பிரசுரிக்கப்படுவதோடு எழுத்தாளருக்கு பரிசுத்தொகை ரூபா 2000/= அனுப்பிவைக்கப்படும்.

- ஆசிரியர்

எழுதத் தூண்டும் எண்ணங்கள்

உலகநூல் - திரைமனோக்யூன்

நாடகக் குழுவின் சுற்றலா

“நாடகமே உலகம்” என்று சொன்னவரின் வாய்க்குச் சர்க்கரை போடவேண்டும். அண்மையில் தமிழ் நாட்டில் இருந்து நாடகக் குழுவொன்று நம்நாட்டுக்கு வந்தது. பல நகைச்சுவை நடிகர்களும், ஒரு முக்கிய நடிகையும், ஒரு துணை நடிகையும், ஒரு குணசித்திர நடிகரும் அந்தக் குழுவில் இடம்பெற்றிருந்தனர். இதில் வேடிக்கை என்னவெனில், நாடகக் குழுவின் இயக்குநர் தமிழ்நாட்டில் இருந்தபடியே அதனை இயக்கினார். ஏற்கனவே பல நாடகங்களைத் தயாரித்து நடத்து மேடையேற்றிய பழுத்த அனுபவம் மிக்க கலைஞராக நாடக இயக்குநர் விளங்குகிறார். அவர் தயாரித்து, நடத்து, இயக்கி மேடையேற்றிய நாடகங்களுள் ‘உண்ணாவிரதம்’ என்ற நாடகம் நாடக ரசிகர்களின் ஏகோபித்த பாராட்டைப் பெற்றது. அப்படியொரு நாடகத்தை யாராலும் மேடையேற்ற முடியாது என்றே நாடக அபிமானிகள் கருதினர். அத்தகையதொரு சிறந்த நாடகத்தைத் தயாரித்து நடத்து, இயக்கிய கலைஞரே இந்த நாடகக் குழுவுக்கும் இயக்குநராக விளங்கினார் என்பதால், நாடக அபிமானிகள் மத்தியில் ஆர்வம் அதிகரித்தது. நாடக அபிமானிகளின் ஆர்வம், வீண்போகவில்லை. இதில் விசேடம் என்னவென்றால், நமது நாட்டுக்கு வந்த நாடகக் குழுவை அதன் இயக்குநர் தமிழ்நாட்டில் இருந்தே இயக்கியமை தான்.

நாடகக் குழுவில் பத்துப்பேர் இடம்பெற்றிருந்தாலும், குழுவுக்குத் தலைமை தாங்கியவரே வில்லன் பாத்திரத்தையும், நகைச்சுவைப் பாத்திரத்தையும் ஏற்று நடத்தார். இத்தகைய திறமை எல்லாக் கலைஞர்களுக்கும் கைகூடுவது இல்லை. “பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அழுதிடப் பாற்கடல் ஈந்தபிரான்” என்று நம்மை நாடகரசிகர்கள் போற்றவேண்டும் என்பதே அவரின் நோக்கமாக இருந்தது. நாடகக்குழுவினருக்கு வசனம் பேசுவதற்கு எத்தகைய சந்தர்ப்பத்தையும் தலைமை நடிகர் வழங்கவில்லை. முக்கிய நடிகையைத் தவிர மற்றையவர்கள் அனைவரும் அவருக்குக் கட்டுப்பட்டவராகவே விளங்கினர். யாருடைய கருத்துகளையும் மதிக்காமல், தாம் எல்லாம் அறிந்தவர் போலவும், எல்லாம் வல்லவர் போலவும் அவர் நடந்துகொண்டார். பிறர் படும் துன்பம் பற்றி எந்தவித அக்கறையும் இன்றி, தான்தோன்றித்தனமாகத் தமது கருத்துகளைத் தெரிவித்து, தமது நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொண்டார். மூளையும், இதயமும் இல்லாத அவரும், அவரைச் சார்ந்த நாடகக்குழுவினரும், மக்களின் துன்பம் கண்டு மனம் கலங்கவில்லை. பதிலாக, விருந்துபசாரங்களில் கலந்து கொள்வதிலும், பரிசுப் பொருள்களைப் பரிமாறுவதிலும், தமது நோக்கத்தை மறந்து பிறரைப் பாராட்டிக் கௌரவிப்பதிலும் காலத்தைச் செலுத்தினர். மக்களின் துன்பங்களை அறிந்தும் அறியாதவர் போலவும், அவற்றை அறிவதில் அக்கறை இல்லாதவர்களாகவும், அவை பற்றி

எடுத்துக் கூறியவர்களை அலட்சியப் படுத்தி அடக்கி ஒடுக்குபவர்களாகவும் நாடகக் குழுவினர் நடந்து கொண்டனர்.

நாடகக்குழுவுக்குத் தலைமை தாங்கிய வில்லன் + நகைச்சுவை நடிகரைப் பற்றி யாரும் பெரிதாக அக்கறை கொள்ளவில்லை. அவர் ஓர் உரித்த வெங்காயம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால், அக்குழுவில் இடம்பெற்ற இருவர் பற்றி மக்கள் மத்தியில் அதிக எதிர்பார்ப்பு இருந்தது. ஒருவர், நாடகக்குழுவின் இயக்குநரின் மகள், மற்றவர் மக்களின் இன்னல் கண்டு துடிதுடிப்பவர். இவர்கள் இருவரும் குழுவில் இடம்பெற்றமை தொடர்பாக, மக்கள் பேரார்வம் கொண்டிருந்தனர். ஆனால், அந்த முக்கிய நடிகை, பலரதும் எதிர்பார்ப்புகளைப் பொய்யாக்கிவிட்டார். மக்களின் துன்பங்கள் பற்றி எடுத்துரைத்தவர்கள் மீது எரிந்து விழுந்தார். நாடகக் குழு இயக்குநரின் நயவஞ்சகத்தனத்துக்கு எந்தவிதப் பாதிப்பும் ஏற்படாத முறையில் தமது பாத்திரத்தை ஏற்று நடத்திருந்தார். மக்கள் மனங்களில் கதாநாயகி போல் விளங்கிய அந்த நடிகை, தமது நடவடிக்கைகளால் வில்லி போல மாறிவிட்டார். இயக்குநரின் நரித்தனமான நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதில் தம்மாலான முழுப்பங்களிப்பினையும் அந்த நடிகை நல்கினார்.

நாடகக்குழுவோடு இணைந்துவந்த இன்னொருவர் பரிதாபத்துக்குரிய பாத்திரமாக விளங்கினார். அவர் வசனம் பேச வாய்ப்பு வழங்கப்படவில்லை. ஒரு தொலைக்காட்சிக்குத் தமது கருத்துக்களைத் தெரிவித்தபோது சற்றுக் கண் கலங்கியதைக் கவனிக்க முடிந்தது. அவர் நாடகக் குழுவில் இடம்பெற்றதனால், சற்று அடக்கி வாசிக்கவேண்டியிருந்தது. ஆயினும், நாடகக்குழு சொந்தநாட்டுக்குத் திரும்பி ஒரு வாரம் வரை மௌனவிரதம் காத்த அவர், தாம் கண்ட காட்சிகளை அறிக்கை மூலம் வெளியிட்டுத் தமது தனித்துவத்தைக் காப்பாற்றிக் கொண்டார்.

நாடகக்குழுவின் இயக்குநர் மிகச் சாதாரியமாக அக்குழுவை இயக்கியிருந்தார். சொந்தநாட்டிலிருந்து புறப்பட்டது முதல், திரும்பி வந்து சேரும் வரை அக்குழுவின் சகல செயற்பாடுகளையும் இயக்குநரான கலைஞரே கண்காணித்தார். தமது அம்மை, அப்பனுக்கும் வரவேற்பாளர்களுக்கும் எந்தவிதச் சங்கடத்தையும் ஏற்படுத்திவிடக் கூடாது என்பதிலேயே அவர் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்தார். ஊர் உலகத்தை ஏமாற்றுவதற்காகவே இயக்குநர் தமது நாடகக்குழுவை அனுப்பிவைத்தார் என்பது உலகம் அறிந்த விடயம்.

இலங்கையின் ஆன்மீக நிலை

இலங்கையைச் சிவபூமியாகக் கருதினார், திருமூலர். அதற்கேற்பப் பல்வேறு சிறந்த ஞானிகள், சித்தர்கள்

இந்தநாட்டில் வாழ்ந்து மறைந்துள்ளனர். கடையிற் சவாமி, செல்லப் தேசிகர், செல்லாச்சி அம்மையார், யோகசுவாமிகள், நவநாதச் சித்தர், குடைச்சாமியார் உட்பட பல பெரியார்கள் இந்த நாட்டில் தமது ஞானச் செழுமையால் பல நன்மைகளைப் புரிந்தனர். ஆனால், இன்றோ நிலைமை தலைகீழாக மாறிவிட்டது.

சாமியார்கள் என்ற பெயரில் வேடதாரிகள் மலிந்துவிட்டனர். கோயில் குளங்களுக்கு ஒழுங்காகச் சென்று, சடங்கு ஆசாரங்களைத் தவறாமல் மேற்கொண்டு வரும் “மெய்யடியார்கள்” பிறருக்கு என்ன வகையில் இரகசியத் தீமைகளைச் செய்யலாம் என்பதிலேயே கண்ணும் கருத்துமாக இருப்பர். உள்ளத்தில் ஞானம் இன்றி உதட்டளவில் திருமுறைகளையும், ஆழ்வார் பாடல்களையும், பிற பக்திப் பனுவல்களையும் பாடியும், பேசியும் திரிகின்றவர்களும் இருக்கின்றனர். நாடகத்துக்குச் சாமியார் வேடம் போட்டவர்களைப் போல, வேட ஒப்பணையில் மட்டும் கவனம் செலுத்தும் ஒருசாரார் இருக்கின்றனர். “உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊன் உடம்பு ஆலயம்” என்ற கொள்கை எதுவும் இன்றி, உள்ளத்தில் கள்ளத்தை வைத்துக்கொண்டு ஊர் உலகுக்கு உபதேசம் செய்யும் சாமியார்களும் இருக்கின்றனர். உள்ளத்தைப் பேணாமல் உடம்பைப் பேணும் உன்னத “தியாகி” களும் இருக்கின்றனர். ஆயிரக்கணக்காகப் பணத்தைத் தங்களுக்காக வழங்கக் காத்திருப்பவர்களுக்கு மட்டுமே “தொண்டு” புரியக் காத்திருப்பவர்களும் இலங்கையின் ஆன்மீக உலகில் உள்ளனர். பணபலத்தையும், சட்ட பலத்தையும் மாத்திரம் பலமாகக் கருதி, ஆன்மீக பலத்தை அடியோடு இழந்துவிட்ட ஒருசாராரும் நம் மத்தியில் உள்ளனர்.

பிறிதொரு சாரார், தமக்கும், தம்மைச் சார்ந்தோர்க்கும் மட்டுமே உலகத்து நன்மைகள் எல்லாம் கிடைக்கவேண்டும், பிறருக்கு அவை எவையும் கிடைக்கக்கூடாது என்ற “பரந்த” மனப்பான்மை கொண்டவர்களாக விளங்குகின்றனர். தாமே தம்மைப் பற்றியும், தம்மைச் சார்ந்தோரைப் பற்றியும் புகழ்ந்து எழுதி, பத்திரிகைகளில் அவற்றைப் பிரசுரிக்கச் செய்து, செயற்கையாகப் “புகழ்” தேட விழையும் “ஆன்மீகவாதிகளும்” சமுதாயத்தில் உள்ளனர். “விளம்பரத்தாலே உயர்ந்தவன் வாழ்க்கை நிரந்தரமாகாது” என்று கவிஞர் கண்ணதாசனின் வரிகளை ஆன்மீகம் பேசுபவர்கள் வசதியாக மறந்துவிடுவது உண்டு. தொழில்நீதியாக வாய் முழுக்கப் பொய்யும் புனைந்துரையும் பேசி, பொழுதுபோக்குக்காக ஆன்மீகம் பேசும் சமயவாதிகளும் இருக்கவே செய்கின்றனர்.

ஆன்மீகம் பேசும் பிறிதொரு சாரார் நடந்துகொள்ளும் முறை மிகவும் வேடிக்கையானது. ஏதாவது போட்டி

நிகழ்ச்சிகளில் தம்மைச் சார்ந்த வர்கள் யாராவது பங்குபற்ற விரும்பும்போது அவர்களுக்கே வெற்றி கிடைக்கவேண்டும் என்பதற்காக, நிகழ்ச்சிகளுக்கு முன்னதாகவே மதியூகம் படைத்தவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு தம்மைச் சார்ந்தவர்களுக்காகப் பரிந்துரைத்து ஆதரவு தேடுவதும் உண்டு. சுயநலம் மிக்க சில

சாமியார்களும், அவர்களது அன்பர்கள், ஆதரவாளர்களும் இவ்வாறு நடந்துகொள்வதும் உண்டு. “நெஞ்சில் உரமும் இன்றி நேர்மைத் திறமும் இன்றி வஞ்சனை சொல்வாரை - கிளியே! வாய்ச் சொல்லில் வீரரை” என்று பாரதி பாடியது இவர்களுக்காகத்தான் போலும்! எல்லாம் அந்த ஈஸ்வரனுக்கே வெளிச்சம்!

பேராதனையும் இலக்கியவாதிகளும்

அண்மையில் மல்லிகை இதழில், “ஒரு பேராதனை மாணவன்” என்ற பெயரில் தூண்டில் பகுதியில் ஒரு கேள்வி கேட்கப்பட்டிருந்தது. “இலங்கையில் நாடு தழுவிய மட்டத்தில் பரந்துபட்டுப் பல பல்கலைக்கழகங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. இந்தப் பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழ், முஸ்லிம் மாணவர்கள் ஏராளமானோர் பட்டப்படிப்புப் படித்து வருகின்றனர். இந்தத் தமிழில் தகுதி வாய்ந்த மாணவர்களுக்கு உங்களைப் போன்ற அநுபவ முதிர்ச்சியும் ஆற்றலிலக்கிய பயன்பாடும் மிக்க இலக்கியவாதிகளை அழைத்து, உங்களது கடந்த கால அநுபவங்களை, அதன் பெறுபேறுகளைப் பற்றி உரைநிகழ்த்த அழைத்தால் என்ன?” என்பதே அக்கேள்வி. இதைப் படித்தபோது, இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டவர் எந்த உலகத்தில் இருக்கிறார் என்ற சந்தேகமே ஏற்பட்டது.

மற்றப் பல்கலைக்கழகங்கள் எப்படியோ என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் தொடர்பாக என்னால் பதில்கூற முடியும். நான் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைத் தலைவராக வந்த காலம் முதல் (2005 ஒக்டோபர்) இற்றைவரை பல இலக்கியவாதிகளைத் தமிழ்த்துறை சார்பில் அழைத்து, அவர்களது கருத்துகளை மாணவர்களுடன் பகிர்ந்து வந்திருக்கிறோம். இதுவரையில் தெளிவத்தை ஜோசப், தி. ஞானசேகரன், நீர்வை பொன்னையன், சி. சிவசேகரம், மு. பொன்னம்பலம், மு. சிவலிங்கம், கே.எஸ். சிவகுமாரன் போன்ற பலர் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சிறப்புக்கலை மாணவர்களால் தமிழ்த்துறையின், நெறிகாட்டலில் நடத்தப்படும் ‘சங்கப்பந்தல்’ என்ற நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொண்டு தமது கருத்துகளையும், எழுத்து அனுபவங்களையும் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள், மாணவர்களுடன் பகிர்ந்து கொண்டுள்ளனர். இந்த நிகழ்ச்சி தொடர்கிறது.

மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா அவர்கள் 2004 ஆம் ஆண்டில், மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடாக வெளிவந்த ‘என் தேசத்தில் நான்’ என்ற பேராதனைப் பல்கலைக்கழகக் கலைத்துறை மாணவர்களின் கவிதைத் தொகுதி வெளியீட்டு விழாவில் கலந்துகொண்டு வெளியீட்டுரையை நிகழ்த்தினார். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கம் 2006 ஆம் ஆண்டுக்குரிய இலக்கியவாதி விருதினை டொமினிக் ஜீவா அவர்களுக்கு வழங்கிக் கௌரவித்தது. 2007 ஆம் ஆண்டுக்கான இலக்கியவாதி விருதினைத் தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களுக்கு வழங்கிக் கௌரவித்தது. 2008 ஆம் ஆண்டுக்கான கலை, இலக்கியம், ஆய்வு சார்பான விருதுகள் அனுபவம் வாய்ந்த மூவருக்கு 2009 நவம்பரில் வழங்கப்படவுள்ளன. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகமும், அதன் தமிழ்த்துறையும் தகுதியானவர்களைக் கௌரவிக்க ஒருபோதும் தவறுவதும் இல்லை. தயங்குவதும் இல்லை.

யுத்தவீர வேடவீர திருவிழை

**நன்னெறிகளை வளர்த்திட்ட - நல்ல
மாடல்களாகிட வேண்டுமம்மா**

தமிழகத் திரையுலகம் ஆர்ப்பாட்டமுடன் பரபரப்பும் மிகுந்தது. அவ்வலகில் ஒரு ரோல் மாடல் நிலவாகத் திகழ்பவர் சிவகுமார், குணசித்திர நடிகராக மட்டுமல்ல ஆற்றல் மிகு ஓவியர், அற்புதமான மேடைப் பேச்சாளர் இப்படி பல கலைத்துவ தனித்துவங்களை சொத்தாகக் கொண்டவர். அப்பப்பா அவர் உரைகளுக்குள்தான் மாதுளம் பழத்தினுள் முத்துக்களென எத்தனை சுவைத்துளி அருமருந்துகள் ஊர்வலமாகின்றன. வரலாறு, ஆன்மீகம், பகுத்தறிவு, மானிட நேயம், சித்தர் பாடல்கள், நாட்டாரியல், பாரதி முதல் சினிமா கவிஞர்கள் வரை அனைத்தையும் உள்வாங்கி தெளிவுற அள்ளியள்ளி வழங்கும்போது சபையோரின் கரவொலி அதிர வைக்கின்றது. இத்தகையவொரு ரோல் மாடல் கலைஞரின் பல உரைகளை தமிழகத் தொலைக்காட்சிச் சேவையான, 'விஜே'யில் அடிக்கடி செவியாறக் கேட்கும் பாக்கியம் பெற்றிருக்கிறேன். தீப ஒளித் திருநாளில் 'என் கண்மணிகளே உங்களுக்கு' எனும் உரையை தீபாவளிப் பட்சணங்களாகப் பெற்றுச் சுவைத்து மகிழ்ந்தேன்.

வேதங்களும், சாஸ்திரங்களும், அறிஞர்களும், மகான்களும் எல்லாம் பலநூற்றாண்டுகாலம் மாதரை எவ்வளவு அடிமைச் சிலைகளாக வருணித்து வந்துள்ள வேளையில் நம் அருமைக்கவிஞன் பாரதி 'மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும் மடமையை கொளுத்துவோம்' என சினந்தெழுந்ததை சிறப்பாக அவ்வுரையில் உரைத்த கலைஞர் திலகம் ஒரு மாணவரின் கேள்வியான 'நீங்கள் உங்கள் பிள்ளைகளுக்கு அறிவுரை சொன்னதுண்டா?' என்ற கேள்விக்கு அளித்த பதிலில் 'இல்லை' என்று உரைத்து 'ரோல் மாடலாகத் திகழ்ந்தேன் என்பதைத் தெளிவுபடுத்தும் வகையில் ஒரு கதை சொன்னார்.

இதோ அந்த கதை :-

காற்றும் மழையும் வீசுகிறது. பலர் பஸ் தரிப்பிடத்தில் நின்று கொண்டிருக்கிறார்கள். அவளும் நின்றிருந்தாள். பஸ் வருகிறது. அவள் செல்லவேண்டிய பஸ்வண்டி அல்ல அது. எல்லோரும் முண்டியடித்துக் கொண்டு ஏறிவிட்டார்கள். அவள் மட்டும் தனித்துப்போனாள். பஸ்ஸிற்காக மேலும் காத்திருந்தாள். காற்றும் மழையும் விசிறியடித்தனவே தவிர இன்னொரு பஸ் வரவில்லை. அப்போது ஒரு கார் வந்தது. அதில் சிகரெட் புகைத்தவண்ணம் சாரதி ஆசனத்தில் ஓர் இளைஞன் அமர்ந்திருந்தான். வண்டி நின்றது. கண்ணாடி இறங்கியது. வாலிபன் கூப்பிட்டான்.

“வண்டியில் ஏறுங்கள் பாதுகாப்பாக உங்கள் இருப்பிடம் கொண்டு சேர்க்கிறேன்” என்றான்.

அவன் தயங்கினான்.

“பயப்படாதீர்கள் ஏறுங்கள்!” என்றான். அவள் தயக்கமுடன் ஏறினாள். எதுவித பிரச்சினையும் இன்றி பாதுகாப்பாக வீடு கொண்டுவந்து சேர்த்தான்.

சில மாதங்களுக்குப் பின்னர் அதே வீதி. அதே பஸ்தரிப்பு நிலையம். அவள் நின்றிருந்தாள். காரொன்று வந்தது. அதே சிகரெட் புகைக்கும் வாலிபன். கார் நின்றது. அவளைக் கூப்பிட்டான். அவள் கொஞ்சம் தயங்கினாள். ஆனாலும் வண்டியில் ஏறிக்கொண்டாள். சில வார்த்தைகள் பேசினான். பாதுகாப்பாக வீடு கொண்டு வந்து சேர்த்தான்.

வாரங்கள் கழிந்தன. அதே பஸ்தரிப்பில் அவளை வண்டியுடன் கண்டாள். அழைத்ததும் எதுவித தயக்கமின்றி ஓடிச் சென்று ஏறினாள். 'ஹோட்டல் சென்று ரீ சாப்பிடுவோமா?' என்று கேட்டான்.

“ஏன்?”

“உன்னோடு கொஞ்சம் பேசவேண்டும்”

“உம்”

ரெஸ்டோரண்டில் அவன் கேட்டான்.

“உனக்கு கலியாணம் ஆகிவிட்டதா?” “இல்லை!”

உன்னைத் திருமணம் செய்ய விரும்புகிறேன்.

அதன் பிறகு என்ன பெற்றோரின் சம்மதமுடன் ஜாம்! ஜாம்! என்று திருமணம் நடந்தேறியது.

ஒருநாள்

அறையில் அவன் புகைத்துக் கொண்டிருந்தபோது அதைப் பிடுங்கி எறிந்தாள். கெட்ட பழக்கம் எனக்குப் பிடிக்காது, உடல் ஆரோக்கியத்தைக் கெடுக்கும் என்று கோபித்தவள் போல் பேசினாள்.

அவன் எதிர்பாராதவண்ணம் கொதித்துப்போய்ச் சாடினான்.

“இதோபார் இது என் பெஷனல் விசயம். நீ தலையிடக்கூடாது. பிடிக்காத விசயம் என்கிறாய். நான் புகைத்துக் கொண்டிருந்த போதுதானே என்னோடு காரில் வந்தாய். இப்ப மட்டும். என்ன கலியாணம் ஆனதும் உரிமையும் அதிகாரமும் கூடுதோ. “கவனம்!”

கோபமுடன் எச்சரித்தான். அந்த கர்ஜனையில் நடுங்கித் தான் போனாள். எதிர்பார்க்கவில்லை அல்லவா காலம் ஓடுகிறது. அவள் கருத்தரித்தாள். வைத்தியரிடம் அழைத்துச் சென்றான். அவள் பரிசோதனையில் இருந்தபோது அவன் அடுத்த அறையில் புகைத்துக்கொண்டு யோசனையில் ஆழ்ந்து கிடந்தான்.

அடுத்த அறையில் டாக்டர் சொல்வது கேட்கிறது.

டாக்டர்: அம்மா நீ கருவுற்றிருக்கிறாய். இனி கவனமாக நடந்து கொள்ளவேண்டும். உன் குழந்தைக்காக உடல், உடை

சாப்பாடு, மனநிலை எதுவும் பாதிப்புறாமல் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அவள் பரிசோதனை முடிந்து அவனைக் காணவந்த போது அவன் சிகரெட்டை வீசியெறிந்தான். ஏன் என்று கேட்டாள். என் குழந்தைக்கு நான் புத்தி சொல்வது பெரிய விசயமல்ல. எந்தவிதமான கெட்டபழக்கமும் இல்லாது என்னைப் பாதுகாத்து ஒரு ரோல் மாடலாகத் திகழவேண்டும் என்று முடிவுசெய்து விட்டேன்” என்றான். அவள் உதடுகளில் புன்னகை மலர்ந்தது.

சிவகுமாரின் கதையும் முடிந்தது.

சபை கரஓலியால் அதிர்ந்தது.

பலே! பலே! கைதட்டாமல் இருக்கமுடியவில்லை.

நம் வாழ்வில் நாம் எந்த அளவிற்கு இப்படி ரோல் மாடலாகத் திகழ்கிறோம். அடேயங்கப்பா! அதை நினைச்சுப் பார்க்க ஏதையா நேரம். 'சாசன'ன்னு சதா பேசிக்கிட்டிருக்கிற நமக்கு, நடைமுறை சாத்தியமாவது நல்ல மாடலாக வாழ்வதாவது.

அருட்கலசம் ஓர் அழகு கலசம்

ஒரு புதுக்கவிஞர் நாலுவரி கவிதைகளை இப்பொழுதுதான் எழுதவாரம்பித்திருக்கிறார். வித்வ கர்வமோ என்னவோ? நிமிர்ந்த நடை தன்னைவிட்டால் ஆளில்லை என்ற நினைப்பு. கோயில், பூஜை, பிரசங்கம் என்றால் மனுஷனுக்கு அலர்ஜி. கவிஞன் பாரதியை பிடிக்காது. என்ன கவிஞன் அவன். ஊரெல்லாம் கோவில் கட்டச் சொல்லித்தானே ஒப்பாரி வைக்கிறான்.

“அடப்பாவி என்ன சொல்லுரே!”

“பள்ளித்தலமனைத்தும் கோயில் செய்வோம்” அவன் பாடுகிறதானே. எதுக்கு ஐயா இதெல்லாம் தமிழன் கட்டி வைச்சிருக்கிற கோவில்கள் போதாதா? பள்ளிகளையும் கோவிலாக்குங்க என்றில்லே பாடித் தொலைக்கிறான். இப்படி நீட்டி முழக்கிக் கொண்டு போனார்.

சண்டமாருதமான விமர்சனம். கொஞ்சம் ஆடித்தான் போனோம். தமிழ்க்கலையை கோயில்கள்தான் அழித்தன என்பது புதுக்கவிதை பெருமானின் வாதம்.

மயூரபதி அம்மன் ஆலய மண்டபத்தில் 'அருட்கலசம்' நூல் வெளியீட்டின்போது ஏற்பட்ட சங்கடமான ஒரு சந்திப்பு. 'அட என்னடா இது' என்று தலையைச் சொறிந்து கொண்டேன்.

ஆனால் மாண்புமிகு சி. வி. விக்கனேஸ்வரன் அவர்களின் ஓர் அருமையான உரை நெஞ்சை அருட்கலசமாக்கியது. புதுக்கவிதையாளரின் கிண்டலுக்கு சரீர்! சரீர் கொடுத்தது.

மயூரபதி ஸ்ரீ பத்ரகாளி அம்பாள் ஆலய அறங்காவலர் திருமிகு. பொன். வல்லிபுரம் அவர்களின் சதாபிஷேகப் பெருவிழா 04.10.2009 அன்று ஆலய மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. அதனையொட்டி 'அருட்கலசம்' நூல் வெளியீட்டு விழாவும் இடம்பெற்றது.

அழகியதோர் ஆலய மண்டபம். அற்புதமானதொரு நூல் வெளியீடு. ஆன்மீக நெறியாளர்களின் அருமந்த உரைகள், அப்புறம் சுவையான இரவுச் சாப்பாடு, அடிசக்கை! இப்படியொரு நூல் வெளியீட்டு விழா, பாராட்டுக்குரிய சாதனை.

சி. வி. விக்கனேஸ்வரன் தலைமையுரையில் கூறினார்:

“கோவில்கள் வெறும் கட்டிடங்களாக இருந்து விடக்கூடாது. அவை சமூகத்தை மேன்மைப்படுத்தும்

கலைக்கூடங்களாகவும் இருக்க வேண்டும். அன்றுதொட்டு நம் கோவில்கள் அப்படித்தான் இருந்தன. இன்று அந்த நிலைமை இல்லை. நம் பண்டைய பண்பாடு மீண்டும் உருவாக்கப்பட வேண்டும் - நம் கலைகள் கோவில்களில் வளர்க்கப்பட வேண்டும். கோவில்கள் கலைகளின் கருவறைகளாகத் திகழவேண்டும். இன்று நிலைமை என்ன?

இந்து சைவ ஆலயங்கள் பூசைகள் முடிந்ததும் தமது சமயக் கடமைகள் முடிந்தன என்று மூட்டை, முடிச்சுக்களைக் கட்டி வைத்துவிடுகிறார்கள். நம் ஆலயங்களில் சமய சடங்கு நடைபெறும் பொழுது சந்தடியும், இரைச்சலும் அல்லோலப்படும். ஏனைய சமயத் தலங்களில் இத்தகைய தூர்ப்பாக்கிய நிலைமை இல்லை. அங்கு பிரார்த்தனையும், தொழுகையும் மௌனமாக அனுஷ்டிக்கப்படுகின்றன. இறையணர்வு மட்டுமே படர்ந்து கிடக்கிறது.

கிறிஸ்தவ தேவாலயங்களில், இஸ்லாமியர்களின் பள்ளிவாசல்களில், பௌத்தர்களின் பாஞ்சாலையங்களில் சமயச் சடங்குகளின் போது அமைதி நிலவுகிறது. அங்கு சந்தடி இல்லை, இரைச்சல் இல்லை. இறை தியானம் மட்டுமே நிறைவேற்றப்படுகிறது. அந்தந்த சமயத் தலைவர்களும் வணக்கஸ்தல நிர்வாகிகளும் தமது சமயத்தையும் அதன் ஒழுக்க நெறிகளையும் வளர்ப்பதற்காகத் தமது ஏனைய நேரத்தைச் செலவிடுகிறார்கள். இவை உயரிய பண்பாடுகளாகும். இவற்றை நாமும் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். நமது ஆலய நிர்வாகிகள், பூசகர்கள் பின்பற்ற வேண்டும்.

இன்று உன்னத வளர்ச்சியடைந்துள்ள மயூரபதி ஸ்ரீ பத்ரகாளி அம்பாள் ஆலயத்தின் ஆரம்பகாலத்தை அறிவேன். அரசமரம், ஒரு சின்ன சிலை, அதனடியில் ஒரு விளக்கு. இங்கிருந்த நெசவாலையின் தொழிலாளர்கள் அதை வணங்கிச் செல்வார்கள், பூஜை செய்வார்கள். என்று அறங்காவலர் பொன். வல்லிபுரம் அவர்களின் விஜயம் இங்கு நிகழ்ந்ததோ அம்பாளும் அருள்பெற்றார். இன்று ஆலயமும் சிறப்புப் பெற்று வளர்ச்சி பெற்று இப்பிரதேசமே சமய உணர்வினால் பிரகாசம் அடைந்து வருகிறது. அவருடைய நீண்ட கால முயற்சியான இந்த 'அருட்கலசம்' தொகுதி அற்புதமாக நூல் வடிவம் கொண்டுள்ளது. அதனைக் கையில் வைத்திருப்பவர்கள் எல்லாம் அருள்பெறுவார்கள், ஆத்ம ஈடேற்றம் கொள்வார்கள். அறங்காவலர் பொன். வல்லிபுரம் அவர்கள் நீண்ட ஆயுள் பெற்று மேலும் மேலும் நம் மக்களின் ஆத்ம ஈடேற்றத்திற்கான அரும்பணியில் ஈடுபட வாழ்த்துக்கள்.

ஆலயங்களின் சிறப்புப் பற்றி அவர் கூறியவற்றின் சுருக்கம் அமைகிறது. பள்ளித்தலம் என்பது கல்விக்கூடங்கள் அல்ல. தூங்கும் சத்திரங்கள், ஆலயங்கள் எப்படிக்கலைக்கூடங்களாகவிருந்தனவோ அப்படியே பள்ளித்தலங்களும் கலைக்கூடங்களாக வேண்டும் என்றே பாரதி வேண்டினான் என்ற உணர்வு என்னை விழுங்க ஆஹா! எத்தனை இன்பம் இன்பம்! என்று மனத்துள்ளலோடு கவிஞரைப் பார்க்க, மனுஷன் திறந்தவாபுடன் மேடையை விழுங்குவதற்கு முயன்று கொண்டிருந்தார்.

கம்பவாரிதி ஜெயராஜ் வரவேற்புரை கூறினார். அருட்கலசம் தொகுப்பின் பொறுப்பு அவருக்கே வழங்கப்பட்டிருந்தது. அருச்சுனன் கைக்குக் கிடைத்த காண்டஃபம் போல அது குறி தவறாமல் சிறப்பாக இலக்கை எட்டியிருக்கிறது. அதற்காக அவர் செலவிட்ட நேரத்தையும்

அவரைச் சேர்ந்தவர்களின் அர்ப்பணிப்புக் குறித்தும் விளக்கினார்.

அவர் கூறினார்;

“இப்பொழுதெல்லாம் எவரும் என்னைப் பேசுவதற்கென்றே அழைப்பதில்லை. வரவேற்புரை வழங்கினால் போதும் என்று முற்றுப்புள்ளி இட்டுவிடுகிறார்கள். (அடக்கடவுளே! அப்பிடி ஒரு நிலைமையா?) என்றாலும் கூட அருட்கலசம் நாலுவரி கூறும்படி உந்துதல் தருகின்றது. (அப்பா! எங்கே கொட்டித்தீருங்கள்)

திருமுறைகள் நம் மக்களை விட்டு விலகிச் சென்று கொண்டிருக்கின்றன. அதனால்தான் இயற்கை அனர்த்தம் அதிகரித்துவிட்டது. தீமைகள் தோன்றுகின்றன, நம் மக்களுக்கு உபாதைகள் பெருகிவிட்டன. இறைவனிடம் நம்மைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பினை ஒப்படைத்தல் ஒன்றே நாம் மீட்சி பெற ஒரே மார்க்கம். இறைவனைத் துதித்தோதல் வேண்டும். அருட்கலசம் அதற்கான பாசுரங்களால் கனத்துக் கிடக்கிறது. திருமுறை ஒதலில் மனித சமூகம் அடையக்கூடிய பயன்கள் சொல்லற்கரியன. அப்பயனை பெறுதற்குரிய வாயிலாக அறங்காவலர் பொன். வல்லிபுரம் அவருடைய சதாபிஷேகப் பெருவிழாவில் இத்தொகுப்பினை வழங்கியிருப்பது நமது அரும்பெரும் பாக்கியமாகும்.

ஸ்ரீ ஜயவர்த்தனபுர பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் ஸ்ரீ பிரசாந்தன் கருத்துரை வழங்கியபோது;

“அறங்காவலர்களுக்கென்றே ஓர் இலக்கண வரம்புள்ளது. நாம் காணுமிடங்களின் பெரும்பாலானவற்றில் அதன் மீறல்களையே காணுகின்றோம். ஆனால் இங்கே அவற்றுக்குப் பொருந்தி வாழ்கின்ற ஓர் அறங்காவலரைத் தரிசிக்கின்றோம். ஆலயத்தை அருள்பாலிக்கும் ஒரு வணக்கஸ்தலமாகவும் நம் மொழியையும் சமயத்தையும் வளர்க்கும் கலைக்கூடமாகவும் மாற்றியிருக்கிறார். அருட்கலசம் உன்னதமாகவும் தமிழ் நூலாக்கத்தில் அற்புதமான படைப்பாகவும் அழகுடன் திகழ்கிறது.

அறங்காவலர் பொன். வல்லிபுரம் ஏற்புரையை மிகவும் சுருக்கமாக முடித்துக்கொண்டார்.

“10 வருடங்களுக்கு முன்னர் இந்த ஆலயத்திற்கு நான் வந்தபோது கழுத்தில் அணிவதற்குச் சிறு மணிகூட இல்லாமல் அம்பாள் வெறும் கழுத்துடன் இருந்தாள். இன்று இந்த ஆலயம் 22 கோடி சொத்துக்கு உரித்துடையதாக இருக்கின்றது. அம்பாளின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் ஆற்றலை அன்னை எனக்கு அருள்பாலிக்கின்றாள். என் ஆயுளில் அன்னைக்கு ஒரு கோபுரம் அமைத்து விடவேண்டும் என்பதுதான் என் இதயத்துடிப்பு. அதுவும் நிறைவேறி விடும்.”

ஏற்புரை முடிந்ததும் நூலினைப் பெற்றிடச் சனம் முண்டியடித்தது. அப்புறம் அன்ன கலசத்தை ஒரு கை பார்ப்பதில் மும்புரமாக முனைந்தது.

அடிச்சுக்கை! போடாமல் முடியவில்லை. அப்படியொரு நூல் வெளியீடு.

கோளமயமாக்கலை ஓர் அலசல் அலச வேண்டாமோ?

எழுத்தாளர் நீர்வை பொன்னையனின் தலைமையில் வெளியீட்டு மதிவானம் உலகமயமாக்கல் குறித்து ஓர் உரை நிகழ்த்தினார்.

“உலகமயமாக்கல்தான் ஒரு சுனாமி போல் கோளம் முழுவதும் அடித்துப் புரண்டு விஷ்வரூபம் கொண்டதொரு சர்ப்பம் என மூன்றாம் உலக நாடுகளைக் கபளீகரம் செய்து ஏப்பம் விட்டுக்கொண்டிருக்கிறதே. பின்னே எதுக்குத் திரும்பத்திரும்ப அதையே போட்டுப் புறாரி ஹோட்டல் புரியாணி மாதிரி சப்பிக் கொண்டிருக்கணும். சே! சே!.....” என்று ரொம்பவும் அலுத்துக் கொண்டார் ஓர் இலக்கிய மகான். மனுஷன் தமிழ்த் தேசியவாதியாகவிருந்தார். இப்பொழுது தேசியவாதியாக மாறிவிட்டார். ஐயாவின் தொனியும் மாறிவிட்டது. அம்புடுதான் சொல்வேன்.

காலத்தின் தேவையான மதிவானத்தின் உரை ஆழமானது, விரிவானது என்றாலும் மணித்தியாலம் ஒன்றுக்குள் அதனைப் பூரணப்படுத்துவது கடினமானதுதான்.

நீர்வை பொன்னையன், பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா, கலாநிதி ரவீந்திரன், ஆசிரியர் இராஜரட்ணம், அடியேன் உட்பட இன்னும் திருநாமம் அறியாத சில இலக்கிய ஆர்வலர்கள் அதன் முழுமைக்காகப் பலரக அம்சங்களை சிறு குறிப்புக்களாக வழங்கினார்கள். இவை அனைத்தும் விரிவாகச் சமூக உரையாடலாகும் போது இலக்கியப் படைப்புக்கள் கூர்மை பெறும்.

தேசியவாதியாக அவதாரம் எடுத்துவிட்ட இலக்கியக் காரருக்கு அவற்றில் கொஞ்சம் இதோ அர்ப்பணம். விசயம் கோயில் பிரசாதம் மாதிரி. சித்தே மூளையில் போட்டுக்கோங்க.

‘கோளமயமாக்கல் ஒரு நாட்டின் சுதேச அபிவிருத்தியைக் கபளீகரம் செய்கிறது, அதன் வளத்தைச் சுரண்டுகிறது, மக்களின் பண்பாட்டை, விழுமியத்தை, இன, மொழிகளின் தனித்துவத்தைக் கறையான் அரிப்பது போல அரித்து விடுகிறது. இதற்கு அடிப்படைக் காரணியாகத் திகழும் ஏகாதிபத்தியத்தின் ஏஜண்டுகளாக பின்நவீனத்துவம், அமைப்பியல்வாதம் போன்ற மேற்கத்தைய கோட்பாடுகளும் அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களும் துணைக்காரணிகளாகச் செயல்படுகின்றன. அவை மோதல்களை உருவாக்குகின்றன. என்றாலும் கூட நமது பண்பாட்டின் சீரழிவிற்குப் பாதகமான அம்சங்கள் ஊடுருவல் செய்தபோது இன, சமய தனித்துவம் மிக்க எதிர்குரல்களும் எழுந்தன.

அந்த வகையில் சித்தர் பாடல்களும் மக்கள் மத்தியிலிருந்து எழுந்த குரல்களே. நமது பண்பாட்டு இயலுடன் அவை எழுந்தன. மாக்கிம் கோர்க்கியிலிருந்து முருகையன் வரையிலான இலக்கிய எதிர்ப்பின் குரலொலி இதன் அடிப்படை தாத்தரியமே....”

மதிவானத்தின் உரையின் சுருக்கக் கூறுகள் இவை.

பின் நவீனத்துவம், அமைப்பியல்வாதம் ஆகியவை முழுவதுமாக நிராகரிக்கப்படவேண்டியவை அல்ல. அவற்றின் முற்போக்கான அம்சங்கள் கவனத்திற்குரியவை. சித்தர் பாடல்களைவிட நாட்டார் பாடல்கள் மிகமிக முன்னேற்றமானவை. அதனாலே அவை இன்றும் மேட்டுக்குடியினரால் நிராகரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. தமிழ்நாட்டில் கீர்த்தனைகள் இன்றும் தமிழில் பாடுவதற்குள்ள எதிர்ப்பும், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் தான் நாட்டாரியலை அறிமுகப்படுத்த முனைந்த வேளையில் அது குறித்து எழுந்த சிறுமைத்தனமான கருத்துக்களும் அதன் எதிரொலிகளே....” பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா உரையின் கனத்திற்கு மேலும் சில அம்சங்களைச் சேர்த்தார்.

“பின்நவீனத்துவம் குறித்து அதன் தோற்றுவாய் காலம் முதல் வரலாறு சொல்லப்படுவது நல்லது. விளக்கமாக அமையும் என்றார் கொழும்பு இந்துக்கல்லூரி உபஅதிபர் இராஜரட்ணம்.

“எல்லாம் சரிதான். பின்நவீனத்துவத்தை சாடுகிறீர்கள். ஆனால் அதனுடன் ஒப்பிடுகின்றபோது முற்போக்கு வாதமும் ஒன்றுபோலத் தோன்றுகின்றனவே இரண்டுக்குமிடையில் அப்படி என்னதான் வித்தியாசம்...” என்று அடியேன் கேள்வி எழுப்பக் கலாநிதி ரவீந்திரன் விளக்கமளித்தார்.

“பின்நவீனத்துவமும், அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களும் இன, மத, மொழி என்பவற்றுக்காகக் குரல் கொடுப்பது உண்மை. மூன்றாம் உலக நாடுகளில் பரவலாக இதனைக் காணமுடியும். அதன் அடிப்படை அம்சம் சுரண்டலிலிருந்து உழைக்கும் வர்க்கத்தை முழுமை விடுதலை செய்வதல்ல, அவர்களை மேலும் இன, மொழி, மத ரீதியாலான குழுக்களாகப் பிரிவினை செய்வதே. முற்போக்கு வாதம் என்பதோ சுரண்டலிலிருந்து உழைக்கும் வர்க்கத்தை முழுமையாக விடுதலை பெறச் செய்வதே.

“இந்தியாவில் இதனைப் பரவலாகக் காணமுடியும். தலித்துக்களிடையே நிலவுகின்ற பல்வேறு குழுக்கள் நிலவுவதையும் யதார்த்தமான மேட்டுக்குடிகளுக்கும், சுரண்டலுக்கும் எதிரான வர்க்கப் போராட்டத்திலிருந்து திசை மாறி அவர்களுக்கிடையே மேல்தட்டு, கீழ்த்தட்டு மோதல் நிலவுவதும் சாதாரணமாகியுள்ளது...” என்றார் இரவீந்திரன்.

கலாநிதி இரவீந்திரனின் விளக்கம் அடேயங்கப்பா இது எவ்வளவு பெரிய சமர்ச்சாரம் நமது வாழ்வியலின் முழு அம்சங்களையும் தோண்டித் தோண்டி எடுக்கலாமே என்று சிந்தனையை ஆழமாக்கிக் கொண்டிருந்தது. இப்படிப்பட்ட சமூகத்திற்குத் தேவையான அம்சங்களைப் போய் புறாரி ஹோட்டல் புரியாணி அப்பிடி இப்பிடின்னு கிண்டலாகப் பேசலாமா'ன்னு கேட்பதற்காகத் திரும்பியபோது மகானைக் காணவில்லை. மனுஷன் பக்கத்திலிருந்த சகோதர இன ஹோட்டல் முன்பாகக் கொத்துரொட்டிக்கு ஆட்போட்டு தடதடதட வென ரொட்டி தட்டுவதைக் கண் அசைக்காமல பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

கடந்த மே மாதத்திற்கு முன்னால் அம்பாள் கபே! அம்பாள் கபே! அங்கேதான் தமிழன் காலடி வைக்கணும் என்று அடித்துக் கொண்ட மனுஷன் அடேயங்கப்பா! எப்படித் தலைகீழாக மாறிப் பொய்ட்டார். யப்பா! தலை சுற்றுக்கிறது.

என்ன புரியல்லியா? எங்கேதான் போய் முட்டிக்கிறது. ஏலே! ஏன் இந்தக் கோணல்மாணலனு கேட்கிறியா? எல்லாம் இந்தக் கோளமயமாக்கலின் திருவிளையாடல் தாம்லே.

இனி எத்தனை பேனாக்கள் இந்த உண்மைகளைச் சொல்லும்

நாம் ஓவியர்கள். அழிக்க முடியாதவர்கள், சிறைக் கூடங்கள், தடுப்பு முகாம்கள் கூட அதனைச் சாதிக்க முடியாது. அவை அனைத்தையும் விட நமது கலை இதயம் மகத்துவம் மிக்கது. வீரம் செறிந்தது. சிறைக்கூடங்களின் தூசு படிந்த தரைகளில் எமது நாவின் ஈரத்தைத் தொட்டு யதார்த்தத்தைக் கலைத்துவமாக வெளிப்படுத்தும்.

ஓவியன் பெய்லோ பிக்காசோவின் உன்னதமான வார்த்தை ஓவியங்கள் இவை.

உணர்வுகள் மீது ஆயுதபலம் வெற்றிகொண்டுவிட்ட ஒரு நிலையில் பேனைகள் கும்பகர்ணர்களாகிவிட்ட ஒரு யதார்த்த வெளியில் ஒரு சிங்கள ஓவியன் உமிழ்கின்ற வார்த்தைகள் மனிதத்தை உயிர்ப்பிக்கின்றன.

சந்திரகுப்தா தெவிநுவர ஓர் ஓவியக் கலைஞர். விபவி மாற்றுக் கலாசார மையத்தின் நிறுவநரான இவர் 'Barrelism' எனத் தீட்டிய ஓவியங்கள் யுத்தம் பற்றிய ஒரு வெளிப்படையான விமர்சனமாகும்.

அவர் சொல்கிறார்:

நான் ஓர் ஓவியன். நான் கனவுலகில் மிதந்தேன். குன்றுகள், பள்ளங்கள் என்றெல்லாம் இயற்கையின் அழகினை மட்டுமே எனது தூரிகை தீட்டி மகிழ்ந்தது. ஆனால் 1983 – நாட்டில் இடம்பெற்ற இனப்படுகொலை என் நெஞ்சில் பிரளயமானது. நிலைகுலைந்து போனேன். எனது தூரிகை யின் வெளிப்படுத்தல் தலைகீழாக மாற்றம் அடைந்தது. ஒரு கனவு ஓவியனான நான் யதார்த்த உலகிற்குள் பிரவேசித்தேன். என் கண்மணிகளின் தரிசனத்தை, இதயத்தின் மனவேதனைகளை வெளிப்படுத்தலானேன்.

'Barrels' மூலம் மக்களின் ஆத்மாவைத் தூண்டிவிட முயன்றேன். யுத்தத்திற்கு எதிராகச் சமூக உணர்வினை எழுச் செய்வதற்கு முயன்றேன். யுத்தத்தை எதிர்த்து மக்கள் எழவேண்டும் என்பதும், யுத்தம் நிறுத்தப்பட வேண்டும் என்பதும் எனது தாற்பரியமாகும். எமது வரலாறு தொடர்ச்சி யாகப் பல துயரங்களால் கனக்கவாரம்பித்துவிட்டது.

1983இல் கொழும்பில் இருந்தேன். அந்தக் கறுப்பு ஜூலையில் இடம்பெற்ற கொடூரங்களை நேரிலே கண்டேன். நெஞ்சம் பதைபதைத்தேன். அதன்பின்னர்தான் சோவியத் பயணம் இடம்பெற்றது. கறுப்பு ஜூலை நினைவுகள் அடிக்கடி நெஞ்சில் தோன்றி அலைக்கழித்த நாட்களில் 1988 – 89 காலங்களில் இங்கே இடம்பெற்றவைகளைத் தெரிந்துகொள்ள முடிந்தது. அரச ஆதரவுடன் வான்களில் நடமாடித் திரிந்த மரணக்குழுக்கள் இளைஞர்களைக் கொன்றொழித்ததும், ஒவ்வொரு நாளும் இளைஞர்களின் சடலங்கள் கருகிக் கிடந்ததும் முன்னொரு பொழுதும் இந்த மண்ணில் இடம்பெறாத நிகழ்வுகளாகும். விஜயகுமாரதுங்க, ரிச்சர்ட் டி சொய்ஷா ஆகியோரின் படுகொலைகள் நெஞ்சைவிட்டு நீங்காத அனுபவங்கள்.

ஈழப்போரின் அநுபவங்கள் அதியங்கரமானவை. வடக்கில் மட்டுமல்ல, கொழும்பிற்கும் அதன் சிறகுகள் விரிந்தன. எங்கும் Barrelsகள் பூதங்களாக நின்றன. இவையுத்தத்தின் சின்னங்கள். இவற்றை முழங்கச் செய்யும் கரங்கள் யாருடையவை. எனது ஓவியங்கள் அவற்றைப் புலப்படுத்த லாயின. வெறும் கனவுலகில் சஞ்சரித்த நினைவுகள் யதார்த்தத்தைத் தரிசித்தன. கரங்கள் ஓவியங்களைப் பிரசவித்தன.

இன்று யுத்தம் முடிவடைந்துள்ளது என்கிறார்கள். ஆனால் பீரங்கிகள் நிற்கின்றன. அவை துருப்பிடிக்க வாரம்பித்துள்ளன. புதிய எதிரிகளை அவை தேடுகின்றன. புலம்பெயர்ந்து சென்றவர்கள், மனிதவுரிமைக்கு குரல் எழுப்புவார்கள், எழுதுபவர்கள் என்போர் மீதெல்லாம் அதன் பார்வை பதிக்கிறது. நீ வாயைத் திறந்தால் எதிரியாக மாறிவிடுவாய்.

இனி எத்தனை பேனாக்கள் இந்த உண்மைகளைச் சொல்லப் போகின்றன.

உலகமய கலைஇலக்கிய இசைவுகள்

குறிஞ்சிநாடன்

கவிஞர் முருகையனுக்குத் தென்மராட்சியில் விழா

“சாஹித்ய ரத்னா” கவிஞர் கலாநிதி இ. முருகையன் அவர்களின் நினைவு கூரல் நிகழ்வு 19.09.2009 சனிக்கிழமை சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரியில் அதிபர் திரு. அ. கைலாயபிள்ளை தலைமையில் நடைபெற்றது.

நிகழ்வில் நினைவுச்சுடரை கவிஞர் கல்வயல் வே. குமாரசாமி ஏற்றினார். கல்வயல் சண்முகானந்த வித்தியாலய அதிபர் திரு. இ. இரவீந்திரன் வரவேற்புரை நல்கினார். தொடக்கவுரையை பௌதீகவியல் பேராசிரியர் க. கந்தசாமி அவர்களும் நினைவுரையை யாழ். பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் சி. சிவலிங்கராஜாவும் வழங்கினர்.

சாவகச்சேரி டிரிபேர்க் கல்லூரி ஆசிரியர் திரு. ச. மார்க்கண்டு தலைமையில் “படைப்புக்களினூடு...முருகையன்” என்ற கருத்தரங்கம் இடம்பெற்றது. “இன்றைய உலகில் இலக்கியம்” என்ற படைப்பை நாவற்குழி ம. வித்தியாலய ஆசிரியர் க.க. ஈஸ்வரனும் “ஆதிபகவன்” என்ற நூலை தமிழ்ப்பாட உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர் திரு. க. சின்னத்துரையும் “நெடும்பகல்” நூலை சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரி ஆசிரியை திருமதி. க. சிறீதரனும் “ஒரு சில விதி செய்வோம்” என்ற நூலைக் கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலைத் தமிழ் விரிவுரையாளர் திரு. க. தர்மராசாவும் “வெறியாட்டு” நூலை கொடிகாமம் திருநாவுக்கரசு ம.வி. ஆசிரியர் திரு.பொ. வல்லிபுரநாதனும் எடுத்தாள்வதனூடாக கலாநிதி முருகையனை தாமும் தரிசித்து யாவரையும் தரிசிக்கச் செய்தனர்.

சிறப்பு நிகழ்வாக கவிஞர் சோ. பத்மநாதன் (சோ.ப.) தலைமையில் “காட்டு வழியில் பயணம்” என்ற தலைப்பில் அமைந்த கவியரங்கம் இடம்பெற்றது. கோப்பாய் றோ.க.த.க. வித்தியாலய அதிபர் திரு. ச. லலீசன், சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரி ஆசிரியர் திரு. வே. உதயகுமார், சாவகச்சேரி மகளிர் கல்லூரி ஆசிரியை திருமதி. இ. ஜீவேந்திரா, யாழ். பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் கலாநிதி தி. வேல்நம்பி, தமிழாசிரியர் திரு.த. நாகேஸ்வரன் ஆகியோர் கவிதை படைத்தனர்.

கவிஞர் இ. முருகையனின் பிறப்பகமான தென்மராட்சியைச் சேர்ந்த இலக்கிய ஆர்வலர்களால் இந்நிகழ்வு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது.

சாவகச்சேரி இந்துத் தேசியப் பாடசாலையின் பிரதான மண்டபம் இலக்கிய ஆர்வலர்களால் நிறைந்திருந்தமை சிறப்பம்சம் ஆகும்.

- நீர்வை. தி. மயூரகிரி

தமிழ்க் கதைஞர் வட்டம் (தகவம்) பரிசளிப்பு - 2008

தமிழ்க் கதைஞர் வட்டம், 2008ஆம் ஆண்டிற்கான பரிசளிப்பினை, 18.10.2009 அன்று கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க மண்டபத்தில் நடத்தியது. அதன்போது, புனைகதைத் தேர்வில் முதல் மூன்று இடங்களையும் சிறப்பிடங்களையும் பெற்ற ஆக்கங்களைப் படைத்த எழுத்தாளர்கள், பரிசும் சான்றிதழும் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டனர்.

தகவத்தின் தலைவர் திரு. மாத்தளை கார்த்திகேசு தலைமையில் நடைபெற்ற இந்நிகழ்ச்சியில், தென்கிழக்குப் பல்கலைக் கழகத்தின் நிபுணத்துவ ஆலோசகர், பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ், முதன்மை விருந்தினராகக் கலந்து கொண்டார். ‘பரிசுக் கதைகள் - அறிமுகம்’ என்னும் தலைப்பிலான சிறப்புரையை, தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் சிரேட்ட விரிவுரையாளர் ஜனாப். எம்.ஏ.எம். ரமீஸ்

நிகழ்த்தினார்.

அண்மையில் மறைந்த எழுத்தாளர்களுக்கான மௌன அஞ்சலியுடன் நிகழ்ச்சி ஆரம்பமானது. தகவத்தைச் சேர்ந்த திரு. ஆ. விஜயகுமார் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். தலைவரது உரையானது, புனைகதை பற்றிய சிந்தனைகளைத் தூண்டுவதாக அமைந்திருந்தது. எழுத்தாளன் வாழ்நகாலத்திலேயே அவனது எழுத்தாக்கம் போற்றப்படல் வேண்டும் என்பது அடங்கலாக, தகவத்தின் அடிப்படை நோக்கங்களை அவர் தெளிவுபடுத்தினார்.

பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் உரையாற்றுகையில், தகவத்தின் இலக்கு உயர்வானது என்றும், புனைகதை உலகுக்கு அது நம்பகமான பல தரவுகளைத் தருகிறது என்றும் கூறினார்.

முதலாம் பரிசு பெற்ற யாழ் அனீமுக்கு திருமதி. பூரணம் இராசையா, அமரர் வ. இராசையா நினைவுக் கேடயத்தை வழங்குகிறார்.

தகவத்துடன் பத்திரிகைகளும் சஞ்சிகைகளும் இணைந்து செயற்படுவதன் மூலம், கதைகளின் தரநிர்ணயம் எளிதாகலாம் என்ற கருத்தினையும் அவர் முன்வைத்தார்.

ஜனாப் எம்.ஏ.எம். ரமீஸ் ஆற்றிய உரை பரிசுபெற்ற எழுத்தாளர்களுக்கும் இலக்கிய நெஞ்சங்களுக்கும் மிகுந்த மனநிறைவினைத் தந்தது. புதிய அனுபவங்கள், புதிய கோணங்களுடான பார்வைகள் என்று, அண்மைக் காலத்தைய புனைகதைகள் வரித்துக் கொண்டுள்ள செல்நெறிகளை, பரிசுக் கதைகளிலே அவர் இனங்காட்டினார்.

மூத்த எழுத்தாளர், திரு. தெளிவத்தை ஜோசப்பையும் அவரது துணைவியாரையும் தகவம் அமைப்பினர் பொன்னாடையும் மலர் மாலையும் அணிவித்துக் கௌரவித்தனர். இன்னுமொரு மூத்த எழுத்தாளரான வைத்திய கலாநிதி எம்.கே. முருகானந்தன் அவர்கள், தெளிவத்தை ஜோசப்பிற்கான சிறந்ததொரு பாராட்டுரையை வழங்கினார். தெளிவத்தைபற்றிய அருமையானதொரு கண்ணோட்டமாகவும் அது அமைந்தது.

தொடர்ந்து, பரிசளிப்பு இடம்பெற்றது. 2008இன் நான்கு காலாண்டுகளுக்குமான பரிசுக்கதைகளுக்கான பரிசுகளும் சான்றிதழ்களும் வழங்கப்பட்டன. முதற்பரிசு பெற்றோருக்கு அமரர் வ. இராசையா நினைவுக்கேடயமும் வழங்கப்பட்டது. எழுத்தாளர்கள் பலர் இந்நிகழ்ச்சியிற் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

நிகழ்ச்சியில் நேரக்கட்டுப்பாடு மிகச் சிறப்பாகப் பேணப்பட்டது போற்றத்தக்க அம்சமாகும். திரு. மு. தயாபரன் நன்றியுரை கூற, நிகழ்ச்சி நிறைவுபெற்றது.

மூத்த எழுத்தாளர், தெளிவத்தை ஜோசப்புக்கான கௌரவம். படத்தில் திரு. திருமதி ஜோசப், திரு. திருமதி விஜயகுமார், திரு. திருமதி. தயாபரன்.

கண்டித் தமிழ்ச் சங்கத்தின் புதிய நிர்வாகக் குழு

கண்டித் தமிழ்ச் சங்கத்தின் பொதுக்கூட்டம் 11.10.2009 ஞாயிற்றுக்கிழமை கண்டி இந்து சிரேஷ்ட பாடசாலை அதிபர் திரு. எஸ். தியாகநாதன் தலைமையில் நடைபெற்றது. திரு. இரா. நித்தியானந்தன் அவர்களின் ஆரம்ப உரையைத் தொடர்ந்து, நடப்பு வருட உத்தியோகத்தார் தெரிவு நடைபெற்றது. சங்கத்தின் தலைவராக திரு. இரா. நித்தியானந்தனும், பொதுச் செயலாளராக திரு. இரா. அ. இராமனும், பொருளாளராக திரு. பெ. பாலசுப்பிரமணியமும், துணைத் தலைவராக திரு. பீர் முகம்மதுவும், துணைச் செயலாளராக திரு. இக்பால் அலியும், நிர்வாகச் செயலாளராக திரு. சி. கிருஷ்ண மூர்த்தியும், இதழாசிரியராக இரா. ஷர்மிளாதேவியும், ஆலோசகராக திரு அந்தனி ஜீவாவும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

செயற்குழு உறுப்பினர்களாக திருவாளர்கள் பொன்பூபாலன், கா. தவபாலன், ஆர். சற்குணநாதன், ராஜா ஜென்கின்ஸ், றோபேட் டானியல், எஸ். திருச்செல்வம், சேகரன் சோமபாலன், ஆர். பரமேஸ்வரன், மீரா எஸ். ஹரீஸ், ஆர்.ஏ. மர்ஷூகீர், எம்.எல். லாபீர், திருமதி பவானி தேவதாஸ் ஆகியோர் ஏகமனதாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். சங்கத்தின் ஆலோசகர் திரு அந்தனி ஜீவா அவர்களின் சிறப்புரையைத் தொடர்ந்து விசேட விருந்தினராகக் கூட்டத்தில் கலந்து சிறப்பித்த தமிழக எழுத்தாளரும் 'புதுவிசை' சஞ்சிகையின் ஆசிரியருமான திரு ஆதவன் தீட்சண்யா சங்கப் பொருளாளர் திரு. பெ. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களால் பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவிக்கப்பட்டார். திரு தீட்சண்யா தனது விசேட உரையின்போது ஈழத்து இலக்கியத்தினை குறிப்பாக மலையக இலக்கியத்தினைச் சிலாகித்துப் பேசினார். திரு. இரா. அ. இராமன் அவர்களின் நன்றியுரையைத் தொடர்ந்து மாலை ஆறுமணியளவில் கூட்டம் இனிதே நிறைவு பெற்றது.

- தகவல் - கா. தவபாலன்

“உயிர்த் தெழச் சொல்லுங்கள்”

சாமிமலை செ.ஜெ. பபியானின் கவிதை நூல் வெளியீடு

கடந்த 03.10.2009 சனிக்கிழமை அன்று கொட்டகலை அரசினர் ஆசிரியர் கலாசாலை முத்தமிழ் கலாமன்றத்தின் அனுசரணையில் செ. ஜெ. பபியானின் உயிர்த்தெழச் சொல்லுங்கள் கவிதை நூல் வெளியீடு இடம் பெற்றது. அதிபர் செ. ஜெயக்குமார் தலைமையில் நடைபெற்ற நிகழ்வில் ஆசிரியர் கலாசாலைகளின் கல்விப் பணிப்பாளரும் கவிஞருமான சு. முரளிதரன் வெளியீட்டுரையை நிகழ்த்தினார். பன்முகப் பார்வையில் உயிர்த்தெழச் சொல்லுங்கள் நூலை விரிவுரையாளர்கள், ஆ. செல்வேந்திரன், எஸ். பரகராம் மற்றும் பசுல்லாவை கணபதி, பி. கோணேஸ்வரன் ஆகியோர் விமர்சனம் செய்தனர் “முகவரிகள் மாறாட்டும்” கவிதா நிகழ்வும் இடம்பெற்றது.

மேலும் சிறுகதை எழுத்தாளர் மு. சிவலிங்கம், சாரல்நாடன், மல்லிகை சி. குமார், சிவனுமனோஹரன், பத்தனையூர் தினகரன் உட்பட இலக்கிய ஆர்வலர்களும், எழுத்தாளர்களும் கலந்துக் கொண்டனர். மலையக கவிதைத் துறையில் ஏற்கனவே பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகளில் அறிமுகமான செ. ஜெ. பபியானின் முதலாவது கவிதைத் தொகுதி இது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

- தகவல் திருமதி ப. ஜெயசுதா

வாசகர் பேச்சு

‘தாய்மடி தேடி’ (அமரர் செம்பியன் செல்வன் ஆ. இராஜகோபால், ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டியில் முதற்பரிசு பெற்றதை) ‘ஞானம் ஆகஸ்ட் 2009, இதழில் மேற்படி கதையைப் படித்தேன். இக்கதையை முதற்பரிசுக்குத் தேர்ந்தெடுத்தவர்கள் யதார்த்தம் இல்லாத ஒரு கதைக்கு முதற்பரிசு வழங்கியிருக்கிறார்கள். ‘ஒரு சிறுவனின் பரிதாபகரமான கதை; என்ற அனுதாபத்தினால் முதற்பரிசு வழங்கியிருக்கக் கூடும்.’

ஒரு முக்கியமான விடயத்தைக் கவனிக்க வேண்டும். ‘கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு’ ஆகிய பகுதிகளில், தமிழர்கள் ஈவிரக்கமின்றித் தாக்கப்பட்டதும், கொன்று குவிக்கப்பட்டதும், ஓர் வரலாற்று உண்மை.

வரலாற்றுச் சம்பவமொன்றைப் பின்னணியாகக் கொண்டு புனையப்படும் ஒரு கதைக்கு, யதார்த்தம் முக்கியமானது. யதார்த்தத்தைத் திரிபுபடுத்தக்கூடாது. ஏனெனில் இவ்வாறான கதைகள் தான் எதிர்காலத்தில் வரலாற்றுச் சான்றுகளாகக் கூடும்.

வவுனியாவில் பெருமளவில் தாக்குதல் நடாத்தி தமிழ் மக்கள் காயப்பட்டதாகவோ, கொன்று குவிக்கப்பட்டதாகவோ எந்தச் செய்தியுமில்லை. பெருமளவில் சைனியத்தின் தாக்குதல் கிளிநொச்சியிலும், முல்லைத்தீவிலும், இடம்பெற்றது என்பதுதான் உலகறிந்த உண்மைச் செய்தி.

இவ்வாறு காயத்துக்குள்ளானவர்களுக்கு மரத்தடி ஆஸ்பத்திரிகள் தற்காலிகமாக ஏற்படுத்தப்பட்டன என்பது செய்தி. பின்னர் இவர்கள் முள்ளியவாய்க்கால், புதுமாத்தான் பகுதிக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டனர். அங்கிருந்து பின்னர் திருகோணமலைக்கும் புல்மோட்டைக்கும், ஐ.சி.ஆர்.சி. மூலம் கொண்டு வரப்பட்டனர். ‘தாய்மடி தேடி’, கதையில் கூறப்பட்டிருப்பதுபோல், ‘வவுனியாவுக்கல்ல’ இது நிகழ்வைப் பின்னணியாகக் கொண்ட கதைக்கு, யதார்த்தத்திற்கு ஒவ்வாததாகவுள்ளது.

சரி அதுதான் போகட்டும் அகதிமுகாமுக்கு அனுப்பப்பட்ட அகதிகள், அவர்கள் இருந்த அவலநிலையில், கோழிகளையும், கோழிக் குஞ்சுகளையும் கூடவா கொண்டு செல்கிறார்கள்? தாய்க்கோழியையும் குஞ்சுகளையும், பருந்தையும் அகதிமுகாமில் கொண்டு வந்து விட்டது யார்? பொதுவாக, ‘தாய்மடி தேடி’ என்ற சிறுகதை யதார்த்தத்திற்கு ஒவ்வாதது, என்பது முடிவாகும்.

ஆ. தங்கத்துரை, மட்டக்களப்பு.

***

ஒக்டோபர் – 2009 “ஞானம்” கிடைக்கப் பெற்றேன். அ. விஷ்ணுவர்த்தினி எழுதிய ‘மனத்தாங்கல்கள் சிறுகதை இன்றைய கால கட்டத்திலும் இவ்வாறான ஒடுக்கலும் புறக்கணிப்பும் நியாயமானதா? என சிந்திக்க வைக்கும் சிறுகதையாக அமைகிறது. எழுத்தாளருக்கு எனது பாராட்டுதல்கள்! எழுத்துத்துறையில் கைகொடுத்து பலரையும் தூக்கிவிடும் “ஞானம்” ஆசிரியர் அவர்களின் பணி மகத்தானது. தொடரட்டும் அவர் சேவை. வாழ்க தமிழ்!

செ. ஞானராசா, திருகோணமலை.

***

ஞானம் செப்டம்பர் மாத இதழில் வெளியான சின்னராஜா விமலனின் ‘உன்னதப் படைப்புக்களின் தோற்றுவாய்க்கு வழிவகுக்கும் செம்மைப்படுத்தும் கலை சில மனப்பதிவுகள்’ என்ற கட்டுரையை வாசித்த போது, கே. டானியல் ‘பஞ்சமர்’ நாவலுக்கு ‘பஞ்சமர்கள்’ எனப் பெயரிட்டிருந்ததாகவும் அதனைத் தான் ‘பஞ்சமர்’ எனச் செம்மைப்படுத்தியதாகவும் மூத்த முற்போக்கு எழுத்தாளர் என்.கே. ரகுநாதன் பத்திரிகையொன்றில் குறிப்பிட்டிருந்தது என் நினைவிற்கு வந்தது.

ஒக்டோபர் இதழில் ஞானம் ஆசிரியரால் எழுதப்பட்ட ‘சாணித்திய இரத்தினம் செங்கை ஆழியான்’ என்ற கட்டுரை படித்தேன். செங்கை ஆழியான் ஈழத்து சிறுவர் இலக்கியத்திற்கு தனது பங்களிப்பாக ‘ஆறுகால் மடம்’ எனும் சிறுவர் நாவலைப் படைத்துள்ளார். மேலும் இக்கட்டுரையில் செங்கை ஆழியானின் சிறுகதைகள் வெளியான தமிழகச் சஞ்சிகைகளில் ‘யுகமாயினி’யின் பெயர் இடம்பெறவில்லை.

இவ் இதழில் வாசகர் பேசுகிறார் பகுதியில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து தே. முகுந்தன் எழுதிய கடிதம் பிரசுரமாகியுள்ளது. இத் தே. முகுந்தன் என்பவரும் தேவமுகுந்தனாகிய நானும் ஒருவரல்ல. ஞானம் வாசகர்களுக்கு தவறான புரிதல்கள் ஏற்படலாமென்பதால் இதனை இங்கு சுட்டிக் காட்டுகிறேன்.

தேவ முகுந்தன். கொழும்பு-6.

***

இன்று பொது இடங்களிற் சந்தித்துக் கொள்ளும் தமிழர்களில் எத்தனை பேர் அகதிமக்கள் பற்றிப் பேசிக்கொள்கிறார்கள்? மிக மிகக் குறைவு. ஆகவே இவ்விடயமாக மக்களிடம் விழிப்புணர்ச்சி ஏற்படுத்தும் விதமாக அட்டைப்படம் வரைந்தமையானது மிகவும் நல்ல விடயம் என ஆசிரியரைப் பாராட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இலங்கையிலுள்ள தமிழ் எழுத்தாளர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் ஏதோ ஒரு யதார்த்தத்தை வைத்துத்தான் கதைகளையும், கவிதைகளையும் எழுதுகிறார்கள் என்பது எனது கணிப்பீடு ஆகும். இந்த வகையில் மனத்தாங்கல்கள் என்ற சிறுகதை மூலம் விஷ்ணுவர்த்தினி என்ற எழுத்தாளர் தந்துள்ள செய்தியானது எம்மையெல்லாம் அதிர்ச்சிக்கு உள்ளாக்கியுள்ளது. வடக்கில் நீறுபூத்த நெருப்பு போல் அடங்கியிருந்த சாதிப் பாகுபாடு மீண்டும் பற்றி எரியத் தொடங்கி விட்டதா என்றே எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

மூத்த எழுத்தாளர் செங்கை ஆழியான் அவர்களுக்கு 'சாஹித்திய இரத்தினம்' விருது கிடைத்ததையிட்டு ஞானம் வாசகர்களுடன் இணைந்து நானும் எனது நல்வாழ்த்துக்களை அவருக்குத் தெரிவிப்பதில் பெரு மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

கா. தவபாவன்.

***

செங்கை ஆழியான் "சாஹித்திய ரத்தினா" கௌரவத்தை பெறும் படத்தை அட்டைப் படத்தில் போட்டு அசத்திவிட்டீர்கள். எல்லோரையும் நேசித்து, தமிழ் இலக்கிய உலகில் தவிர்த்து விட முடியாத சக்தியாக தனது பங்களிப்பை வழங்கி "Sahitya Giant" ஆக கணிக்கப்பட்டு கௌரவிக்கப்பட்ட எமது மூத்த எழுத்தாளருக்கு நீங்கள் அளித்த கௌரவம் எழுத்தாளர் யாவருக்குமே அளிக்கப்பட்ட கௌரவமேயாகும்.

கொற்றை பி. கிருஷ்ணானந்தன்

***

ஞானம் 113 ஆவது இதழும் கிடைக்கப் பெற்றேன். வாசகர் பேசுகிறார் பகுதியில் உ.குமார் (சமரபாகு) என்பவரும் பேசியிருந்தார்.

உ.குமார் (சமரபாகு) என்பவர் நீதானே...! நீதானே...! என்று பலரும் என்னைக் கேட்டிருந்தனர். உண்மையில் அந்தக் கடிதம் படித்த போது நான் திகைத்துவிட்டேன்.

எமது ஊரில் உ.குமார் என்ற ஒரு நபர் இல்லை என்றும் கூறிக் கொள்கின்றேன். யான் யாரையும் தாக்குவதோ அல்லது எவர் மனமும் புண்படும் படியாகவோ எப்படிமே நான் நடந்து கொண்டதில்லை.

முழங்காலுக்கும் மொட்டத்தலைக்கும் முடிச்சுப் போட நினைக்கும் புல்லுருவிகளும் இலக்கியத் தோட்டத்தில் ஊடுருவியதற்காக வெட்கப்படுகின்றேன். நன்றி.

சி. உதயகுமார்.

***

“சாஹித்யரத்னா விருதுபெறும்” செங்கை ஆழியான்.

தகுதி வாய்ந்த இலக்கிய வாதிகளை “ஞானம்” நேர்காணல், தனிக்கட்டுரை மூலம் கனம் பண்ணி வருவதை நாம் அறிவோம். அந்த வகையில் இவ்வாண்டு சாஹித்யரத்னா விருது பெற்ற செங்கை ஆழியான் பற்றி 'ஞானம்' ஒக்டோபர் இதழில் வெளிவந்த கட்டுரை குறிப்பிடத்தக்கது.

செங்கை ஆழியானின் இலக்கிய சாதனைகள் மகத்தானவை. அவை அனைத்தையும் உள்ளடக்கி ரத்தினச் சுருக்கமாக வரையப்பட்டிருந்த இக் கட்டுரை பாராட்டத்தக்கது. வாழ்த்துக்கள்.

இரா. நாகலிங்கம் (அன்புமணி)

***

ஞானம் இதழ்கள் தொடராக கிடைத்து வருகின்றன. நன்றி. கடந்த இதழில் பிரசுரமான “இலக்கியத்தில் ருசி பேதம்” என்ற முருக பூபதியின் கட்டுரை சிறப்பானதாக இருந்தது.

செப்டம்பர் மாத இதழில் சின்னராஜன் விமலன் எழுதிய 'செம்மைப்படுத்தல் கலை' கட்டுரையும் சிறப்பாக இருந்தது.

ஞானம் இதழில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப் போனால் கதைகள் சமகாலத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றன. இருப்பினும் கவிதைகள் நவீன சொல்லாடலில் முகிழ்வது அரிதாகவுள்ளது. இலக்கிய ஆய்வுக் கட்டுரைகள் அவ்வப்போது காத்திரமான தரவுகளுடன் வெளிவருகின்றன. மகிழ்ச்சி. கவிதைகளின் தரத்தில் கவனம் செலுத்துவீர்கள் என எதிர்பார்க்கிறேன். நன்றி.

வளீம் அக்ரம், அநுராதபுரம்.

***

வணக்கம், எனது தந்தைக்கு சாஹித்தியரத்னா விருது கிடைத்த மகிழ்ச்சியிலும் பார்க்க இம்மாதம் (ஒக்டோபர் 2009) ஞானத்தைப் பார்த்த போது அதிக மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டது. எனது தந்தையை தகுந்த நேரத்தில் தகுந்த விதமாக தங்களது இதழில் கௌரவித்துள்ளீர்கள். நன்றிக்கடன் பட்டுள்ளோம்.

திருமதி. Dr. ரேணுகா பிரதீப்குமார்

***

'இலக்கியத்தில் ருசிபேதம்' என்னும் தலைப்பில் முருகபூபதி எழுதியுள்ள கட்டுரையில் (ஞானம், ஐப்பசி) உருசியான விடயங்கள், சிலவற்றைத் தொட்டுக் காட்டியுள்ளார். அவை பற்றிய எனது கருத்துக்களை வாசகர்களுடன் பகிர்ந் கொள்ளலாமெனக் கருதுகின்றேன்.

வரலாற்று நாவல்கள் ஏதோ வாசிக்கத் தகாதவை என்பது போல ஜெயகாந்தன், சுந்தரராமசாமி ஆகியோரை அவர் மேற்கோள் காட்ட முனைந்துள்ளார். ஆகையால் அதே கட்டுரையில் புதுமைப்பித்தன் தொடர்பாக அவர் எழுப்பியுள்ள ஒரு கேள்வியைச் சிறு மாற்றத்துடன் அவரை நோக்கித் திருப்பலாம் என நினைக்கின்றேன்.

ஜே.ஜே. சில குறிப்புக்கள் எனும் நாவலில் பாரதி, புதுமைப்பித்தன், மு. தளையசிங்கம் ஆகியோரின் மேதாவிலாசத்தை மெச்சிய நாவலாசிரியர் கல்கியை ஒதுக்கி விட்டமையால் அவரது வசன காவியங்களுக்கு யாராவது கல்லறை கட்டிவிட்டார்களா, என்ன?

பல வருடங்களுக்கு முன்பு, ஜனரஞ்சகம் (வெகுசன இலக்கியம்) என்னும் வகைக்குள் கல்கியின் படைப்புக்களை 'முற்போக்குகள்' தள்ளி விட்ட போதும் அவை இன்றும் மக்கள் இதயத்தில் இடம் பிடித்துக் கொண்டிருக்கின்றனவே, இதற்கு என்ன பதில்?

தமிழின் உணர்வும், தமிழர் வரலாற்றில் பெருமிதமும் கொண்ட தமிழர்கள் வாழும் வரை, கல்கியின், பொன்னியின் செல்வன், சிவகாமியின் சபதம், மட்டுமல்ல, அகிலனின் வேங்கையின் மைந்தன், கயல் விழி போன்ற நாவல்களும் திரும்பத் திரும்ப வாசிக்கப்படும்.

கண்ணதாசனை கைலாசபதியும் சுந்தரராமசாமியும் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்ற கதையும் இது போன்றதுதான். இவர்கள் இருவரும் (கைலாசபதி, சுந்தரராமசாமி) தமிழ் இலக்கியத்திற்கு எல்லை வகுத்தவர்கள் அல்ல. கண்ணதாசனை ஒரு கவியரசாக ஏற்றுக் கொள்ள 'நதியில் விளையாடி, கொடியில் தலைசீவி நடந்த இளந்தென்றலே' எனும் பாடல் வரிகளே போதும்.

'ஓசையில்லா ஓசைகள்' எனும் தலைப்பில் மானாமக்கீன் என்பவர் ஞானத்தில் (புரட்டாதி இதழ்) குறிப்பிட்டுள்ள ஒரு விடயம் தொடர்பாகவும் எனது கவனத்தைத் திருப்ப விரும்புகின்றேன்.

தமிழரைத் தலை நிமிரச் செய்த பெருமன்னன் இராஜ ராஜசோழன். இம் மன்னனால் முஸ்லிம் ஞானி ஒருவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்படும் ஒரு குழந்தை எப்படி 'சோழ நிலா' வாகப் பிரகாசிக்க முடியும், இஸ்லாம் மறையைத் தழுவின இந்நகர் குழந்தையை சைவத்தைக் கண் போல போற்றிய சோழவம்சத்தின் நிலா என்று சொல்லுதல் எவ்வகையிலும் பொருந்தாது. 'சோழ நிலா' எனும் அழகிய அடைமொழிக்குரியவர் இராஜராஜசோழனின் அருமை மகள் குந்தவை தான். இந்நகர் பூரண நிலவை எந்தக் கருமுகிலாலும் அன்று மறைக்கவே முடியவில்லை.

வாகரை வாணன்

***

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம்

ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் நூல்களைக் காட்சிப்படுத்துவும் கண்ணிப்படுத்தவும்

எழுத்தாளர்களே! புதிய நூல்களை வெளியிடும்போது கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க நூலகத்துக்கு இரண்டு பிரதிகளை அனுப்பியவையுங்கள். கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் இலங்கையிலுள்ள பெரிய நூலகங்களில் ஒன்றாகும். நீங்கள் அனுப்பும் நூல்களை 'புதிய வரவுகள்' பகுதியில் காட்சிப்படுத்துவதோடு, ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் நூல்கள் உள்ள பகுதியில் வாசகர் பாவனைக்கும் வைக்கப்படும். அத்தோடு அறிஞர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் நூல்கள் கணினியில் பதிவு செய்யப்பட்டு "noolaham.com" இணையத்தின் மூலம் உலகெங்கிலும் உள்ள வாசகர்கள் உங்கள் நூல்களை அறிந்து கொள்ளவும் வாசிப்பதற்கும் வகைசெய்யப்படும். நூல்கள் எமக்குக் கிடைத்ததும் அதுபற்றி உங்களுக்குத் தெரியப்படுத்துவோம்.

நூல்கள் அனுப்பவேண்டிய முகவரி :-

பொதுச்செயலாளர், கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம், இல. 07, 57ஆவது ஒழுங்கை, கொழும்பு - 06.

யாழ் இலக்கிய வட்டம்

முதறிஞர், கவிஞர் அரியாலையூர் வே. ஜயாத்துரை ஞாபகார்த்த கவிதை நூலுக்கான விருது - 2008

யாழ் இலக்கிய வட்ட அனுசரணையுடன் அகில இலங்கை ரீதியாக நடத்தப்பட்ட முதறிஞர், கவிஞர் வே. ஜயாத்துரையின் ஞாபகார்த்த கவிதை நூலுக்கான விருது பின்வரும் நூல்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. அதற்கான பரிசுத்தொகை. 10,000 ரூபாவை முதறிஞர், கவிஞர் அரியாலையூர் ஜயாத்துரையின் மகனும், யாழ் இலக்கிய வட்ட உறுப்பினருமான திரு. ஜ. வரதராசா அவர்கள் வழங்கவுள்ளார். இப்பரிசுத்தொகை இரு நூல்களுக்கும் பகிர்ந்தளிக்கப்படும். பரிசு வழங்கப்படும் திகதி பின்னர் அறிவிக்கப்படும்.

- பரிசு பெறும் நூல்கள் :-
1. இது நதியின் நாள் - பெண்ணியா
  2. மூச்சுக்காற்றால் நிறையும் வெளிகள் - துவாரகன்

கி. கிருபானந்தா

செயலாளர், யாழ் இலக்கிய வட்டம், இலங்கை இலக்கியப் பேரவை